

**MINISTERUL CULTURII
ȘI CULTELOR**

**PRIMĂRIA MUNICIPIULUI
BUCUREȘTI**

PREFECTURA ȘI CONSILIUL JUDEȚEAN DOLJ

PRIMĂRIA ȘI CONSILIUL LOCAL CRAIOVA

UNIUNEA TEATRALĂ DIN ROMÂNIA

INSTITUTUL CULTURAL ROMÂN

SOCIETATEA ROMÂNĂ DE TELEVIZIUNE

SOCIETATEA ROMÂNĂ DE RADIODIFUZIUNE

SECȚIA ROMÂNĂ A A.I.C.T.

CATEDRA UNESCO - I.T.I.

TEATRUL NAȚIONAL "ION LUCA CARAGIALE"

TEATRUL "BULANDRA"

TEATRUL "ODEON"

TEATRUL DE COMEDIE

TEATRUL "METROPOLIS"

OPERA NAȚIONALĂ ROMÂNĂ

UNIVERSITATEA NAȚIONALĂ DE ARTĂ TEATRALĂ ȘI CINEMATOGRAFICĂ

TEATRUL NAȚIONAL "MARIN SORESCU" CRAIOVA

CENTRUL DE PROIECTE CULTURALE ARCUB BUCUREȘTI

FUNDAȚIA "WILLIAM SHAKESPEARE"

EDIȚIA A VI-A

CRAIOVA, 1 - 10 MAI 2008

BUCUREȘTI, 28 APRILIE - 18 MAI 2008

SPONSOR PRINCIPAL AL FESTIVALULUI

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL SHAKESPEARE

Fundația
"William Shakespeare"

Teatrul Național
"Marin Sorescu" Craiova

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI
ARCUB
CENTRUL DE PROIECTE CULTURALE

**Festivalul internațional Shakespeare
ediția a VI-a**

**MARI REGIZORI
MARI SPECTACOLE
MARI TEATRE
ALE EUROPEI
ȘI ALE LUMII**

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL
SHAKESPEARE

In aceste vremuri de „zgomot și furie”, avem nevoie de Shakespeare mai mult ca oricând.

El este maestrul salvator, marele tămăduitor al disperărilor noastre, omul care a cunoscut totul despre mizeria omenescă, fără a înceta să vadă în ea un prilej de iubire.

Nimeni n-a izbutit să scoată atâta poezie din această nemărginire de suferință și lacrimi care este pământul.

În lumea noastră, mai tulburată și mai divizată ca oricând, opera lui aduce o alinare și o speranță de înțelegere.

Din dubla cultură care a făurit odinioară Europa, din acest amalgam rafinat în care se amestecau tradițiile Nordului cu ale Mediteranei, Antichitatea, Evul mediu, spiritul nobil al Renașterii, geniul lui Shakespeare reprezintă modelul neegalat, omul cel mai om care a frământat noroiul acestei planete.

Radu Beligan

Președinte de Onoare al
Institutului Internațional de Teatru

Președinte de Onoare al
Festivalului Internațional Shakespeare

In urmă cu un an, exact în 23 aprilie, ziua nașterii și a morții lui William Shakespeare, în cadrul Galei Premiilor UNITER, Senatul Uniunii Teatrale din România acorda cea mai importantă dintre distincțiile pe care le atribuie direct, Premiul de Exce-

lență, Festivalului Internațional Shakespeare, pentru excepționala calitate artistică a ediției din anul 2006.

Ne place să credem că această recunoaștere a fost una pe deplin meritată.

Pentru că, alături de Festivalul Internațional de la Sibiu și Festivalul Național de Teatru de la București, dar și de alte câteva manifestări asemănătoare de mai mică amploare, Festivalul Internațional Shakespeare, a reușit să crească în valoare de la o ediție la alta, fiind considerat acum, poate pe bună dreptate, una dintre manifestările europene de real prestigiu, dedicate celui mai mare dramaturg al lumii din toate timpurile.

Ediția a VI-a ce are loc ca și cea precedentă, la Craiova și în București, având drept organizatori principali Teatrul Național „Marin Sorescu” Craiova, Centrul de Proiecte Culturale ARCUB București și Fundația Shakespeare, se desfășoară sub genericul „Mari regizori, mari spectacole, mari teatre ale Europei și ale lumii” și este dedicată Anului European al Dialogului Intercultural, inițiat de Consiliul Europei și Parlamentul european.

S-a reușit performanța, dificil de realizat, chiar de către cele mai cunoscute și apreciate festivaluri teatrale, de a reuni pe același afiș spectacolele unora dintre cei mai faimoși regizori ai lumii.

Întâlnirile publicului românesc, a oamenilor de teatru, cu aceste spectacole și creatorii lor, unele în premieră, organizarea colocviilor, la care participă cunoscuți shakespeareologi, critici și istorici de teatru din întreaga lume, editările și lansările de carte, atelierele studențești internaționale de arta actorului, regie teatru și teatrologie, expozițiile, vizionările înregistrărilor unor spectacole antologice, toate acestea și altele, care compun Programul Festivalului, au reprezentat și reprezintă pentru noi, organizatorii, obiective de cea mai mare importanță.

Gândul nostru de recunoștință se îndreaptă firesc, spre toți aceia care au făcut posibilă desfășurarea acestui Festival, participanți, oficialități, finanțatori, sponsori, cărora suntem datori să le mulțumim,

Efortul depus pentru alcătuirea Programului și organizarea Festivalului Internațional Shakespeare a fost poate mai mare decât oricând.

Suntem convinși însă, că și bucuriile pe care le putem trăi la lăsarea cortinei peste această a VI-a ediție vor fi pe măsură.

Emil Boroghină

Director al
Festivalului Internațional Shakespeare

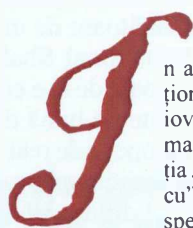

acă edițiile anterioare au consolidat faima Festivalului Shakespeare inițiat acum 14 ani la Craiova – la care, de doi ani, s-a adăugat și București – această cea de-a VI-a ediție ar putea reprezenta un vârf al unei manifestări care își propune să aducă aproape tot ce e mai bun din spectacologia mondială pe scenele românești. Teatrul Național „Marin Sorescu” a reușit performanța de a fi prezent pe marile scene ale lumii cu spectacole din dramaturgia lui Shakespeare iar profesionalismul său a fost răsplătit nu doar prin premiile și aprecierile specialiștilor, ci chiar prin aceea că la Craiova, devenit un pol al festivalurilor de gen, au poposit de-a lungul vremurilor mari teatre ale lumii, mari regizori și mari spectacole.

Așa se înțelege de ce festivalul găzduit de Craiova și București în acest an se desfășoară în anvergura unei teme de excelență care, sunt sigur, va solicita publicului, pe care ni-l dorim cât mai numeros, atenția acordată capodoperelor teatrului mondial.

Mircea Cornișteanu,

Director-general al Teatrului Național „Marin Sorescu”

n acest an, al Dialogului Intercultural, Festivalul Internațional de Teatru Shakespeare găzduiește, la București și Craiova, prestigioase teatre europene cu spectacolele celor mai mari regizori ai lumii. Împreună cu partenerii noștri, Fundația „William Shakespeare” și Teatrul Național „Marin Sorescu” din Craiova, am reușit să organizăm cea mai amplă și mai spectaculoasă ediție de până acum.

Totul a fost posibil și datorită pasiunii colegilor mei de la ArCuB. Avem convingerea că vom trăi, alături de public, momente speciale pe parcursul celor trei săptămâni de festival.

Când va bate primul gong vom uita de emoții și greutate, bucurându-ne împreună de calitatea acestor montări, iar atunci când se vor auzi primele aplauze vom spune că menirea noastră de Centru Cultural al Bucureștiului a fost îndeplinită.

Mihaela Păun,
Director ArCuB

ă aflu în mai 1992, în Japonia, în preajma lui Emil Boroghină când acesta, într-un moment de euforie (care nu l-a părăsit nici astăzi!), își exprima pentru prima oară intenția de a face un Festival Shakespeare la Craiova. Îl inspirase prezența unor personalități de la „The Globe Theatre” din Tokyo, unde se derula atunci un program permanent bazat pe operele Maestrului. Teatrul Național Craiova fusese invitat acolo cu excepționalul

„Titus Andronicus” al lui Silviu Purcărete.

În timp, Emil Boroghină și-a transformat intenția într-un veritabil festival internațional al teatrului. Ce mai poate urma după o a VI-a ediție care reunește la Craiova și București aproape tot ce este reprezentativ la nivel mondial pentru subiectul în cauză?

Istoria celor peste 400 de ani de când se „oficiază” Shakespeare susține ipoteza că operele shakespeareene vor genera mereu spectacolele-eveniment pe care un asemenea proiect se poate baza.

Festivalul Internațional Shakespeare nu este o vitrină de lux într-o țară cu multiple alte priorități decât jocurile de artificii, ci un spațiu viu, esențial, care polarizează pentru câteva zile energiile și talentele cele mai strălucitoare ale teatrului mondial, într-un demers sincretic de misionarism cultural.

Este util un asemenea eveniment în România? Poate susține societatea românească bugetul unui Festival Shakespeare de nivel mondial (buget echivalent aproximativ cu acela al unui transfer nereușit din liga națională de fotbal)? Vom putea împreună – organizatori, finanțatori public - să reinventăm bienal acest spațiu al prieteniei și cooperării prin teatru? Răspunsul îl găsim tot în fântânile nescapate ale operelor Maestrului :

“Doar fapte ... restul e tăcere ... ”

Ilarian Ștefănescu,

Director executiv al Teatrului Național
„Marin Sorescu” - Craiova
Director executiv al Festivalului
Internațional Shakespeare 2008

“Doar versul meu prin vremi se mai aude,
Slăvindu-te în ciuda mâinii crude”

(Sonetul LX)

William Shakespeare

Shakespeare

*Shakespeare a creat lumea în șapte zile.
În prima zi a făcut cerul, munții și prăpăstiile sufletești
În ziua a doua a făcut râurile, mările, oceanele
Și celelalte sentimente –
Și le-a dat lui Hamlet, lui Julius Caesar, lui Antoniu, Cleopatrei și Ofeliei,
Lui Othelo și altora,
Să le stăpânească, ei și urmașii lor,
În vecii vecilor.*

*În ziua a treia a strâns toți oamenii
Și i-a învățat gusturile:
Gustul fericirii, al iubirii, al deznădejdiei,
Gustul geloziei, al gloriei și așa mai departe,
Până s-au terminat toate gusturile.
Atunci au sosit și niște indivizi care întârziaseră.
Creatorul i-a mângâiat pe cap cu compătimire,
Și le-a spus că nu le rămâne decât să se facă
Critici literari
Și să-i conteste opera.*

*Ziua a patra și a cincea le-a rezervat răsului.
A dat drumul clovnilor
Să facă tumbe,
Și i-a lăsat pe regi, pe împărați
Și pe alți nefericiți să se distreze.
În ziua a șasea a rezolvat unele probleme administrative:
A pus la cale o furtună,
Și l-a învățat pe regele Lear
Cum trebuie să poarte coroana de paie.
Mai rămăseseră câteva deșeuri de la facerea lumii
Și l-a creat pe Richard al III-lea.*

*În ziua a șaptea s-a uitat dacă mai are ceva de făcut.
Directorii de teatru și umpluseră pământul cu afișe,
Și Shakespeare s-a gândit că după atâta trudă
Ar merita să vadă și el un spectacol.
Dar mai întâi, fiindcă era peste măsură de istovit,
S-a dus să moară puțin.*

*Marin Sorescu
Tinerețea lui Don Quijote*

Shakespeare

Shakespeare created the world in seven days.
On the first day he made the sky, the mountains and the inner precipices.
On the second day he made the rivers, lakes and oceans,
along with the remaining emotions
and gave them to Hamlet, Julius Caesar, Antonius, Cleopatra and Ofelia,
Othello, and to others,
to lord it over them with their children and their childrens' children
and for all time.

On the third day he called onto himself the several peoples
and taught them the different kinds of taste,
that of fortune, and of love, the taste of despair,
of jealousy, of fame etc., until
there were no more left to be bestowed.
Behold a few stragglers then showed up.
The Creator, in sympathy, scratched them behind the ears
and wondered now there was nothing else left over for them
except to become literary critics
and to hold his work up to ridicule.

The fourth and fifth day he set aside for laughter,
gave a free hand to the clowns,
told them to turn their somersaults,
and this way offered Kings and Emperors
and other Unfortunate a little diversion.
On the sixth day he settled questions of administration,
contrived a storm
and taught King Lear
how one might wear a crown of straw.
From the work of creating there was wastage too,
which he took and out of it made Richard III.

On the seventh day he looked out about him, to see there was nothing more to be done
already the theatre managers had the world all pasted over with posters,
and Shakespeare told himself, after so much labor
he could allow himself to see a performance,
but in the main time, being tired from his efforts,
he went away to die for a while.

Marin Sorescu
Don Quijote tender years

Traslated by Roy McGregor Hastie, 1972

RIGHT OF REPLY

Last week Michael Kustow accused British critics of rubbishing Everybody's Shakespeare in the name of Little England. Paul Taylor, the *Independent's* theatre critic, says Kustow missed the point, as a trip to Bucharest makes clear

Simon Coates (left) and Adrian Lester (right) in *Check By Jowl's* 'wonderful all-male' *As You Like It*

Photograph: John Haynes

This is the way to do it

Declan Donnellan during *Check By Jowl's* packed press conference in Bucharest. "It's not a concert at all," translates very easily. But it'll probably come here in the end, rather a McDonald's. The director was smiling the thinking behind the awful all-male *As You Like It* that the English company had brought to Romania's first-ever Shakespeare festival, at the National Theatre of Cluj. It was the graceful feigned masculinity of the Japanese *onnas* tradition that had influenced the production, he divulged, rather than the coarser British school of pantomime. And the play, like all Shakespearean drama, would have had an all-male cast when first acted, just how remote this convention of sex cross-dressing appears to Romanian audiences could be gauged by a warning piece of misunderstanding the first night. The set and the costumes had got stuck in costume, but the show went on regardless, and to glorious acclaim. The revealing moment, though, came when an official urged the public that by the next evening the set, costumes and the actors would have arrived.

It's fitting that the Shakespeare festival should have been opened by *Check By Jowl*, whose Romania production began with *The Tempest* during the final phase of the Ceausescu regime. A rather different cinema for us. Acts now, you might have thought, yet there was a general huzzah when a man at the press conference remarked that the last time he company had brought Shakespeare to Romania there had been a volcano just a few months later, and that he hoped they'd be able to do all the same trick this time.

By a bitter irony, the first festival honouring a writer so important to Romania during those dark years (his name providing, among other things, sex-stalking horse whereby dissident eeling could be smuggled onstage) appears to coincide with a governmental crackdown, to a degree unprecedented in any other post-Communist East European country, on the freedom of the artist. The press conference was chaired by Ion Aramintea, President of Uniter (the Romanian Theatre Union), briefly vice-president of the country and star of the celebrated *Hanibal* that used to be a play rather than a play that used to be a play.

There are warning signs that the need for such cryptic communication may not be a thing of the past. Cluj's government recently moved, for example, to ban a Romanian opera company from coming to a festival held on the site of the city's old Jewish ghetto, and the city's Jewish community is now pro-Semite. It was only after representations from this country that the ban was lifted. The festival of

take place if the director was abroad.

While the Ministry of Culture has been taking a series of centralising measures that will result in state control of the Arts, there has been a spate of ultra-rightist or far-right occupations of such first-rank directing talents as Andrei Serban and Silvia Purcarete. One of the highlights of the Craiova Shakespeare Festival was the latter's stunning production of *Titus Andronicus*. In it, the wicked Meen Aaron is spectacularly slain, wringing in a net and pierced with a multitude of spears like *Macbeth* in Kurosawa's *Throne of Blood*. At the same time, the theatre

fect the current political situation. All the same, it's hard to resist seeing in that image of a resurrected Aaron a conspiracy-jointing symbol of the fact that while evil may go into abeyance, it can never be eradicated. And that's a phenomenon of which Purcarete has recent first-hand experience.

His *Titus* was considered for the Everybody's Shakespeare Festival at the Barbican, but would have had to go into the pit. Given its scale, and the fact that it towers in quality over anything that was seen here, this production was an unhappy one. Indeed, the

play in Craiova had in abundance those qualities that were lacking, by and large, in those seen in London. With its concentration on the warped masochism men adopt to cope with the shattering impact of grief, Purcarete's *Titus* was rich in humanity, even as it depicted a world literally underscored by the tiger-roar of barbarism. Confronted by his raped and mutilated daughter, his *Titus* (Stefan Iordache) put on a wonderfully moving and embarrassing display of not knowing how to react, abjectly rocking the daughter's bed as though she were a

with a callously laughing nurse. Then there are the contemporary parallels, which are moving and unavoidable in Romanian productions: first, because Shakespeare lived in a political climate that now has more in common with theirs than with ours, and secondly because the playwriting habit atrophied during the Ceausescu regime and, until more desperately needed director/writer teams from the West go over there to do workshops, revivifying Shakespeare will continue to be the most effective way of registering current preoccupations.

Paul TAYLOR

Aşa se face

La conferința de presă a companiei "Check by Jowl", în București, înțesată de lume, Declan Donnellan a spus: "Nu este un concept care să se poată traduce ușor. Dar va ajunge aici în cele din urmă, mai degrabă ca McDonald's."

Regizorul explica concepția care stă la baza minunatului spectacol. "Cum vă place" cu distribuția în întregime masculină, pe care compania engleză l-a adus la primul *Festival Shakespeare din România*, organizat de Teatrul Național Craiova.

Grațioasă femininitate simulată a tradiției japoneze onnagata a fost ceea ce a influențat producția — a dezlăuit el — mai degrabă decât școala britanică de pantomimă.

Iar piesa, ca tot teatrul lui Shakespeare, va fi avut o distribuție în totalitate masculină când a fost jucată pentru prima oară. (...)

Unul din momentele de vârf ale Festivalului a fost următorul spectacol cu "Titus Andronicus" al lui Silviu Purcărete.

În acest spectacol, maverul cel rău, Aaron, este ucis în mod spectaculos,

zvârcolindu-se într-o plasă și înțepat cu o mulțime de sulje, ca *Macbeth* în "Tronul înșăgerat" al lui Kurosawa.

În timp ce se iese din teatru însă, figura aceasta animalică, plină de sânge și țărcoale, intimidând pe cei din foaier, părand că s-ar fi sculat din morți.

Purcărete susține că publicul și critica merg prea departe în a găsi paralele contemporane în montările după Shakespeare, amintind că una dintre libertățile pe care un regizor le pierde efectiv într-o țară ca România, este libertatea de a nu trebui să reflecte situația politică la zi.

Cu toate acestea, este greu să nu vezi în imaginea reînviatului Aaron un simbol șocant al faptului că în vreme ce răul poate fi amănat, el nu poate fi eradicat.

În legătură cu acest fenomen Purcărete a avut recent o experiență directă.

Titus-ul său a intrat în discuție pentru "Festivalul Shakespeare al tuturor" de la Barbican (organizat de Royal Shakespeare Company), dar nu s-a găsit o sală potrivită. Având în

vedere dimensiunea spectacolului și faptul că domină calitativ tot ce s-a văzut în Festival, această condiționare a fost o întâmplare nefericită.

Într-adevăr, Festivalul de la Craiova a contribuit la punerea în lumină a calității inferioare a manifestării de la Londra.

Sămănta trecută, în pagina sa, Michael Kustow, consultant artistic al Festivalului "Shakespeare al tuturor" a acuzat pe cei care au criticat Festivalul, într-un mod în care implica faptul că a nu-ți fi plăcut un spectacol Shakespeare din străinătate însemna să fii vinovat, ipso facto, de xenofobie. Dar sunt și alte motive, mai respectabile, de rezervă.

Spectacolele prezentate la Craiova au avut din abundență acele calități care au lipsit, din toate punctele de vedere, spectacolele de la Londra.

Cu concentrarea sa pe mascări deformatoare, oamenii acceptând să înfrunte impactul zdrobitor al durerii, *Titus-ul* lui Purcărete a fost plin de umanitate chiar dacă a ilustrat o lume subliniată literalmente de răgetul de tigri al barbariei.

Confruntat cu violarea și mutilarea ficei sale, *Titus-ul* său (Ștefan Iordache) propune o minunată mișcătoare și stănenitoare incapacitate de a ști cum să reacționeze, legându-și alternativ patul ficei sale ca și cum ar fi fost un bebeluș în cărucior, sau trăindu-l pe podea în furia frustrărilor.

Când, în cele din urmă, se răzună prin faimoasa farsă a mănăstirii din carne omenească de la sfârșit, desa-

vârșește mișcarea lentă a unui concert de pian mozartian transformă violența nebună și obscenitatea bancherului într-o ușurare ce zdrobește inimile.

Puneți toate acestea în contrast cu răceala studiată a nihilistului spectacol german "Romeo și Julieta" de la Barbican sau Lear-ul japonez imaginat într-o casă de nebuni cu o soră răzând cu cruzime.

Sunt apoi paralele contemporane mișcătoare și de ne-evitat în spectacolele românești: mai întâi pentru că Shakespeare a trăit într-un climat politic care are acum mai multe în comun cu al lor decât cu al nostru și în al doilea rând pentru că obiceiul de a scrie teatrul s-a atrofiat în timpul regimului Ceaușescu și, până când echipa de regizori — scriitori atât de dorite, din Vest, vor merge acolo să organizeze ateliere, reinterpretarea lui Shakespeare va continua să fie cel mai efectiv mod de conservare a preocupărilor curente.

Remarcă contrastul cu luxul construirii de analogii contemporane aparente din "Neguțatorul din Venetia" de Peter Sellars.

"Shakespeare al tuturor" : sună ca și cum noi toți se presupune să luăm asupra noastră o parte a vinei.

Dar eu cred că, în această situație, unii dintre noi sunt mai vinovați decât alții.

Traducere de

Iolanda Mănescu

Din "THE INDEPENDENT",
Joi, 24 noiembrie 1994, LONDRA

CRAIOVA SHAKESPEARE FESTIVAL

Ecouri

Ediția I, 1994

“Titus-ul lui Purcărete a intrat în discuție pentru Festivalul Shakespeare al tuturor de la Barbican, dar nu s-a găsit o sală potrivită. Avînd în vedere dimensiunea și valoarea spectacolului și faptul că domină calitativ tot ce s-a văzut la Festivalul de la Londra, această condiționare tehnică a fost o întîmplare nefericită. Într-adevăr, Festivalul de la Craiova a contribuit la punerea în evidență a calității inferioare a manifestărilor de la Londra. Spectacolele prezentate la Craiova au avut din abundență acele calități care au lipsit, din toate punctele de vedere, manifestării de la Londra”.

Paul Taylor – “Așa se face”
The Independent, 24 noiembrie 1994

“Am avut spectacole în întreaga lume, la New York, Rio, Moscova, Cairo, Kathmandu etc. Niciodată n-am simțit acea împlinire a actului teatral, comunicarea. Peste tot am fost ovaționați dar, ca într-o mare iubire, vrei să simți că celălalt te înțelege în tot, chiar și în gîndurile tale misterioase, greu de descifrat pentru alții.

Nu sînt de acord că iubirea e oarbă. Oficierea actului teatral este oficierea actului iubirii. Deci este nevoie de DOI! Acest al doilea din complicata poveste a iubirii de teatru noi l-am găsit aici, la Craiova, cu prilejul Festivalului Shakespeare. Pînă acum ne-a ovaționat un public dornic de efecte, de străluciri, de vizual, de momente în care noi eram “mai muzicali”. Publicul de la acest Festival ne-a dovedit că era tot timpul cu noi, din înțelegere pentru cuvîntul scris de Shakespeare, spre a fi rostit.

Ei ne-au mulțumit nouă pentru înțelegerea cuvîntului rostit, pentru transpunerea acestuia în mimică și gest. Noi le-am mulțumit lor pentru că ne-au înțeles, în toată munca noastră grea, de descifrare. De fapt asta e: am descifrat, împreună, Shakespeare. Voi gîndiți înainte și în timpul aplauzelor (...)

S-a oficiat un act de fascinație reciprocă: trupa “Cheek by Jowl” din Londra și publicul Festivalului Shakespeare din Craiova”.

Steve Wats (interpret în spectacolul *Cum vă place*, prezentat de celebra companie britanică Cheek by Jowl) „Întîlnirea cu publicul românesc” - *Rampa*, 16-22 dec. 1994

Am asistat la un eveniment a cărui platformă internațională dorim să o sprijinim în continuare, ca ea să crească la viitoarele ediții. Ideea acestui festival este generoasă, domnul Boroghina este un conducător de companie prestigios, cu care am colaborat excelent, este un mare ambasador al teatrului românesc. M-a impresionat, în mod deosebit, publicul, care a umplut pînă la refuz sala. Locurile erau, pur și simplu în flăcări. A fost o întîlnire de grație pentru spectatori și actori, aș fi vrut ca autorul să fie cu noi.

Neill Wallace, Director Offshore Cultural International Projects - Amsterdam, *Adevărul literar și artistic*, anul I, nr. 245, 27 nov. 1994

“Internațional” este un titlu pe care l-au arborat multe manifestări teatrale după '89. O aspirație de cele mai multe ori neonorată sau parțial împlinită. În acest sens, între 15-20 noiembrie, la Craiova a avut loc o

premieră: primul festival românesc de teatru de anvergură europeană. Au condus spre acest nivel de elită notorietatea peste hotare a trupei craiovene, universalitatea patronului spiritual al manifestării, modernitatea și actualitatea spectacolelor din program, validate de publicul și critica de specialitate din marile capitale teatrale ale lumii.

Ludmila Patlanjoglu,
Festivalul Shakespeare de la Craiova –
“Internațional, cu adevărat internațional!”
Adevărul – 22 nov. 1994

Naționalul craiovean, Silviu Purcărete și Emil Boroghina au dat strălucire acestui dintîi festival Shakespeare, care a atras oaspeți din țară și din Republica Moldova – artiști, cînturari, manageri – și străini, într-un număr neașteptat. Între 15 și 20 noiembrie,

Titus Andronicus și-a vădit din nou excepționalele calități ce l-au impus în mari competiții ale lumii, fantezia peripețiilor scenice, rigoarea evoluțiilor actricești, fascinația pe care o exercită asupra publicului. Apoi Ubu rex cu scene din Machbeth pe muzică de Johan Strauss – ce sună atît de straniu într-un regat neronian – a reliefat din nou creațiile grotești ale lui Ilie Gheorghe și Valer Dellakeza, Tudor Gheorghe și Leni Pința-Homeag, excelența marelui ansamblu configurînd o lume bizară în mod guignolesc.

Britanicii – îndrumați regizoral de Declan Donnellan – au venit să prezinte *Cum vă place* ca un breviar comic, trist, sceptic, înțelept, liric, al concordiilor și discordiilor noastre; o trupă de bravură: Cheek by Jowl din Londra. O viziune non-convențională, cuceritoare prin felul de a impregna cu tandrețe raporturile unor oameni vitregiți de soartă. Un profesionalism înalt, dînd ritm, fluiditate, vervă și echilibru nemaipomenitelor întîmplări.

Evident, ponderea impregnării au avut-o reprezentațiile, urmărite cu nesaț, aclamate de un public care depășea cu mult capacitatea impunătoarei săli; foarte mulți tineri; foarte buni tineri spectatori.

Dar, pe lîngă operele scenice, a mai avut loc o sesine de shakespeareologie, organizată împreună cu Secția ro-

mână a AICT (Teatrul XXI) – reuniune serioasă, de mare densitate intelectuală, cu revelații în ce privește descoperirea unor izvoare ale grandioasei opere și în care s-au angajat acad. Mihnea Gheorghiu, prof. Univ. dr. Ion Zamfirescu, actorii Ștefan Iordache, Vasile Cosma, Ozana Oancea, criticii, cercetătorii, Mircea Ghițulescu, Natalia Stancu, Alexandru Firescu, Dan Vasiliu, Emil Sîrbulescu, Mihai Vasiliu, Patrel Berceanu, directorul Emil Boroghina, și subsemnatul acestor rânduri (ce a avut cinstea de a fi moderatorul însemnatei dezbatere de istoriografie și sinteză a ideilor).

S-au lansat cărți noi, pentru a căror apariție Teatrul Național a dat un sprijin eficient: De ce suride Shakespeare? – interesant debut editorial al tînărului teatrolog Dan Vasiliu – și Mai este Shakespeare contemporanul nostru?, traducerea cărții reputate a profesorului John Elsom, venit la Craiova să-și întâlnească lectorii și prietenii români și să vadă spectacolele românești.

Au mai fost trei expoziții, dialoguri cu musafiri britanici și danezi, o excursie la Dunăre, apoi amfitrionatul admirabil al oltenilor, prezența a cinci posturi de televiziune, a patru posturi de radio, a gazetărilor și a unui grup de studenți-teatrologi – totul într-o ambianță de pasiune pentru valoarea artistică și colocviera spirituală întru Shakespeare, geniu al veșniciei de scenă.

O izbîndă teatrală de mare rezonanță.

Valentin Silvestru – O inițiativă inspirată:
Festivalul Internațional Shakespeare
Libertatea, 24 nov. 1994

Revenirea excepționalei trupe *Cheek by Jowl* în România după primul turneu făcut aici în 1989, la Teatrul Național din București cu *Furtuna* și *Philoctet*, a fost cu adevărat un eveniment teatral, mediatizat și simțit ca atare. De data aceasta, *Cheek by Jowl* a venit cu spectacolul *Cum vă place* de Shakespeare, prezentat în cadrul Festivalului Shakespeare de la Craiova și pe scena Teatrului Bulandra, la sala Izvor. Compania londoneză a fost înființată în anul 1981 de regizorul Declan Donnellan (fost avocat, director asociat al lui Royal National Theatre din Londra, singurul membru independent din Marea Britanie al Uniunii Teatrelor din Europa, câștigător a 5 premii Olivier, inclusiv The Observer Award acordat pentru noutăți remarcabile, pe care l-a împărțit cu Peter Brook și Lev Dodin) și de scenograful Nick Ormerod. Compania s-a afirmat și s-a impus rapid. A avut, de-a lungul anilor, peste 19 nominalizări pentru premiile Lawrence Olivier la Londra.

A bătut lumea pe toate meridianele, ducîndu-și spectacolele de la Moscova la New-York, de la Cairo la Adelaide și Katmandu...

Cum vă place (ca și A douăsprezecea noapte) a fost scrisă și pentru scenele în care băieții joacă roluri de fete.

Travestirea este un procedeu fundamental, dezvoltat, și poate prin aceasta ambiguizată tocmai de Shakespeare, pe două planuri: un băiat se travestește în fată, care la rîndul ei se trvestește în băiat.. Această condiție impusă pe scena elisabetană este respectată și în spectacolul companiei *Cheek by Jow*. Trupa este formată numai din actori, care se prezintă în fața publicului pe o scenă fără decor, îmbrăcați în alb și negru – pantaloni negri, cămăși albe, bretele negre...

Deși travestiul este un joc dificil, solicitant și chiar primejdios, el este foarte bine controlat și încîntător în acest *Cum vă place*, un spectacol de o mare finețe și magie a interpretării...

Cum vă place este un spectacol pe care nu-l poți uita, dirijat cu aplomb de Declan Donnellan și executat exemplar de actorii săi.

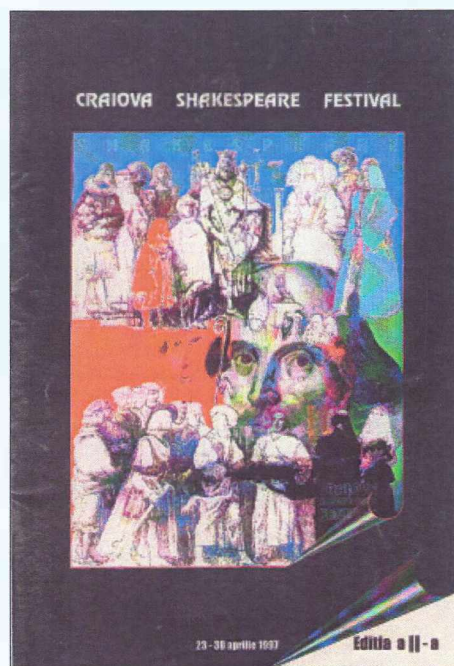
Mulumesc *Cheek by Jow* !!

Marina Constantinescu – Cum vă place Perfecțiunea? *România literară* – nr. 49-50, dec. 1994

Timp de o săptămînă (15-20 nov. a.c.) grație inițiativei Naționalului din localitate, Craiova a avut parte de o micro-stagiune shakespeariană de înaltă ținută artistică, atît prin anvergura participării, cit și prin diversitatea manifestărilor, ce au însoțit spectacolele propriuzise ale acestui festival internațional...

Impunînd distincție și altitudine intelectuală fiecărei întâlniri publice, Naționalul craiovean a realizat, într-un context cultural autohton bulversat, minat de dilematismul agresiv și de gustul vetust al rememorărilor festive, una dintre cele mai temeinice acțiuni din perioada post decembristă.

Romulus Diaconescu –
Festival Shakespeare la Craiova
Ramuri, nr. 12 dec. 1994

Ediția a II-a, 1997

Sincer, mi se pare că un FESTIVAL SHAKESPEARE e un festival totdeauna necesar. Shakespeare merită să fie jucat oriunde și oricînd. Inițiativa de a face un FESTIVAL SHAKESPEARE la Craiova este inspirată, pe de o parte, de respectul și pasiunea pe care cu toții le nutrim pentru Shakespeare, iar, pe de altă parte, cred că este o datorie de onoare a teatrului craiovean: șansa lui internațională e legată de Ubu rex, cum spune Brook, piesa cea mai elisabetană a repertoriului francez – și, încă și mai mult, de Titus Andronicus, spectacol fundamental al lui Silviu Purcărete și al Naționalului craiovean. Deci, într-un fel, a organiza un FESTIVAL SHAKESPEARE aici, mi se pare un act mai puțin de circumstanță decît altundeva, de vreme ce istoria recentă a Teatrului Național din Craiova e marcată mai ales de acest spectacol fundamental, care este Titus Andronicus. În plus, ideea acestui festival mi se pare și extrem de utilă, Shakespeare fiind, într-un anume fel, un teren al dialogului între toate teatrele lumii...

Poziția teatrală și chiar poziția geografică a Craiovei, facilitează această situație: de a nu fi un teatru "de Capitală", unul care polarizează atenția unei vieți culturale foarte vaste.

Dimpotrivă, Teatrul Național din Craiova fiind un teatru din provincie, FESTIVALUL SHAKESPEARE poate deveni – cum a devenit – un eveniment.

Ceea ce mi se pare extrem de interesant este (și) ideea – de care mi-a vorbit Emil Boroghina – de a alterna un an (cu) FESTIVAL SHAKESPEARE cu un an de

dramaturgie contemporană, jucându-se, de fiecare dată, (și) cite o piesă a acestui mare artist care a fost Marin Sorescu.

Această alternanță Shakespeare – dramaturgie contemporană cu puțin Sorescu, mi se pare o formulă justă, extrem de atractivă, pentru viața teatrală a unui oraș. Și, în același timp, pentru sănătatea artistică a Naționalului craiovean.

George Banu, Președintele Asociației Internaționale a Criticilor de Teatrul
Adevărul, 3 mai 1997,
Interviu realizat de Carmen Chihaia

Pînă la această manifestare nu am avut un festival Shakespeare. Este mare lucru ce se întâmplă astăzi în România, o adevărată sărbătoare a Teatrului, purtând numele celui mai mare poet și dramaturg al literaturii universale. S-ar putea ca acest Festival să polarizeze, cu timpul, toate forțele artistice din Europa, cel puțin... Eu sper că așa va fi.

Dumitru Solomon

HAMLET al Teatrului Național din Craiova mi s-a părut, de departe, cel mai bun spectacol din Festival. Mi s-a părut un spectacol minunat și aștept să-l revăd – pentru a treia oară – într-un turneu la București.

În ceea ce privește organizarea propriu-zisă a Festivalului, a fost la înălțime, ca, de altfel, tot ceea ce organizează domnul Emil Boroghina.

Colocviile de shakespeareologie sînt importante și interesante. Festivalul ar trebui să continue în această formulă – pe lângă spectacole să fie și manifestări adiacente, lansări de carte, colocvii, discuții despre spectacole.

Alice Georgescu

Festivalul Shakespeare de la Craiova este de un înalt nivel (...) Cel mai mult m-au impresionat cele trei spectacole Hamlet, foarte diferite unul de celălalt. Spectacolul Teatrului Național din Craiova mi-a plăcut, este foarte interesant. M-a surprins coincidența dintre multe scene în spectacolul din Craiova și spectacolul nostru. Hamlet este un personaj, un erou al zilelor noastre. Văzînd Hamlet-ul Teatrului craiovean, am constatat că publicul – foarte tînăr – este atent și înțelege, ceea ce înseamnă că Hamlet și întreaga operă a lui Shakespeare este înțeleasă, este actuală. Pentru tinerii de azi, tragedia lui Hamlet este importantă.

Janez Pipan, Director al Teatrului Național
Drama din Ljubljana (Slovenia)

Cultura are nevoie de continuitate. Lumea nu începe cu noi, și lucrurile nu trebuie luate de fiecare dată de la capăt.

De pildă, Teatrul Național din Craiova "merge" foarte bine încă dinainte de '89. Au existat mari spectacole, precum Unchiul Vanea sau Piticul din grădina de vară, care au impus efectiv Naționalul craiovean în linia întâi a teatrului românesc. După 1989, prin continuitatea (și insist asupra acestui cuvînt) prezenței lui Silviu Purcărete la Craiova, TNC a ajuns la o culme a gloriei teatrale pe care și-o poate dori orice teatru din lume. De ce vorbesc de continuitate? Pentru că și acest Festival Shakespeare de la Craiova este un lucru extraordinar de important. Nici o țară din lume nu poate să-și dorească mai mult decît un Festival Național (România are Festivalul Național Caragiale) și un Festival Shakespeare (...)

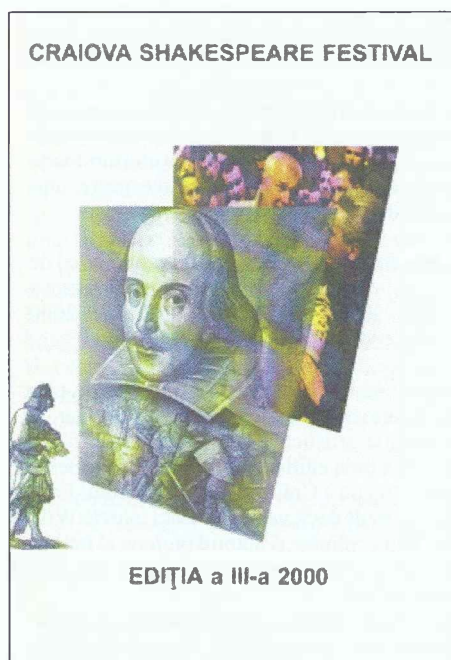
Continuitatea în cultură – și revin astfel la ideea de început – presupune, însă și fonduri adecvate. Sigur că strîngem cureaua, dar s-o strîngem de la lucrurile mai puțin importante. Un festival Shakespeare care are o asemenea audiență impresionantă în lume trebuie să fie încurajat, stimulat, ajutat să existe în continuare pe măsura anvergurii sale. Austeritatea nu trebuie să intre într-un conflict deschis cu continuitatea de care are nevoie actul cultural. Iar la Craiova se face cultură teatrală de cea mai bună calitate, Festivalul Internațional Shakespeare fiind una din expresiile elocvente ale acestei politici teatrale care merită tot respectul nostru.

La această ediție, m-au impresionat mai multe lucruri. În primul rînd, diversitatea modalităților artistice de abordare a textelor shakespeareiene, performanțele actricești și "lecția", dacă vreți, pe care implicit a oferit-o, cu generozitate, Festivalul: nu există o singură modalitate valabilă, nu există nici măcar un stil Shakespeare, dat o dată pentru totdeauna.

Și m-a mai impresionat directorul Teatrului Național din Craiova, Emil Boroghina, care știe să învingă greutățile și să meargă mai departe, cu fruntea sus, cu teatrul său și cu tot ceea ce reprezintă, azi, Naționalul craiovean.

Victor Parhon

Cuvîntul libertății, 15 mai 1997
Interviuri realizate de Luminița Ristea

Ediția a III-a, 2000

Am venit a doua oară la acest Festival pentru că, la Craiova, am intrat în contact cu niște oameni de teatru profund dedicați lui Shakespeare. Am o adevărată admirație pentru Silviu Purcărete și pentru teatrul său. Unul dintre cele mai mari spectacole pe care le-am văzut vreodată este Titus Andronicus. Este o montare căreia nu-i pot aduce nici o critică. De altminteri, scriu o carte în care o secțiune aparte o va ocupa Silviu Purcărete. Domnul Emil Boroghina, directorul Naționalului craiovean, este un animator minunat, vădînd multe cunoștințe în organizarea unui festival de standard european. Este bine să ai o asemenea idee de a face un Festival Shakespeare. De ce? Pentru că piesele lui Shakespeare reprezintă marele Corp al literaturii dramatice, scris de un singur om. Alături de Biblie și de Homer, opera lui formează un ADN, o amprentă genetică a culturii europene.

ne, care unește civilizația noastră. Cu toții putem vorbi, putem comunica mult mai ușor prin intermediul lui Shakespeare. El este legătura noastră de rudenie. E greu să naști idei noi, dar un astfel de festival îți oferă oportunitatea de a căuta răspunsuri la întrebările mai vechi sau mai noi. Dar, cel mai minunat lucru este că ne invită să ne adunăm întru Shakespeare. Sînt multe lucruri pe care oamenii le privesc în mod diferit, răspunsurile sînt variate, dar, întîlnindu-i pe ceilalți, ne putem redefini și îmbogăți cultura proprie. Avem nevoie de manifestări ca acest Festival, unde putem vedea artiști, putem cunoaște opera lor și avem posibilitatea să înțelegem cel mai bine ce înseamnă o Europă comună.

John Elsom – Shakespeare, amprenta
genetica a culturii europene,
Interviu realizat de Magdalena Popa-Buluc,
în *Curentul*, 20 iun. 2000

Timp de o săptămînă (17-21 iunie), la Craiova s-a desfășurat cea de-a treia ediție a Festivalului Shakespeare. Această întîmplare culturală, cu totul aparte, se datorează pasiunii, entuziasmului și încrederii în viitorul teatrului, a lui Emil Boroghina. Un director de teatru care n-a obosit nici o clipă și, în ciuda enormelor dificultăți materiale, a crezut în misiunea sa. Performanța pe care a construit-o în timp, fără emfază, fără "bătăi în piept", fără ipocrizii și fără a căuta gloria cu orice preț, s-a materializat în spectacole valoroase, în turnee nenumărate, în aducerea unor regizori de mare valoare, fapte care treptat-treptat au infirmat conceptul de teatru de provincie.

Ce altceva decît o luptă teribilă a dus acest manager care uneori seamănă cu un Don Quijote în căutarea Dulcineei. A reușit și de data asta, evident, cu eforturi foarte mari, să pună pe picioare Festivalul Shakespeare, unicul de acest fel din țara noastră.

Irina Budeanu - Festivalul Internațional de
Teatru "Shakespeare 2000", Craiova
Azi, suplimentul A.B.C., 6 iulie 2000

La Craiova, serbările teatrale se țin lanț. Nu este vorba, însă, de nici un fel de "fortare" a prilejurilor de întîlnire și bucurie artistică, ci de un demers legitim. Ajuns la cea de-a treia ediție – Festivalul Shakespeare s-a impus ca o creație a Craiovei și a directorului Emil Boroghina, mai mult decît necesară. Căci marele Will, mult jucat în Bănie, rămîne și autorul preferat al tuturor scenelor românești. Iar acest autor planetar are, evident, un viitor infinit.

Festivalul Shakespeare – odată încheiat – la Naționalul din Craiova, se vor desfășura, joi și vineri, manifestări consacrate sărbătoririi unui veac și jumătate de existență: 150 de ani de la momentul în care arta națională a Thaliei s-a manifestat în Bănie – în sala cea mare, în lăcașul de birme și paiantă, ridicat prin contribuție. Inițiatorii acestei zidiri: Costache Caragiale și actorul Costache Mihăileanu...

Fără îndoială, însă, că perioada de cea mai mare glorie rămîne ultimul deceniu – cînd Silviu Purcărete a creat aici Ubu rex cu scene din Macbeth, Titus Andronicus, Orestia. Cînd Naționalul din Craiova, care prin 1968 fusese aplaudat la Novi Sad și Belgrad, la Plovdiv și Sofia – a ajuns principalul ambasador al artei și spiritualității românești, călătorind și triumfînd la Edinburg, Londra, la Sao Paolo, la Stockholm, Cairo, la Istanbul sau în Luxemburg, la New-York și la Tokio.

Natalia Stancu – Teatrul Național din
Craiova – la 150 de ani. O instituție creată
în mijlocul bucuriei și admirației oltenilor
Curierul național, 29 iunie 2000

CRAIOVA SHAKESPEARE FESTIVAL

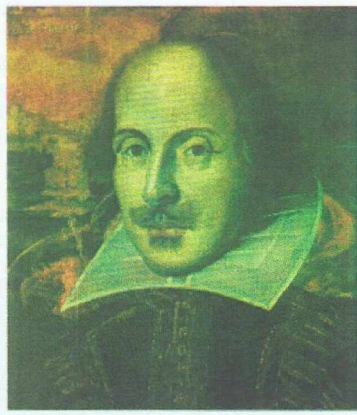
MINISTERUL CULTURII ȘI CULTELOR

ȘCOALA TEATRALĂ DIN ROMÂNIA
 ȘEFUL DE SECȚIE
 ÎNȘURĂTORIA ȘI COMISIA JUDICIALĂ
 SOCIETATEA ROMÂNĂ DE TELECOMUNICAȚII
 CĂMINUL PIVOTULUI
 DIRECTIA PENTRU CULTURĂ ȘI
 PLĂCINILE DE ȘTIINȚĂ ȘI ARTĂ

ȘCOALA ROMÂNĂ A LUCI
 SECȚIA CULTURĂ FRANCEZĂ
 ÎNȘURĂTORIA ȘI COMISIA LOCALĂ
 SOCIETATEA ROMÂNĂ DE NAUIGRAFIJ
 ȘCOALA PIVOTULUI
 MUZEUL DE ARTĂ ROMÂNĂ
 BIBLIOTECA ALEXANDRU ȘI MIHAILĂ

FUNDAȚIA „WILLIAM SHAKESPEARE”

TEATRUL NAȚIONAL CRAIOVA

EDIȚIA A IV-A 26 SEPTEMBRIE - 6 OCTOMBRIE 2003

SPONSOR PRINCIPAL

Ediția a IV-a, 2003

Organizată de Fundația "William Shakespeare", Teatrul Național din Craiova și Ministerul Culturii și Cultelor, cu concursul unor numeroși parteneri și colaboratori, dar și cu sprijinul decisiv al inimoșilor sponsori, în frunte cu Banca Comercială Română, care s-a implicat mereu în susținerea inițiativelor teatrale craiovene de largă anvergură, cea de a patra ediție a Festivalului internațional din Bănie dedicată creației shakespeareiene s-a încheiat cu câteva zile în urmă. Atît prin valoarea excepțională a demersurilor scenice, prin Concertul de muzică veche prezentat de Cvintetul Național Concordia și prin Concertul extraordinar cu lucrări inspirate din opera marelui Will, dirijat de Horia Andreescu, prin expozițiile de artă plastică și de carte din foaierea teatrului și de la Muzeul Județean de Artă, cît și prin numeroasele lansări editoriale ale unor volume sub semnături de prestigiu, festivalul acesta și-a împlinit cu brio menirea programatică în plan artistic și cultural, pe măsura așteptărilor publicului și ale oamenilor de cultură, demne de eforturile admirabile ale domnului Emil Boroghina, directorul artistic, "creierul" managerial și organizatoric al manifestării.

Dacă la toate aceste manifestări artistice vom adăuga și o succintă reuniune colocvială moderată de criticul Ludmila Patlanjoglu, președinta secției române a AICT, și onorată, ca toate celelalte spectacole și întîlniri ale oamenilor de artă și cultură din festival, de participarea criticului și istoricului de teatru John Elsom, din Marea Britanie, președintele onorific al AICT, sau filmul cu Hamlet, în regia lui Peter Brook, și documentarul cu titlul Brook despre Brook, vom avea imaginea unui eveniment cultural de mare anvergură, națională și internațională, pe care craiovenii l-au zămislit cu mare greutate, dar și cu bucuria datoriei împlinite. Teatru, muzică, dans, arte plastice și literatură. Toate cu nădejdea redescoperirii marelui Will, în fapt redescoperindu-se pe sine prin bogăția de necuprins a sensurilor prin generozitatea intelectuală și prin perenitatea operei genialului dramaturg. Ce și-ar putea dori mai mult un festival închinat lui Shakespeare?

Ion Parhon - Eveniment cultural internațional:
"Craiova Shakespeare Festival",
România liberă, 8 octombrie 2003

Cînd am venit prima oară aici am văzut "Titus Andronicus" pus în scenă de Silviu Purcărete și asta a fost o experiență remarcabilă.

Am mai fost aici de două ori și de fiecare dată am văzut producții extraordinare. Anul acesta cred că nivelul spectacolelor a fost extrem de ridicat. Noi nu avem festivaluri internaționale Shakespeare ca acesta în Marea Britanie, deși ar trebui să avem.

Nu știu cum să spun, dar este un festival minunat și care ar trebui să aibă un public de turiști britanici care să vină la Craiova să vadă festivalul. Pentru că un festival de talia aceasta ar trebui să fie sprijinit de un public de turiști, de iubitori de teatru, care să vină într-o zonă ca aceasta, înconjurată de țări unde Shakespeare este iubit. Dar nu știu dacă în Craiova există infrastructură pentru un număr mare de turiști. Spectacolele sînt minunate, săliile sînt minunate dar din punct de vedere economic probabil că este foarte costisitor pentru un oraș de mărimea Craiovei să cuprindă un festival de ample dimensiuni. Să luăm de pildă Festivalul de la Edinburg: este atît de profitabil pentru orașul Edinburg pentru că el oferă un mare potențial turistic, deși probabil nu vei vedea spectacole mai bune decît poți vedea aici. Cred că ar exista o garanție pe termen lung că acest festival va continua să existe dacă latura lui artistică se va conjuga cu latura turistică și cu beneficiile economice pe care el le-ar putea aduce.

Nicolae Coande - Interviu cu John Elsom,
Președinte de Onoare al Asociației Internaționale
a Criticilor de Teatru - *Cuvîntul libertății*,
11-12 octombrie 2003

Cel care a dat o față nouă Teatrului Național din Craiova, după 1990, Emil Boroghină, nu a ieșit din scena teatrului românesc o dată cu demisia din funcția de director. A rămas directorul Festivalului Shakespeare, al cărui inițiator a și fost, de altfel. Cu multă tenacitate, dar și cu o incredibilă modestie, aduna laolaltă, ediție de ediție, nume importante ale regiei mondiale, teatre cunoscute în toată lumea.

Manifestarea cuprinde trupe de aleasă ținută, promisiunile de genul: "Avem bani puțini, invităm spectacole multe și ieftine", fiind evitate cu demnitate. Emil Boroghină rămîne, în felul acesta, unul dintre cei mai buni manageri culturali români, dacă nu unicul.

Solitar în această acțiune. Emil Boroghină nu obosește niciodată, fiind aproape ubicu, adică aflîndu-se întotdeauna exact acolo unde e nevoie, astfel încît oaspeții să se simtă foarte bine. Organizator perfect, gazdă desăvîrșită, selecționar rafinat, Emil Boroghină oferă orașului și invitaților clipe de rară sensibilitate artistică. În afara reprezentațiilor, au mai avut loc colocvii, expoziții, concerte - toate acțiunile avîndu-l în centrul atenției pe contemporanul nostru Shakespeare. Oamenii de teatru se îndreaptă cu grăbire spre acest festival, așa că, pentru cîteva zile, Craiova devine un important loc al spiritului.

N-am putut fi prezentă, în acest an, decît vreme de o zi, văzînd doar Richard III, al Teatrului din Vilnius (Lituania), în regia: Rimas Tuminas.

Am ales această seară chiar la îndemnul lui Emil Boroghină, care are întotdeauna mîrinimia de a dezvălui și recunoaște, în fața oaspeților săi, scara valorică a producțiilor selectate (poate tocmai pentru că nu se rușinează cu niciuna dintre ele).

Rafinamentul acestei montări, modernitatea deloc iritantă, lipsită de agresivitate, m-au fascinat.

A fost o încîntare și oricînd aș da (dac-aș avea, firește!) un regat pentru un asemenea spectacol!

Maria Laiu - Teatru de viță nobilă,
Luceafărul, 22 octombrie 2003

Shakespeare, iată un autor care nu mai are nevoie de nici o prezentare. Păstrînd proporțiile, nici managerul Emil Boroghină, director al Teatrului Național din Craiova în cei mai frumoși ani pe care i-a trăit teatrul românesc - debutul decadei nouă nu mai are nevoie de prezentare. După ce a renunțat la funcția de director al TNC, Emil Boroghină a continuat să se ocupe de Fundația Shakespeare, organizînd Festivalul ce poartă ilustrul nume. Anul acesta, într-o perioadă de dramatică sărăcire a culturii românești, "vrăjitorul" Boroghină a reușit din nou să organizeze o manifestare care are loc o dată la trei ani, contribuie esențial la îmbogățirea reperelor, spectacologice în materie de interpretare scenică a lui Shakespeare și, nu mai puțin, redă sentimentul de sărbătoare unui public al cărui entuziasm a mai scăzut, comparativ cu vremurile glorioase ale spectacolelor lui Silviu Purcărete.

Și pentru oamenii de teatru și pentru spectatori, fiecare ediție a Festivalului Shakespeare face cît o rezervă de oxigen pentru un scafandru nevoit să bijbie printr-o apă verzuie, stătută, - oferta culturală românească a momentului, lipsită de anvergură.

Efortul organizatorilor trebuie, fără îndoială, lăudat, chiar dacă, în urma reprogramării festivalului, unele dintre spectacolele vizate n-au mai putut veni la Craiova, iar oferta românească de spectacole shakespeareiene a fost destul de modestă în această stagiune. Pentru ca strălucirea unei ediții să fie deplină e nevoie de conlucrarea a mai mulți factori, iar un asemenea grad de armonie e greu, dacă nu imposibil de atins la noi. Dacă n-ar exista o sumă de inconștienți care să-și asume, de bunăvoie și nesiliți de nimeni, responsabilitatea punerii în practică a, unor asemenea evenimente, în care investesc nu numai idei, ci și propria sănătate - date fiind toate emoțiile ce vin din nesiguranța financiară, neseriozitatea oamenilor și multe alte mconveniențe specifice spațiului românesc - probabil că am reveni la izolarea în care a fost ținut teatrul românesc atîtea decenii de comunism.

Mă bucură să știu că publicul craiovean a avut atîtea seri speciale în această toamnă, iar gestul de solidaritate făcut de principalul sponsor ce a sprijinit Festivalul, Banca Comercială Română, demonstrează că nu sînt vorbe goale cele legate de conștiința comunității. Și din acest punct de vedere, cei ce continuă să meargă pe urmele lui Shakespeare la Craiova par a fi pe drumul cel bun.

Cristina Modreanu - Pe urmele lui Shakespeare
la Craiova *Adevărul literar și artistic*, 4 noiembrie
2003

Craiova, oraș de "provincie", deseori cu "țîfnă", uneori cu "vină", devine ici-cînd "capitală" de "lume-lume". Fie prin fotbal (doar că azi "bate" Feienoord-ul, iar mîine se lasă snopită de Nitramonia Făgăraș), fie prin țigănia de import din Ardealul lui Budai-Deleanu, fie prin terminaluri de mineriade, dar mai ades prin teatru, "orașul în care tot timpul se-nîmplă cîte ceva" explodează în bătoșenie și dă cu tifla celor care au chef să-și ridă de olteni. Oricum, după umila mea părere, pe vremea Phedrei și a lui Titus Andronicus sau a regelui Ubu, Craiova și Teatrul ei (aflîndu-l zidit într-insul pe Amza Pellea și străjuit la intrare de Marin Sorescu) erau pe locul Unu în lume, băteau, ce mai, tot mapamondul, de la Craiova la Tokio, la Sidney și retur, via Sao Paolo și New York. Așa și acum, pe o căldură leșinată și tîrzie de început de octombrie, orașul s-a trezit brusc în Festival Shakespeare, începînd să se reverse peste tot felul de maluri, din Latvija și Mosca pînă în Nipon și înapoi în Nemția, bașca Dîmbovița și Someșul sau Trei Scaune. Am fost părtaş la o sumedenie de festivaluri din țară și de aiurea, dar niciodată n-am avut un asemenea sentiment de mondializare artistică. Să fie Shakespeare explicația? Să fie Craiova? Îmi pare că Emil Boroghină,

foștul director al teatrului în zodia lui Purcărete, e un răsfățat al destinului. Acum, ca director al Festivalului, mai învinge o dată inerția, bulibășeala, tîmpenia, incultura, indiferența care ne tot înconjoară de o vreme și nu ne mai lasă din „îmbrățișarea” lor.

Valentin Tașcu – Craiova Shakespeare Festival
Revista *Drama*, nr. 1-2 / 2005, p. 166

De la Titus Andronicus la Hamlet și Faust, inspiratele producții teatrale ro-mânești imprimă clasicii moralitate și pasiune.

În România, respectul pentru text coexistă cu libertatea de interpretare așa încât ceea ce pare a fi un Shakespeare standard, se transformă pe neașteptate în ceva diferit.

În 1991, regizorul Silviu Purcărete a luat o poveste de groază, Titus Andronicus, a adăugat televizoare portabile și imagini din propriile noastre războaie și a transformat-o într-o poveste din zilele noastre.

Acest mic exemplu arată cum a evoluat cultura noastră teatrală.

Am văzut Titus-ul lui Purcărete prima oară la Teatrul Național din Craiova unde el a fost cândva regizor artistic. Așezată în partea de sud a României, Craiova a beneficiat în ultimii zece ani de un festival Shakespeare unic. Spre deosebire de majoritatea festivalurilor, acesta nu a fost creat pentru turiști. (Se face prea puțin turism în Craiova, deși orașul este atrăgător). Festivalul a fost creat mai degrabă pentru universitatea din localitate și pentru cetățeni.

Chiar și eu, ca vizitator, pot remarca diferența dintre lirismul elegant al sudului, cu farmecul său mediteranean, și realismul dur din nord, de dincolo de Carpați, unde regretatul Vlad Mugur a fost cândva regizor artistic la Teatrul Național din Cluj, în capitala Transilvaniei.

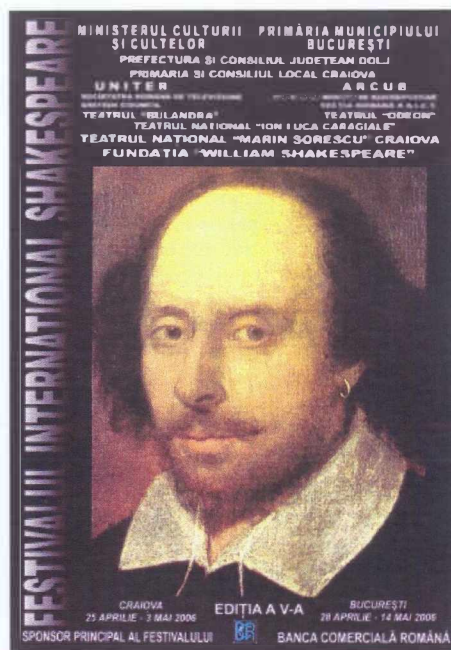
În 2003, Hamlet-ul său a fost prezentat la Festivalul Shakespeare din Craiova. Spectacolul este viguros și provocator. Mugur a descompus Hamlet-ul până la a împărți monologul „A fi sau a nu fi” în propoziții rostite pe rînd, de membrii distribuției. Ca un star rebel de muzică pop, Hamletul său tratează putreziciunea din Danemarca cu un dispreț adolescentin. Amestecul de nonșalanță leneșă cu izbucniri de energie este înspăimîntător și imprevizibil.

Ca regizori, Purcărete și Mugur se află la poli opuși. Primul este limpede și elegant, creînd imagini scenice alcătuite atent, celălalt era dur, direct, degajat. Primul are precizia franțuzească, celălalt, realismul nemțesc, dar, într-un mod greu de explicat, sunt amîndoi tipic români.

În 2003, Festivalul Shakespeare a oferit multe contraste de acest tip. S-a prezentat un spectacol cu „A douăsprezecea noapte” cu multe staruri din București; un „Romeo și Julieta” plin de lirism de la Teatrul Maghiar Tamasi Aron, în care decorul mediteranean a fost, până la moartea lui Tybalt, străbătut de muzică de jazz, cu precădere Miles Davis; un viguros spectacol cu „Îmblînzirea scorpiei” al Teatrului Național din Craiova, regizat de actualul director artistic, Mircea Cornișteanu.

Au fost prezente de asemenea trupe excelente din Moscova, Tokyo și din Lituania, alegerea lor fiind făcută de directorul festivalului, Emil Boroghina, dar nici una nu i-a întrecut în strălucire pe români.

John Elsom: „O pasiune a românilor: revizuirea clasicii” (apărut în revista americană de cultură „The World & I”-2004)

Ediția a V-a 2006

Odată la doi ani Naționalul craiovean intră în zodia Shakespeare, grație eforturilor celui care a făcut istorie în acest teatru, actorul și managerul Emil Boroghina.

Anul acesta „umbra” lui Shakespeare va ajunge și la București, unde vor putea fi văzute câteva dintre spectacolele incluse în programul festivalului.

Inițiatorul Festivalului Shakespeare a reușit în acest an să alcătuiască o selecție ce le asigură spectatorilor și oamenilor de teatru de la noi accesul deplin la teatrul shakespearean de cea mai bună calitate.

Aseară, în deschiderea Festivalului Shakespeare, a fost prezentat la Craiova spectacolul „A douăsprezecea noapte, o combinație între teatrul rusesc și cel britanic, sub semnătura regizorului britanic Declan Donnellan, combinație în stare să uimească o lume întreagă.

Adevărată magie teatrală, „îmbătătoare ca șampania”, scria Le Monde în 2004, când spectacolul a fost prezentat de Teatrul în Festivalul Internațional de Teatru de la Dublin.

O coproducție realizată de Festivalul Cehov de la Moscova, cu sprijinul Companiei Theek by Jowl”, spectacolul A douăsprezecea noapte este considerat o lecție în materie de teatru shakespearean, dat de unul dintre regizorii cei mai preocupați de atenta montare a pieselor dramaturgului

Cristina Modreanu
Gândul, 26 aprilie 2006

Pentru domnii Emil Boroghina, președintele Fundației „Shakespeare” și director artistic al festivalului, Mircea Cornișteanu, directorul general al Naționalului craiovean, și directorul adjunct Ilarian Ștefănescu, cea de-a cincea ediție a Festivalului Internațional purtând numele marelui Will a luat sfârșit, chiar dacă ultimul gong se va auzi doar la sfârșitul acestei săptămâni, la reprezentațiile cu montarea impresionantă a piesei „Troilus și Cresida”, realizată de regizorul Silviu Purcărete la Teatrul „Katona Jozsef” din Budapesta, spectacol ce va fi găzduit de Sala „Izvor” a Teatrului „Bulandra”. De altfel, însăși această punte minunată între Craiova și București, realizată cu sprijinul ArCub și al Primăriei Capitalei, a însemnat o premieră benefică pentru festival și pentru publicul românesc, oferind spectatorilor bucureșteni șansa de a vedea câteva dintre cele mai valoroase producții ce au onorat a cincea ediție a festivalului acesta organizat de craioveni (Fundația Culturală

„Shakespeare”, Teatrul Național „Marin Sorescu”, Primăria și Prefectura doljeană, cu sprijinul Guvernului, al Ministerului Culturii și Cultelor, al UNITER și al secției române a AICT, în parteneriat cu SR de Televiziune și SR de Radiodifuziune, dar și prin bunăvoința unor sponsori, în frunte cu Banca Comercială Română.

La capitolul performanțelor excepționale ale festivalului ar trebui menționate spectacolele-eveniment ca „A douăsprezecea noapte”, prezentat de Festivalul Internațional Cehov și Compania „Cheek by Jowl”, interpretat în exclusivitate de bărbați, în regia lui Declan Donnellan, care, cu acest prilej, și-a lansat cartea „Actorul și ținta”, versiunea japoneză a piesei „Poveste de iarnă”, unde regizorul Kurita Yoshihiro a izbutit să împletească forța cuvântului cu ritualul și simbolurile tradiționale ale artei spectacolului din Țara Soarelui Răsare, năucitoarea demonstrație de talent, fantezie ludică, energie debordantă adusă în festival de regizorul lituanian Oskaras Korsunovas, cu trupa care îi poartă numele, în „Visul unei nopți de vară”, excelentul spectacol cu piesa „Cum doriți sau „Noaptea de la spartul târgului”, conceput de „vrăjitorul” Silviu Purcărete cu trupa Naționalului craiovean, dar și lectura scenică originală, de un umor savuros, inspirată de „teatrul de bălci” cu păpuși, anume spectacolul cu „Macbeth” oferit de Teatrul „Noord Nederlands Toneel” din Olanda.

O „premieră absolută” a constituit-o prodigioasa Sesiune de comunicări, ce a reunit eminente shakespeareologi din Marea Britanie, Belgia, Germania, etc., precum profesorii Stanley Wells, de la Centrul „Shakespeare” din Stratford upon Avon, Jozef de Vos de la Universitatea din Gent, David Esrig, de la Universitatea muncheneză „Ludwig Maximilian”. Printre premiere, la loc de cinste s-au aflat și lansările de cărți de teatru, oferite generos de Fundația „Camil Petrescu” și Revista „Teatrul azi”, editurile craiovene „Aius” și „Scrișul românesc” ori de Editura „Fortuna” din Râmnicu Vâlcea, între autori aflându-se Camil Petrescu, Mihnea Gheorghiu, Daria Dimiu ș.a., ori lansarea DVD-urilor produse de Editura video „Media” din București, cu „Hamlet”, în regia lui Tompa Gabor, realizat la Craiova, și cu spectacolul clujean datorat lui Vlad Mugur.

Ion Parhon

România liberă, 9 mai 2006

Cu foarte puține excepții, pentru majoritatea festivalurilor autohtone intitulate „internaționale”, vocabula înseamnă prezența unei trupe din Republica Moldova, Ucraina, Ungaria sau Bulgaria. Utilizat forțat, poate pentru a atrage fonduri mai consistente, poate pentru a impresiona publicul și specialiștii, termenul își pierde valoarea etimologică odată cu anunțarea programului, când descoperi că e vorba mai degrabă de o participare străină. Una dintre excepțiile pomenite, care își justifică din plin titulatura, este Festivalul Shakespeare de la Craiova. Internațional în cel mai cuprinzător sens al noțiunii, el adună, o dată la doi ani, cât mai mult din ceea ce s-a realizat mai semnificativ în lume, pornind de la textele „marelui Will” Anul acesta, reuniunea s-a aflat la ediția cu numărul cinci, fiind găzduită de orașul din Bănie între 25 aprilie și 3 mai. În premieră absolută, Bucureștiul a devenit o extensie a Festivalului craiovean – patru dintre trupele invitate, cele mai importante, și-au prezentat producțiile și în Capitală. Pentru un spor de vizibilitate.

Sufletul reuniunii craiovene este, încă de la debut, din 1994, Emil Boroghina. În cazul său, zicala „omul sfințește locul” este nici că se poate mai potrivit. Domnul Boroghina trudește cu sîrg de la o ediție la alta pentru ca Festivalul să fie tot mai cuprinzător, mai variat, magnetic pentru spectatorii mai mult sau mai puțin avizați. Strategia sa, modalitatea de a arhitectura un asemenea edificiu festivalier este un studiu de caz pentru managementul modern. O ofertă de spectacole abun-

dentă (13 montări, tot una și una), trupe de pe mai multe continente (Marea Britanie, Japonia, Ungaria, Lituania, Israel), regizori de top (Declan Donnellan, Oskaras Korsunovas, Silviu Purcărete), lansări de carte, de casete video sau DVD-uri, expoziții, întâlniri între participanți, o sesiune de shakespeareologie, ateliere teatrale. Adică și spectacole, și teorie teatrală, și exercițiu pe teme shakespeareiene. Partenerii Fundației Shakespeare, epicentrul organizatoric, au fost mulți și de anvergură. Sponsori, asemenea, demonstrând că nu numai fotbalul îi poate convinge pe businessmen-i să-și dezlege baierlele pungii.

Așa s-a văzut Shakespeare de la Craiova. Mai bine de o săptămână, orașul doljean a fost Stratford-upon-Avon-ul României.

Olțița Cîntec

Observator Cultural, 18 – 24 mai 2006

Printre numeroasele festivaluri de teatru din România (despre care, de-acum și până la vară, vom tot vorbi, întrucât șirul lor abia a început) puține sunt acelea ce merită să „faci totul” spre a le vedea. Dincolo de faptul că, îndeobște, un spectacol mai rășărit umblă de la unul la altul, așa încât dacă nu l-ai „prins” la Târgu-Mureș (spre exemplu) atunci sigur îl vei întâlni la Reșița (alt exemplu), structura lor ca „eveniment” nu este, de regulă, suficient de atrăgătoare ca să lași toate și să pornești la drum. Regula are însăși excepții.

O ASEMENEA excepție este Festivalul Internațional Shakespeare de la Craiova. Directorul său, Emil Boroghina, conducător al Naționalului craiovean pe vremea marilor spectacole ale lui Silviu Purcărete – și a marilor turnee aferente – a învățat mult (și bine) din festivalurile mondiale la care a participat; a învățat, de pildă, că un prilej sărbătoresc de acest tip, chiar dacă (sau tocmai pentru că) are loc o dată la trei ani, nu trebuie să se rezume la o succesiune de reprezentații și că, în materie de parade...spectaculoase, unui obositor multe, dar așa și-așa oricine îi va prefera formula câteva, dar alese pe sprânceană. Profitând, mai nou, și de „ochiul” regizorului Mircea Cornișteanu, succesorul lui Boroghina la direcțiunea teatrului – gazdă și proaspăt secretar al Convenției Teatrale Europene (ETC), festivalul oltenesc a căpătat o statură și o alură cu adevărat continentale – până într-atât încât, nemiincăpându-și, parcă, în piele, a născut, la această a cincea ediție, și o „filială” bucureșteană (28 aprilie – 14 mai), organizată în colaborare cu Primăria dâmbovițeană și ARCUB. Astfel, spectacolele cele mai importante din selecție au ajuns și pe scenele capitalei României, tot aici având loc și unele lansări de carte, colocvii etc. – chiar dacă nu de anvergură și calitatea celor din capitala Olteniei. Cronicarul nevoit să stea acasă e adânc recunoscător inițiativei de extindere: altminteri...

Altminteri ar fi avut ce regreta...

Alice Georgescu

Ziarul de duminică, 9 mai 2006

M-am gândit de multe ori prin ce rezistă un festival, prin ce se impune, prin ce anume se distinge într-un peisaj destul de aglomerat, la noi...

Cred că fie și pentru câteva spectacole remarcabile, de aici sau de aiurea, un festival își atinge ținta. Deschide orizontul, redimensionează perspectivele, elasticizează percepția și ne pune în centrul acut al creației, ne obligă să părăsim marginea și suficiența discursurilor. Dincolo de inevitabile imperfecțiuni Festivalul Shakespeare rămâne major și vital pentru turul de orizont extraordinar în zona spectacolelor foarte diferite, în succesul de a aduce mari nume de regizori, mari nume de trupe. Efortul lui Emil Boroghina, încăpățănarea lui incredibilă, nebunia lui de a crede până în ultima secundă

că se poate, că oficialii vor da, totuși, bani, susținerea celor din jur, a Teatrului Național din Craiova, a actorilor trupei, a lui Cornișteanu, a voluntarilor, a celor care am crezut necondiționat și neinteresat în el, fac parte din izbânda lui și a Festivalului Shakespeare. Să îi ai, în aceeași ediție, pe Declan Donnellan, pe Silviu Purcărete cu trupa de la „Katona Jozsef” și cu un „Troilus și Cresida” mare, copleșitor, pe Oskaras Korsunovas cu „Visul unei nopți de vară”, una dintre cele mai interesante montări ale lui, după mine, dacă îi accepți codul, spun asta nefiind o admiratoare a lui, se cheamă că ți-a ieșit. Că truda a meritat. Că ai dăruit. Să reușești, anul acesta, să stabilești doi poli oficiali, Craiova și București, două centre între care să circule spectacolele și spiritul teatrului mi se pare o idee mare. Implicarea Primăriei Capitalei prin ArCub a ridicat miza festivalului, l-a făcut mai prezent în mintea spectatorilor, i-a dat o gradatie în plus, l-a deschis dincolo de ritmurile pașnice ale Craiovei, i-a stimulat, altfel, pe invitați să joace în fața unui public de capitală, să spunem, excepțional ca reacție, în fața reprezentațiilor de aici, un public de nopți mari, care a umplut sălile până la refuz. De aceea, cred că ediția asta, poate cea mai consistentă, mai rotundă, s-a înnoțit cu cele două cetăți pe care le-a înscris, în același timp, în circuitul teatral al unui interval. Nu mi se pare deloc de neglijat senzația unei rezonanțe comune, actuale în jurul montărilor pe texte Shakespeare. Să urmărești mișcarea teatrală din lume din această perspectivă este deja provocarea însăși. Să vezi ce au făcut într-o perioadă mai largă creatorii remarcabili, cum îl simt pe Shakespeare, ce se pune mai des, care sunt modelele, curentele, ce se caută, ce se găsește face parte din aerul teatrului...

Ce mai câștigă într-un astfel de festival? Plăcerea discuțiilor de după. Momentele acelea în care nimeni nu pleacă din fața teatrului, în care orgoliile moțâie, în care există numai bucurie, prospețime, toleranță, dorința de a împărtăși frumosul. Dorința să fim împreună. Teatrul nu se face de unul singur. Ar fi minunat, dacă am reuși să nu uităm, din când în când, acest lucru.

Marina Constantinescu
România literară, nr. 22/ 2 iunie 2006

Parcă anume ca să demonstreze că două spectacole cu aceeași piesă nu seamănă unul cu altul, după cum nu te poți scărda de două ori în aceeași apă a unui râu (evident, pentru că pantha rei, totul curge), selecționerii Emil Boroghina și Mircea Cornișteanu, directorul Teatrului Național din Craiova, au manifestat o savantă atitudine comparatistă, programând (unde s-a putut) două versiuni cu aceeași piesă: „Visul unei nopți de vară” de la Budapesta, în colaborare cu Teatrul Castelului din Gyula, și aceeași piesă în lectura celebră deja a lituanianului Oskaras Korsunovas, pe de altă parte „Cymbeline” de la Teatrul Odeon din București (regia Bocsardi Laszlo), dar și versiunea lui Alexander Hausvater de la Teatrul German din Timișoara. Profund și înnoitor, „Visul”...regizorului ucrainean Serghei Masloboicikov, de la Budapesta/Gyula, este construit pe tema ucenicului vrăjitor. Rolul lui Puck este jucat de unul dintre acei grosolani meșteri ateni care încearcă să facă teatru, dar Oberon, foarte supărat pentru încercările pe care le provoacă, în viața celor două perechi de îndrăgostiți, îl depozitează de forța magică. Mai mult, meșterii ateni ajung să joace toate rolurile piesei. „Visul” de la Teatrul Municipal din Vilnius nu aduce nimic nou în materie ideologică, dar spectacolul este vesel și cadențat ca un ceasornic. Regizorul și actorii săi acrobați fac tot ce se poate închipui, spre bucuria spectatorului, fără decor și costume, doar cu ajutorul unor panouri pe care actorii le au asupra lor, devenind rând pe rând ziduri, paturi, scuturi și tot ce se mai poate imagina. Ingeniozitatea este nemăsurată și gagurile se țin lanț. Plictisit de propria imaginație, Korsunovas renunță la ultima parte

din text, deci la spectacolul pregătit de meșterii Atenei pentru curtea ducelui. Așadar un „Vis al unei nopți de vară” prescurtat dar greu de uitat.

Alte spectacole, fiind unice, nu au avut termen de comparație dar au oferit indicii despre valoarea actuală a teatrului din Craiova care, prin „Romeo și Julieta” regizat de Yannis Paraskevopoulos, și „Noaptea de la spartul târgului” („A douăsprezecea noapte”) de Silviu Purcărete, se plasează printre cele mai bune trupe prezentate în Festival. Deja cunoscută, „Noaptea de la spartul târgului” a marcat o cotitură stilistică în cariera lui Silviu Purcărete, iar Romeo și Julieta aduc în prim-plan numele regizorului Yannis Paraskevopoulos. Paraskevopoulos construiește o versiune de discotecă, ușor punkistă, în care grupul lui Romeo și cel al lui Tybalt sunt cete de cartier care își dispută diferențe numai de ei știute în scene de lupte marțiale, altminteri bine executate de actorii craioveni. Telul regizorului este înlocuirea, odată pentru totdeauna, a istoriei cu actualitatea. Oricât de sângeroasă, istoria iubirii lui Romeo și a Julietei este una a zilelor noastre, ceea ce se înțelege prea bine fără atâta tapaj, pentru că acesta este destinul marilor opere literare: să fie mereu actuale chiar fără actualizări explicite. Paraskevopoulos crede că piesa „Romeo și Julieta” aparține celui care o pune în scenă și celor care o văd, deci grecilor și oltenilor...Ca urmare, convoiul nupțial din final va fi acompaniat de muzică oltenească, iar finalul de un sirtaki.

Preferințele noastre s-au îndreptat spre Macbeth interpretată de trupa de la „Noord Nederlands Toneel” din Groningen/Olanda, dirijată de regizorul german Marc Becker. De la marioneta care aspiră să fie actor viu, imitând cât mai bine mișcările acestuia, olandezii se întorc la actor viu care vrea să imite marioneta. Ei ne fac să asistăm la o involuție către un stadiu primitiv al teatrului, având acel patetism neputincios și acea cruzime a expresiei fixe a marionetei, care nu poate fi „crezută”, dar se străduiește să fie plauzibilă. Însă exact această stare rudimentară a pasiunilor este problema în Macbeth.

Mircea Ghițulescu
Revista Teatrul azi, nr.5-6/ 2006

Există, în România, multe festivaluri de teatru. Toate, cred eu, importante în felul lor. Unele mai mult, altele mai puțin cunoscute. Unele având prestigiu internațional, altele, cu o bună imagine în plan național, iar câteva cunoscute doar în urbea în care sunt organizate. Între acestea, există, însă, câteva realmente de ținută. Și dacă Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu impresionează prin amploare, prin multe și variatele secțiuni, Festivalul „Shakespeare” de la Craiova rămâne în memoria spectatorilor prin selecția atentă a spectacolelor, prin colocviile de shakespeareologie, realmente interesante, la care participă cunoscuți critici de teatru și cercetători din țară și din lume. La Festivalul „Shakespeare” primești, „pe sub mână” (constatând, până la capăt, că toate lumea a primit, de fapt...) tot felul de daruri alese. Cărți (de cea mai bună calitate), atunci scoase din tipografie și lansate cu mare respect, ediția liliput a celor mai importante creații shakespeareiene, DVD-uri și CD-uri cu spectacole antologice, materiale publicitare de tot felul. Ești permanent asaltat, astfel încât, pentru câteva zile, te simți o personalitate între celelalte. Gazdele știu să te facă să te simți nu doar bine, ci și important.

Dar, cu siguranță, cea mai mare pondere, în festival, o au, cum se și cuvine, reprezentațiile. Cum spuneam, întotdeauna, alese cu grijă de către selecționerul unic și directorul manifestării, domnul Emil Boroghina. Alese în așa fel, încât să putem vedea producții de succes, producții rafinate, dar, de multe ori, și năstrușnice vizuni regizorale ale pieselor shakespeareiene.

În fond, Festivalul și-a atins scopul: a adunat spec-

tacole și public mult, a arătat diverse modalități de interpretare a operei shakespeareiene și a stărnit discuții aprinse până târziu după miezul nopții ! Ne dorim cât mai multe asemenea evenimente !!!

Marilena Țepuș

Revista *Teatrul azi*, nr. 5-6 / 2006

Indiscutabil, Festivalul Internațional Shakespeare este evenimentul de prestigiu al stagiunii. Neîndoielnic că asumarea lui de către Primăria Municipiului București a fost un gest de mare și necesară responsabilitate culturală, care i-a dat anvergură și importanță. Fără doar și poate că, extins de la Craiova în Capitală, continentul Shakespeare a dobândit locul meritat în peisajul lumii, reclamând prezența atâtor personalități ale teatrului mondial, artiști, cercetători, shakespeareologi care au venit în România să vorbească despre însemnătatea actuală a marelui Will.

Nu știm cine a fost cu ideea, dacă doar domnul Emil Boroghina, directorul Festivalului, în disperarea sa de organizator depășit de probleme, sau oamenii Primăriei Capitalei, atât de preocupați în ultima vreme să facă din cultură o miză importantă a europenizării noastre forțate.

Efortul financiar și organizatoric poate fi acum comparat cu rezultatele. Așadar cu ce ne-am ales ?

Mai întâi de toate cu cele două săptămâni de sărbătoare cât a durat Festivalul, între 25 aprilie și 3 mai la Craiova, între 28 aprilie și 14 mai la București, timp în care ne-am întâlnit cu toții, public și realizatori, pentru a afla ce mai e nou în lume în materie de Shakespeare și cât de puternică este această locomotivă pentru a mișca înainte trenul vieții și al teatrului.

Prin grija și priceperea selecționeților, s-a putut vedea astfel că, în România, Shakespeare e nu numai cel mai mare dramaturg român, apropo de felul în care a fost folosit pentru a discuta despre problemele românești actuale, dar și că prin el cultura română cupleză la universul spiritual al lumii. Prin Shakespeare, cu alte cuvinte, culturile își dau mâna pentru a întreține focul sacru al Thaliei, cum a reeșit și din discuțiile de la seminarul de shakespeareologie organizat sub egida Asociației Internaționale a Criticilor de Teatru. Shakespeare continuă în același timp să fie poligonul de încercare, terenul experimentelor și al modernismelor, tot așa cum reprezintă abc-ul teatrului în aspirația lui de a fi, de la Shakespeare citire oglinda lumii...

Să împărțim cu toții bucuria participării și să-i felicităm pe toți aceia care pot fi mândri că au contribuit la

realizarea aceluia excelent Festival, de la staff-ul craiovean la cel al Centrului de Proiecte al Primăriei București – ArCub și până la forurile de decizie încrezătoare în forța culturii.

Doina Papp

Revista 22, 13-19 iunie 2006

Ajuns la cea de-a cincea ediție, Festivalul Internațional Shakespeare de la Craiova și-a depășit anul acesta (23 aprilie-3 mai) dimensiunile cu care ne obișnuise – atât pe cele geografice, în sensul că au participat teatre din întreaga lume (din Japonia până în Olanda și din Lituania până în Israel), cât mai ales pe cele referitoare la complexitatea evenimentelor artistice și teoretice care s-au derulat, într-un program amplu și coerent. În plus, el a adus și o noutate de ordin organizatoric, Craiovei alăturându-i-se Capitala, unde au continuat manifestările în perioada imediat următoare (28 aprilie-14 mai).

Trei au fost aspectele care i-au asigurat Festivalului ținuta de remarcabil eveniment teatral internațional: valoarea spectacolelor, diversitatea manifestărilor complementare și autoritatea teoretică asigurată de specialiștii în shakespeareologie, români și străini.

Amploarea și diversitatea programului acestui Festival au conferit orașului Craiova calitatea de Centru Mondial Shakespeare. Este marele merit al Fundației „William Shakespeare”, condusă de „magicianul” (cum i se spune) Emil Boroghina, inițiatorul și conducătorul acestei Fundații, și, în aceeași măsură, marele merit al directorului Teatrului Național – regizorul Mircea Cornișteanu, care, împreună, au trasat dimensiuni impresionante acestui eveniment și au știut să-și asocieze colaboratori și sprijinitori – de la Ministerul Culturii și Cultelor, UNITER, AICT, până la Primăria Craiovei și la multe alte instituții.

Festivalul Shakespeare de la Craiova este și rămâne un model – nu numai în România și nu numai în Europa – un model de gândire teatrală complexă și de organizare impecabilă.

Ștefan Oprea

Convorbiri literare, iunie 2006

GALA PREMIILOR UNITER

EDIȚIA
XV

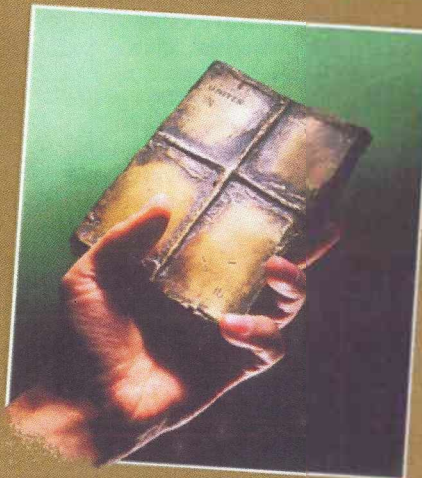
acordă
PREMIUL DE EXCELENȚĂ

**FESTIVALULUI INTERNAȚIONAL
„SHAKESPEARE”**

pentru calitatea excepțională a ediției 2006

pentru anul
2006

UNITER

Bardul reinterpretat

Este ușor să te ocupi de Shakespeare văzut de "o echipă de la fața locului", din Anglia, mai ales acum, când au loc primele manifestări ale Festivalului operelor complete shakespeareene, susținut de Royal Shakespeare Company, ce vor dura un an. Poate fi, însă, reconfortant și instructiv să te întâlnești, într-un Festival Shakespeare din străinătate, cu o serie de spectacole în limbi necunoscute, cu traducerea într-o limbă de asemenea necunoscută. Neamintindu-ți perfect piesa prezentată, simți ceva din libertatea și naturațea unor trupe neîngadate de ideea megalitului de cultură reprezentat de Opera Shakespeareană, venite din țări, obișnuite, poate, cu viziuni regizorale mai aventuroase.

Totuși, se poate lua un critic din Marea Britanie, dar nu se poate lua, întotdeauna, spiritul britanic din criticul respectiv. Săptămâna trecută, la a cincea ediție a Festivalului Shakespeare de la Craiova, în sud-vestul României, noi, britanicii, am fost cei care am exprimat cele mai multe rezerve față de "libertățile luate".

Programul craiovean a adăugat și analize critice, oferind spectacole-pereche ale aceleiași piese. În câteva zile am văzut două spectacole radical diferite cu "A douăsprezecea noapte" și primul din cele două spectacole cu "Visul unei nopți de vară"; a trebuit să plec mai devreme și, din nefericire, am pierdut cele două spectacole Cymbeline care urmau. Cele două montări cu "A douăsprezecea noapte" pot fi văzute și în Marea Britanie: versiunea lui Silviu Purcărete de la Teatrul "Marin Sorescu" din Craiova s-a prezentat în martie la Festivalul de la Bath, iar spectacolul montat în Rusia de Declan Donnellan, cu o distribuție în totalitate masculină, vine la Barbican luna viitoare.

Coincidența face ca celălalt spectacol de Declan Donnellan care a mai fost la Craiova, este, în același timp, și celălalt spectacol al său cu o distribuție în întregime masculină, fiind vorba de legendarul, de acum, "Cum vă place", de la începutul anilor 90. Spectacolul său cu "A douăsprezecea noapte" a părut mai sobru decât spectacolul anterior - sau, poate mai bine zis, mai sumbru - atât vreme cât, atât spectacolul său, cât și cel al lui Silviu Purcărete, îl prezintă pe Sir Toby Belch făcându-și intrarea, la un moment dat, cu o sacoșă plină de sticle de băutură. Malvolio, interpretat de Dmitry Shcherbina, a realizat un gen de personaj specific rusec, în confuzia din Iliria. Costumele schimbate sunt relativ discrete și (după câte mi-am dat seama, date fiind limitele lingvistice) se stabilesc explicit la începutul prezentării. Desigur, o asemenea abordare conferă posibilități extinse în explorarea diferitelor curente homoerotice din text; cu toate acestea nu am fost sigur în ce privește fața fardată a lui Feste interpretat de Igor Yasulovich până când am realizat că, în calitate de Bufon plin de profunzime, el trebuia să amendeze și să parodieze și aceste jocuri de gândire, la fel ca și pe celelalte.

A doua zi, la lansarea traducerii românești a cărții sale Acto-
rul și ținta, Declan Donnellan a avut dificultăți în a accentua că abordarea sa regizorală nu este centrată pe o viziune gândită dinainte pentru respectiva producție, ci pe actori și pe sensul

vieții dat de actori: "O mare parte a muncii mele" a spus el "constă nu în a da un lucru bun, cât în a încerca să înlătur un lucru rău sau să îl fac mai puțin distructiv. Nici unul dintre noi nu poate da viață unui lucru, dar îți poți pune întrebarea: "De ce opresc scurgerea vieții?" Această noțiune, de a lăsa viața să curgă pe scenă, este esența metodei sale.

Spre deosebire de el, Silviu Purcărete are o viziune distinctă, sau, cel puțin, câteva idei ce pot fi identificate. Așezat chiar pe scenă, pe primul rând, alături de aproximativ doar 100 de spectatori, am apreciat intimitatea care nu a fost de regăsit și la Teatrul

Royal din Bath; pe de altă parte, anumite accente care m-au dezamărit prin îndrăzneală prima dată, acum mi s-au părut mai gratuite. Un coleg l-a întrebat pe Mircea Cornișteanu, directorul Teatrului "Marin Sorescu", de unde a apărut ideea montării unei piese într-o bibliotecă abandonată, cu dulapuri goale, pe care sunt așezați pitici de grădina. Drept replică, Cornișteanu ne-a dus în încăperea unde s-a ținut prima lectură: acolo erau mese lungi, copia celor folosite pe scenă și, de-a lungul pereților, locurile goale, lăsate de dulapurile împrumutate pentru decor. Încă o dată, cu toată lipsa de respect, dar ne-am putea aștepta ca un regizor să își caute nota cheie a viziunii sale, pe o rază mai mare de trei metri.

Visul unei nopți de vară, în regia lui Sergey Masloboyschikov, de la Teatrul Nou din Budapesta, împreună cu Teatrul Casteln din Gyula i-a făcut pe adepții ideii respectării cu sfințenie a textului, să își exprime cel mai tare rezervele. Ce sens capătă rivalitățile celor patru îndrăgostiți, dacă aceștia își fac intrarea în scaune cu roțile, într-o stare euforică alimentată de băutură sau droguri? Comprimarea personajelor Philostrate, șambelanul lui Tezeu, Peter Gutuie, mecanicul șef, și Puck cel răutăcios, într-unul singur, este o concepție interesantă, însă mai degrabă pune probleme decât să fie o revelație. Ce a fost cu schimbarea bruscă din final, când Bottom și Snug au devenit dintr-odată "adevărați"? Tezeu și Hipolita? Pușini dintre noi au știut sau au dat importanță. Poate a fost mai important anunțul că Gyula, Craiova, Bath și Gdansk au stabilit înființarea unei rețele internaționale de festivaluri Shakespeare, bazată pe o mai mare cooperare în alcătuirea programelor și în organizare.

În timpul puținelor zile pe care le-am petrecut la Craiova, au avut loc discuții, lansări de carte, expoziții de carte și scenografie și un spectacol-dans realizat de studenți.

Cel mai important spectacol a fost, cu toate acestea, Poveste de iarnă, în regia lui Yoshihiro Kurita al companiei Ryutopia din Niigata, Japonia. Sunt multe proiecte care au tins și pretins să sintetizeze teatrul Noh în stil occidental sau modern, însă Ryutopia a reușit să facă acest lucru cu o simplitate sculptoară. Mișcările fixe specifice teatrului Noh, aduse până la punctul unei incetinite imperceptibile (cum a fost de exemplu rotirea Perditei, interpretată de Misaki Machiya, pe scenă, pe toată durata pauzei) a fost asociată cu rostirea naturalistă a textului. Nu se rezolvă toate problemele în acest fel, dar piesa a fost de o frumusețe luminoasă atât conceptual, cât și ca piesă de teatru. Realizatori de programe internaționale de la Bite - Barbican, vă rog să luați notă.

Ian Shuttleworth,
Financial Times, 3 mai 2006

FINANCIAL TIMES THURSDAY MAY 4 2006

SHAKESPEARE FESTIVAL, CRAIOVA

The Bard reinterpreted

Ian Shuttleworth reports on a refreshing approach to familiar plays

It's easy to become preoccupied with an Anglo-centric, "home-team" view of Shakespeare, especially now, in the first flush of the Royal Shakespeare Company's year-long Complete Works Festival. But it can be both refreshing and instructive to encounter in a foreign Shakespeare festival a raft of productions in languages one does not understand, with subtitles translating them into another language one does not understand either. With only an imperfect memory of the play in question, one feels a whiff of the freedom that comes naturally to companies not shackled to the cultural moorings of Shakespearean, and from countries perhaps accustomed to more adventurous directorial vision.

However, you can take the critic out of Britain, but you can't always take Britain out of the critic. Last week at the fifth Shakespeare Festival in Craiova, in southern Romania, we Brits were the ones who muttered the most reservations about 'liberties being taken' with the text.

actors and the sense of life they give: "A lot of my work," he told, "is not so much about giving a good thing as trying to take away a bad thing or make it less destructive... None of us can bring something to life but you can seek yourself: 'Why am I stopping life passing?' This notion of allowing life to happen on stage is the core of his method."

Purcărete, in contrast, had a distinct vision, or at least a number of identifiable ideas. Seated on the stage itself, in the front row of a house of only 100 or so, I appreciated the intimate staging as I had not done in the proscenium environment of Bath's Theatre Royal; conversely, a number of touches that had disarmed me with their subtlety the first time round now seemed more gratuitous. Where, a colleague asked the Marin Sorescu artistic director, Mircea

Corneanu, had the idea come from to set the play in a deserted library with empty glass-fronted bookcases topped with rows of garden gnomes? In reply, Corneanu took us next door to the room in which the first rehearsal had been held: there were the long tables similar to those used on stage, and the spaces along the walls where the very bookcases had been borrowed for the set. Once again, it's cheeky, but one might expect a director to look further than these mere set-dress for his visual keynote.

Sergei Masloboyschikov's Midsummer Night's Dream for the New Theatre in Budapest and the Celtic Theatre in Gyula had the text-centrist among us grumbling most vocally. What sense do the four young lovers' elisions have if they make their first entrance wheeled on interwoven in a dais or dragged and what was that sudden switch at the end, as Bottom and the female Shrug suddenly become the "real" Theseus and Hippolyta? Then of us know or, I'm afraid, cared. Perhaps more significant was the announcement that Gyula, together with Craiova, Bath and Gdansk, have agreed to establish an international network of Shakespeare festivals, with greater co-operation in programming and organisation.

The few days I was in Craiova were included discussion, book launches, set and library exhibitions and a student dance piece. The most impressive production, however, was The Winter's Tale by Kurita Yoshihiro Ryutopia company from Niigata in Japan. Many guests have aimed and claimed to synthesise Noh with more western or more modern styles, but Ryutopia succeeded with brilliant simplicity. The far-named movement of Noh, its deliberation to the point of almost imperceptible slowness (such as Misaki Machiya's Perdite left rotating on a stage throughout the interval), blended with what sounded like a more naturalistic delivery of the text. This does not solve all problems, but it was a work of luminous beauty both conceptually and as a piece of drama. Programmes of the Barbican's Bite strand of international theatre presentations, please take note.

Groundreading: Twelfth Night

FESTIVALUL INTERNATIONAL SHAKESPEARE

Se aude în sală?

de Ian Herbert

După cum a subliniat Stanley Wells în discursul principal de la conferința care a fost una dintre cele mai reușite manifestări ale Festivalului Shakespeare de la Craiova, problema este că Marele Bard impune standarde foarte ridicate. „Înainte de a-l înlocui cu altceva” a avertizat el, „trebuie să fii sigur că ai ceva care merită să fie spus”. Acest sfat înțelept nu a fost urmat de toate producțiile din festival.

Când am ajuns eu, avuseseră deja loc două spectacole cu *A douăsprezecea noapte* în regia lui Declan Donnellan, cu o trupă din Rusia și Silviu Purcărete, cu trupa din Craiova, căreia acesta i-a adus celebritatea, printr-o succesiune de adaptări uimitoare după clasici, în ultimii zece ani și mai bine. Londra va avea ocazia să judece spectacolul lui Donnellan la Barbican (trebuie să spun că l-am văzut la Moscova și mi-a dat impresia unei umbre palide a spectacolului anterior făcut cu Cheek by Jowl) în vreme ce spectacolul lui Purcărete a avut parte de o primire mai degrabă călduță la Bath luna trecută.

Butoh

Așadar, primul spectacol pe care l-am văzut, *Poveste de iarnă*, prezentat de Teatrul Ryutopia, dintr-o regiune din nordul Japoniei, regizat de Yoshihiro Kurita, ca exemplificat minunat problema ridicată de Wells. Este al treilea spectacol al lor dintr-o serie de spectacole „Shakespeare Noh”, deși mi s-a părut mai apropiat de stilul Butoh, pentru că un grup de personaje tăcute, cu fețe ca de cretă, au însoțit acțiunea. În centrul scenei, actorii reprezentând personajele principale, îmbrăcați în kimono, au interpretat despărțirea și apoi regăsirea dintre Leontes și Hermiona, iubirea dintre Perdita și Florizel, având ca fundal o ninsoare de petale albe. Înfăra acestor accente amintind de Ninagawa, spectacolul a fost în foarte mare măsură un triumf al stilului lui Kurita, cu actorii săi extrem de disciplinați mișcându-se cu o grație rară. Aproape toate elementele de comedie au fost eliminate, nu au apărut nici Autolycus, nici cuplul format din tânărul păstor și iubita acestuia; a rămas în schimb o lume plină de coerență, de intensitate mitică, japoneză.

Scândura

Coerența devine măsura de judecată pentru strădaniile regizorilor prezentați în festival. Cu siguranță, aceasta a lipsit ucraineanului Sergei Maslobovshchikov în spectacolul său confuz cu *Visul unei nopți de vară*, pus în scenă cu un grup de actori maghiari din Gyula. Nu a fost prea greu de deslușit că doamna însărcinată, pe patine cu roțile, care dă naștere în prima scenă unei luni, ar putea fi Diana, dar, când nou-născutul astru devine ceea ce se dovedește a fi copilul din India, lucrurile se complică, și nu se îmbunătățesc de loc prin ciudatele distribuirii pe două sau trei roluri cum ar fi, de exemplu, interpretarea lui Philostrate, Puck și Gutuie de către unul și același actor sau apariția lui Oberon și a Titaniei ca mașiniști cu ochelari. Cel mai ciudat exemplu de rol dublu este transformarea lui Fundulea și Blandu (excelent, cel din urmă, în leul cu coamă roșie din *Piram și Tisbe*) în Tezeu și Hipolita, lucru ce ne pune în situația să ghicim cine ar fi putut fi actorii care interpretaseră anterior cuplul regal. Pasajele muzicale ample din Deller Consort, ca să nu mai amintesc de Benjamin Britten, destul de mult, ca fundal sonor, nu au ajutat cu nimic la salvarea acestei curioase lecturi.

În seara imediat următoare s-a prezentat un *Vis* cu totul diferit, al lui Oskaras Korsunovas, cu compania lui din Vilnius. Când i-am văzut prima oară, acum patru sau cinci ani, actorii nu terminaseră de mult timp facultatea, locul unde s-a și schițat prima dată spectacolul, început (bănuiesc) printr-o simplă serie de exerciții în jurul întrebării „Ce puteți improviza cu o scândură de mărimea unei uși?” Răspunsurile uimitor de inventive sunt încă vizibile, adăugându-se finețea de câțiva ani de experiență profesională, astfel încât trupa oferă acum un spectacol șlefuit, plin de

energie și cu mare priză la public. Dar, cu toată ingeniozitatea, stilul ales, omogen din punct de vedere vizual, ne privează de marea varietate a personajelor care compun complexa magie shakespeariană, iar scena finală, fără *Piram și Tisbe*, lasă un gol curios, dureros, în derularea evenimentelor.

Este desigur imposibil să se respecte sacra integralitate a textului în mod rigid – chiar și cea mai corectă montare de la Stratford este posibil să aibă unele tăieturi. Tânărul regizor grec Yiannis Paraskevopoulos a adus câteva soluții inteligente la această problemă în spectacolul său cu *Romeo și Julieta* montat la teatrul gazdă. Cearta dintre Montague și Capulet a fost în mare parte coregrafiată în scene de luptă gen *West Side Story*, iar scena mormântului, din final, a fost aproape în întregime redată prin pantomimă. Dar, între aceste extreme, Mercutio a avut un monolog despre regina Mab de mare teatralitate, iar scena balconului a fost redată în întregime.

Coma

O dezamăgire majoră a fost spectacolul *Cymbeline* de la prestigiosul teatru Odeon din București, pus în scenă de Laszlo Bocsardi, un regizor bun de obicei. Este probabil cea mai dificilă dintre ultimele drame romantice și a devenit repede clar că Bocsardi nu a avut idee ce să facă

cu textul. Actorii au purtat unele dintre cele mai urâte costume pe care le-am văzut vreodată iar montarea, foarte lungă, a intrat încetul cu încetul într-o comă dramatică și scenografică, multe dintre dezvăluirile din actul final petrecându-se în fața unui grup aducând cu niște masoni în smocking, într-o seară liniștită.

Contrastul fericit a fost reprezentat de Alexander Hausvater, revenit din Canada, și o trupă mult mai puțin experimentată, de limbă germană, din Timișoara, care au prezentat aceeași piesă, foarte convingător, într-un ritm alert. Regizorul l-a distribuit pe cel mai experimentat actor ca maestru al festivităților ce a condus acțiunea ca un *Cymbeline* mai potrivit decât de obicei, și un Jupiter mai degrabă slăbit. Un cor energic, în majoritate feminin, a asigurat rolurile mai mici. Claritatea scenografiei, tulburată de doar una sau două proeminente inutile, a dat multă forță producției care s-a jucat pe lungimea sălii studio a teatrului craiovean. Ca și Paraskevopoulos, Hausvater a folosit pantomima pentru a evita unele lungimi ale textului, dar nu s-a temut să lase libertate versurilor. Ne-a oferit *Cymbeline*-ul lui Shakespeare.

Marionete

Cum să abordezi apoi Noord Nederlandals din Groningen, care ne-a adus un *Macbeth* comic, cu un cuplu celebru de marionete, pe o scenă de teatru de păpuși, colorată strălucitor? În teatrul în care Purcărete a creat al său *Ubu Rex cu scene din Macbeth*, a fost cu adevărat o îndrăzneală. Toate fibrele puriste din mine s-au revoltat în fața acestei travestiri, totuși, trebuie să admit că, lăsând la o parte unele încercări naive, neprofesioniste de a da o „relevanță” contemporană Scoției medievale, schelatul tragediei se conturează cu claritate. Doamna *Macbeth* în special, o păpușă olandeză cărlionțată și fardată cu roșu, păstrează multe din trăsăturile puternice ale personajului, iar soțul ei, asemănător personajului comic Monty Python, îi deplânge moartea cu o jale surprinzător de reală. Cel mai reușit este mănunchiul de păpuși din porumb reprezentându-le pe vrăjitoarele capabile să conjure un nesfârșit șir de viitori regi arătând cu toții ca pălăria umflată (nu îmi cereți explicații) care îl interpretează pe Fleance. Și totuși, și totuși... *Macbeth* ca divertisment? Dați-mi voie să o iau pur și simplu ca pe încă o ocazie bizară, într-o săptămână plină de viață și aglomerată. Să întreb ce ne dă Shakespeare nouă, și ce îi dăm noi lui. În ce privește *Măsură pentru măsură* din Serbia și *Hamlet* din Israel, care au urmat, va trebui să vă adresați în altă parte...

Traducere Iolanda Mănescu

The Craiova Shakespeare Festival of 2006

Michael Hattaway

From 25 April until 3 May 2006 I was privileged to be a participant in the Fifth International Shakespeare Festival, held every three years at the National Theatre in Craiova, Romania. Craiova is a pleasant town in southern Wallachia. We stayed in a large comfortable hotel, the Jiul, which was connected to the theatre by a broad path, bordered by much-used outdoor chess tables, which snaked up through a park to the Theatre. There is an excellent small art gallery where we were treated to an exhibition of glass-work by the eminent artist Mihai Topescu, good restaurants, and some interesting churches in a city which is recovering from severe deindustrialisation.

The Theatre 'Marin Sorescu' is a fine airy modern building with expansive vestibules and a large mezzanine floor that held an inspiring exhibition of the work of the designer Vittorio Holtier and on which were held a number of book launches and, after each performance, a buffet supper where participants could meet the visiting companies. Guests included academics and students, theatre critics, and festival organisers – a refreshing combination that generated good conversation. There is a studio auditorium where Romanian students and actors worked on dance and with masks, the latter led for the week by Professor David Chambers of Yale.

Craiova had been the theatre of the eminent Romanian director Silviu Pucarete, and it was fitting that the second production we saw was a most inventive *Twelfth Night* performed by members of the home company. Emil Boroghina, ex-director of the National Theatre, is now Executive and Artistic Director of the Festival, and he had assembled an opulent procession of productions, a fresh one every evening. He was supported in this extraordinary feat by Mircea Cornisteanu, current Director of the Theatre.

The week opened with Declan Donnellan's *Twelfth Night* performed by an all male cast in Russian by the International Chekhov Festival in Moscow – there were Romanian surtitles for each production. Two *Twelfth Nights*, then, cheek by jowl, and, later in the week, two *Cymbelines*, one presented by the Odeon Theatre in Bucharest, directed by Laszlo Bocsardi, and the other, far more vigorous, played in the Studio as if on a cricket pitch, presented by the German Theatre in Timisoara, directed by Alexander Hausvater.

Highlights were an immaculate Noh-inspired *Winter's Tale* by the Ryutopia Theatre Niigata from Japan, directed by Kurita Yoshihiro, with superb costumes by Shingo Tokihiro, and an athletic *Midsummer Night's Dream*, directed by Oskaras Korsunovas from Vilnius. Members of Ryutopia company are very young: the control of their movements and precision of the *mise en scene* made for an evening of sheer beauty and rarified pathos. In contrast, each player in the Lithuanian company carried a wooden board, about two metres by one

metre, throughout the production. Sometimes these were functional, creating, for example, an overhead pathway, at other times it looked as though a Mondrian painting had come to life with crazy movement. It worked, and was matched by yet another paired production of the play, directed by Serhej Masloboyschikov for the New Theatre in Budapest and the Castle Theatre in Gyula, which began with a pregnant Diana figure, on roller skates, giving birth to a moon ...

Less successful were the Noord Nederlands Toneel from Groningen, whose director Marc Becker travestied *Macbeth*. Macbeth and his wife moved as Punch and Judy behind a gawdy puppet stage upon the stage (why?), and a retro *Measure for Measure* from the National Theatre of Novi Sad in Serbia (director Dajan Mijac), performed, with unfortunately sexist moments, in dull light on a stale and distressed set that recalled the unsuccessful papier maché *mise en scène* Orson Welles used in his film of *Macbeth*.

The Craiovan company triumphed twice more, first with a witty and brilliantly designed *Romeo and Juliet*, directed by Yiannis Paraskevopoulos, and then with a magnificent version by the same director of Euripides' *Medea*. The richly talented Cerasela Iosifescu took the lead – earlier in the week she had played a brash nouveau riche Lady Capulet (who fancied Paris) and a skitish Olivia. (*Medea* was substituted for the Cameri Theatre of Tel Aviv's *Hamlet* that could not be performed, we were told, because its set had been held up in Port Said.)

For a British spectator these were exciting evenings. Perhaps too many of the productions were concept-driven by directors in search of innovation, but the amount of sheer talent assembled in this corner of Europe was formidable, a demonstration that there are far more things in heaven and earth than are dreamt of in Stratford-upon-Avon and London.

<http://pages.unibas.ch/shine/events.html>
SHAKESPEARE IN THE NEW EUROPE
website

Festivalul Shakespeare de la Craiova din 2006

Michael Hattaway

Între 25 aprilie și 3 mai am avut privilegiul să particip la ediția a 5-a a Festivalului Internațional Shakespeare care se ține din trei în trei ani la Teatrul Național din Craiova, România. Craiova este un oraș agreabil din sudul valah. Am stat la un hotel spațios și confortabil, Jiul, de unde se ajunge la teatru trecând printr-un parc, pe un drum larg, șerpuitor, în pantă, mărginit de măsute de sah în aer liber, folosite asiduu. Într-o mică și excelentă galerie de artă am admirat operele în sticlă ale eminentului artist Mihai Țopescu și am descoperit, într-un oraș aflat în refacere după o puternică dezindustrializare, restaurante bune și câteva biserici interesante. Teatrul "Marin Sorescu" are o clădire modernă, aerată, frumoasă, cu holuri ample și un foaier unde am văzut o expoziție inspirată, cuprinzând creațiile scenografului Vittorio Goltier, și unde s-au ținut numeroase lansări de carte, precum și cocteiluri, după fiecare spectacol, la care participanții au avut posibilitatea să îi întâlnească pe membrii companiilor invitate. Printre oaspeți s-au numărat universitari, studenți, critici de teatru și organizatori de festivaluri, o combinație inspirată, care a dat naștere la discuții interesante. În sala studio au avut loc ateliere de creație, de dans și măști, cu actori și studenți, cel cu măști fiind condus de Prof. David Chambers de la Yale.

Craiova a fost teatrul eminentului regizor român Silviu Purcărete, și s-a întâmplat ca al doilea spectacol pe care l-am văzut acolo să fie o montare a sa, deosebit de inventivă, cu "A douăsprezecea noapte", interpretată de actorii teatrului gazdă. Emil Boroghină, fostul director al teatrului, în prezent director artistic și executiv al festivalului, a reunit o paletă bogată de spectacole, câte unul nou în fiecare seară. În extraordinara sa întreprindere el a fost susținut de Mircea Cornișteanu, directorul actual al teatrului. Săptămâna a debutat cu "A douăsprezecea noapte" în regia lui Declan Donnellan, jucată în rusește de o distribuție în totalitate masculină, de la Festivalul Internațional Cehov din Moscova – toate spectacolele au avut subtitrare în limba română. Deci, am văzut două spectacole cu "A douăsprezecea noapte", unul după altul, urmate de două reprezentații cu "Cymbeline", una prezentată de Teatrul Odeon din București, în regia lui Laszlo Bocsardi, iar cealaltă, cu mult mai viguroasă, jucată în sala Studio, de Teatrul German din Timișoara, în regia lui Alexander Hausvater.

Vârfurile au fost un spectacol Noh, imaculat, cu "Povestea de iarnă", de la Teatrul Ryutopia din Niigata, Japonia, regizat de Yoshihiro Kurita, costumele, superbe, fiind semnate de Shingo Tokihiro, și "Visul unei nopți de vară", plin de energie, regizat de Oskaras Korsunovas, din Vilnius. Actorii de la Ryutopia sunt foarte tineri: precizia mișcărilor și a punerii în scenă a adus serii o frumusețe pură și un patos controlat. Spre deosebire de aceștia, actorii din Lituania au jucat, pe parcursul întregului lor spectacol, ducând câte o scân-

dură de lemn de doi metri pe un metru. Uneori acestea au fost funcționale, alcătuiind, de exemplu, un drum pe deasupra capetelor; alteori au dat parcă viața unui tablou de Mondrian, cu mișcări nebune. Acest spectacol a fost secondat de o altă montare a piesei, de la Teatrul Nou din Budapesta și Teatrul Castelul din Gyula, în regia lui Sergej Masloboyschikov. Spectacolul a început cu o întrupare a Dianei, însărcinată, pe patine cu roțile, care a dat naștere unui astru.

Mai puțin reușite au fost spectacolul de la Noord Nederlands Toneel din Groningen, în care regizorul Marc Becker a transpus "Macbeth" într-un spectacol de marionete, plasând pe scenă o altă scenă de spectacol cu păpuși (nu am înțeles de ce), și "Măsură pentru măsură", un spectacol retro, de la Teatrul Național din Novi Sad, Serbia (în regia lui Dajan Mijac), cuprinzând din nefericire momente de discriminare sexuală, jucat într-o lumină scăzută și un decor static și vechi care amintea de nereușita punere în scenă papier mache, folosită de Orson Welles în filmul său "Macbeth".

Trupa din Craiova a triumfat de încă două ori, întâi cu un spectacol "Romeo și Julieta" plin de spirit și strălucitor conceput, în regia lui Yiannis Paraskevopoulos, iar apoi cu o versiune magnifică, de același regizor, a "Medeei" lui Euripide. Deosebit de talentata Cerasela Iosifescu a preluat conducerea – la începutul săptămânii a interpretat o doamna Capulet nesăbuită și parvenită (atrasă de Paris) și apoi o Olivia plină de viață. "Medeea" a fost prezentată în locul spectacolului "Hamlet" de la Teatrul Cameri din Tel Aviv care nu s-a putut juca, ni s-a spus, pentru că decorul a fost reținut în Port Said. Aceste seri au fost deosebit de interesante pentru spectatorul englez. Poate prea multe producții au fost rodul unor concepții regizorale în căutarea inovației, dar abundența de talente autentice din această parte a Europei a fost formidabilă, o demonstrație că mult mai multe se pe pământ și în cer decât își închipuie Stratford-upon-Avon și Londra.

Text preluat de pe site-ul:
<http://pages.unibas.ch/shine/events.html>
SHAKESPEARE IN THE NEW EUROPE

28 aprilie/29 aprilie,
ora 18.30,

Sala mare a
Teatrului Național
București

1 mai, ora 20,
sala "Amza Pellea"
a Teatrului Național
"Marin Sorescu"
Craiova

Cheek by Jowl

(Londra, UK)

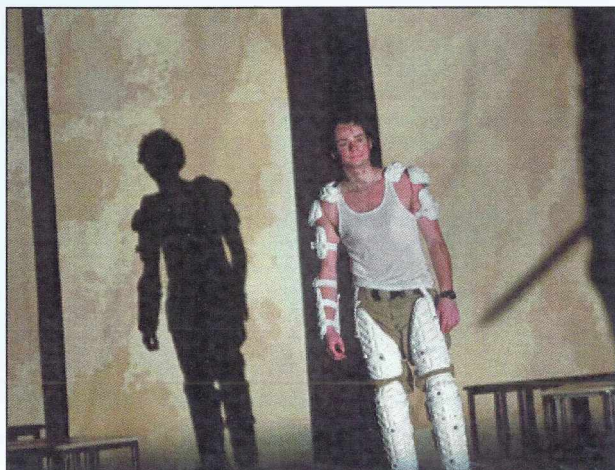
Troilus și Cressida

Alex Waldmann și Lucy Briggs-Owen,
foto: Keith Pattison

Marianne Oldham, foto: Keith Pattison

Alex Waldmann, foto: Keith Pattison

Regie: **Declan Donnellan**
Scenografie: **Nick Ormerod**
Lumini: **Judith Greenwood**
Muzica: **Catherine Jayes**
Designer Sunet: **Gregory Clarke**
Asistent regie: **Owen Horsley**
Director tehnic: **Simon Bourne**
Supervizor costume: **Angie Burns**
Manager tehnic scenă: **Dougie Wilson**

Lumini: **Kristina Hjelm**
Sunet: **Helen Atkinson**
Garderoba: **David Stringer**
Asistent manager scenă: **Rhiannon Harper**
Decoruri: **MarcusHall Props LTD**
Pânze: **Fran Ponisi**
Pictor decoruri: **Malcolm Taylor**

Distribuție:

Agamemnon - **Anthony Mark Barrow**
Achilles / Priam - **Paul Brennen**
Cressida / Andromache - **Lucy Briggs-Owen**
Thersites / Calchas - **Richard Cant**
Hector - **David Caves**
Paris - **Oliver Coleman**
Pandarus - **David Collings**
Alexander / Helenus - **Gabriel Fleary**
Diomedes - **Mark Holgate**
Nestor - **Damian Kearney**
Ulysses - **Ryan Kiggell**
Aeneas - **Tom McClane**
Helen / Cassandra - **Marianne Oldham**
Patroclus - **David Ononokpono**
Ajax - **Laurence Spellman**
Troilus - **Alex Waldmann**

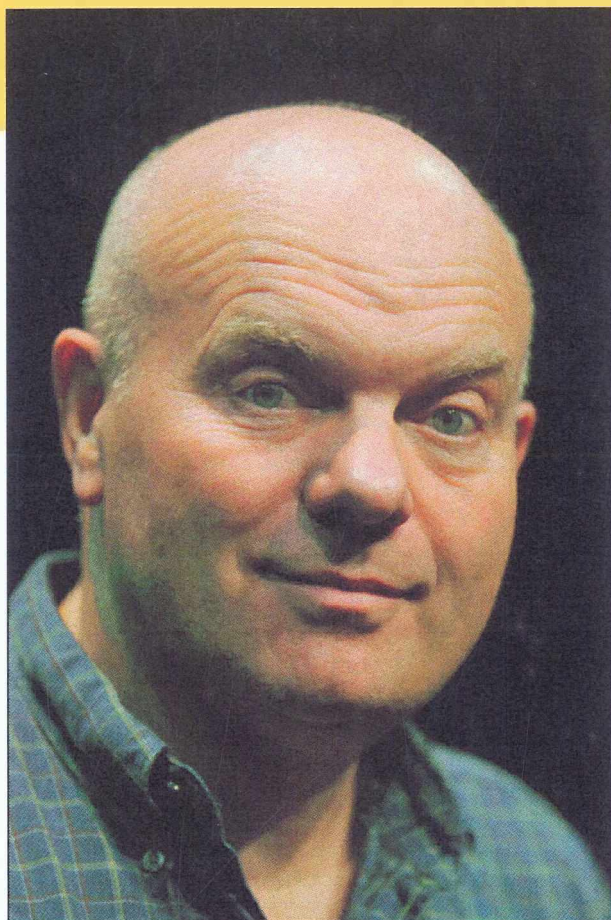

Foto: Alastair Muir

Declan DONNELLAN

Este director asociat la National Theatre; producțiile sale includ: „Fuente Ovejuna” de Lope de Vega, „Sweeney Todd” de Stephen Sondheim, „The Mandate” de Nikolai Erdman și ambele părți din „Angels in America” de Tony Kushner.

Pentru Royal Shakespeare Company a regizat: „The School for Scandal”, „King Lear” (ca prim-regizor al RSC) și „Great Expectations”.

Alte spectacole regizate includ: „Le Cid” de Corneille (pentru Avignon Festival), „Falstaff” de Verdi (pentru Salzburg Festival), și „Romeo și Julieta” pentru Balșoi Ballet, Moscova. Tot în Rusia a mai regizat „Poveste de iarnă” pentru Maly Theatre, St. Petersburg.

În 2000 a format împreună cu Nick Omerod o companie de actori în Moscova, ale cărei producții includ: „Boris Godunov” de Pușkin, „A douăsprezece noapte” de W. Shakespeare și „Trei surori” de Cehov.

Cartea sa, „The actor and the target” (*Actorul și ținta*), inițial publicată în rusă, a apărut între timp în franceză, spaniolă, română și italiană. A doua ediție în engleză a fost publicată în 2005.

Donnellan a primit premii în Londra, New York, Moscova și Paris, printre care și premiul *Olivier* „pentru performanțe extraordinare”; este *Chevalier de l'Ordre des Arts et des Lettres*. Este Profesor Onorific de Creativitate la Warwick University.

FESTIVALUL INTERNATIONAL SHAKESPEARE

“Cheek by Jowl a făcut o donație durabilă teatrului: cea de a-l face să trăiască într-un prezent în egală măsură misterios, etern și fragil”

Daily Telegraph, Londra

“Cheek by Jowl a devenit o referință incontestabilă în reinterpretarea marilor clasici”

El Mundo, Spania

“Donnellan est unul din regizorii actuali cei mai originali”

Le Figaro, Franța

“Un mod de a face teatru puternic și iconoclast”

Time Out, Londra

2 mai, ora 21,
Sala Teatrului
de Operă și
Operetă
Craiova

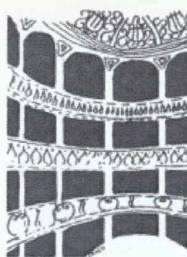
5 mai, ora 18.30,

6 mai, ora 18.30,

7 mai, ora 18.30

Teatrul
Odeon,
București

Théâtre des Bouffes du Nord

THEATRE DES BOUFFES DU NORD
Direction: Peter Brook - Micheline Rozan
37 bis, boulevard de la Chapelle
75010 Paris
Tél.: 33 (0)1 48 07 33 00
Fax: 33 (0)1 48 07 34 11
www.bouffesduNord.com

Marele Inchizitor

după *Frații Karamazov* de Dostoievski
Adaptare: Marie-Hélène Estienne

Regia: Peter Brook
Lumini: Philippe Vialatte
Cu: Bruce Myers

Spectacol invitat în afara programului shakespearian

Actiunea se petrece Spania la Sevilla, în secolul al XVI-lea – în epoca cea mai cumplită a Inchiziției, când, în fiecare zi se aprindeau ruguri spre gloria lui Dumnezeu, când, “în superbe autodateuri erau arși eretici îngrozitori”.

Hristos revine printre oameni în forma pe care o avea în cei trei ani ai vieții sale publice. Coboară pe străzile în flăcări ale orașului unde, doar cu o zi înainte, în prezența regelui, a curtenilor, cardinalilor și a celor mai fermecătoare doamne de la curte, Marele Inchizitor arse o sută de eretici.

Extras din textul *Marele Inchizitor*
din *Frații Karamazov* de Dostievski

„Cheia, ca de obicei când vine vorba de Peter Brook, este simplitatea. [...] Estetica principală a piesei este aceea că puțin înseamnă mai mult. Tăcerea lui Christos, în timp ce Inchizitorul îl informează că omenirea este prea slabă pentru libertatea pe care el a încercat să i-o dăruiască și că Biserica și-a îndreptat demult alianța către Diavol, spune mai multe decât o mie de cuvinte.

Aceeași metodă minimalistă dă formă performanței hipnotizatoare a lui Myers. El este un maestru al economiei. Se transformă din narator în cardinal prin simplul gest de a-și închide haina lungă și neagră, transformând-o într-o robă. Fața sa sfrijită, cu barbă lungă și gri îi permite să devină Inchizitorul de 90 de ani, fără a da măcar impresia unui „bătrân” care joacă. Vocea sa, pe un ton complet controlat, face fiecare ascendență să pară monumentală. Se mișcă exprimând o precizie calmă care face fiecare gest al său să capete un rang cinematografic.”

Fintan O'Toole, *The Irish Times*

„Inchizitorul își numește masele copiii săi, și într-adevăr, discursul lui Myers are calitatea blândă, cadențată a celor mai buni povestitori – aceeași abilitate de a atrage fascinația publicului. Este desigur, dificil să fii patern în timp ce pledezi pentru arderea ereticilor, dar până și aici Myers reușește efectul artistic de a întruchipa atât martirul, cât și monstrul, fără a cădea însă în extreme.”

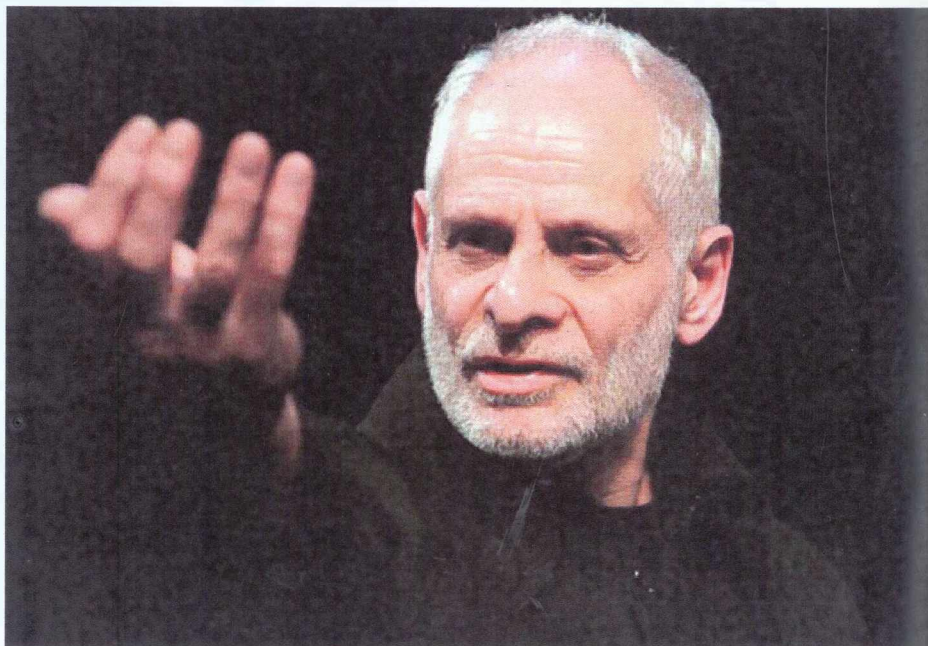
Kieron Quirke, *The Evening Standard*

“Spectacolul lui Peter Brook este o versiune în 50 de minute a discursului Marelui Inchizitor către Christos din *Frații Karamazov*, de Dostoievski. În romanul lui Dostoievski, discursul este o parte a dezbaterii dintre intelectualul Ivan și evlavioasa Aloysia.

Versiunea oferită de Marie-Hélène Estienne prezintă un sinopsis fidel al unui mare discurs; și de aici frazele răsar cu aceeași forță. “De ce ai venit să ne deranjezi?” întreabă Inchizitorul. Acesta vorbește și despre “nevoia omului de a venera ceva”, asta însemnând ca golul spiritual să fie umplut cu puteri seculare. Și, calm, îi spune lui Christos: “Noi nu lucrăm cu tine – lucrăm cu el”.

Myers – o figură impresionantă, cu înfățișarea sa grizonată, își conduce gama emoțională de la acuzații furioase la analiza judiciară a cuvintelor lui Christos. Scrutând sala cu o privire directă, el întreabă descurajant: “Pe cine ai ridicat tu la nivelul tău?”

Michael Billington, *The Guardian*

Bruce Myers, foto: Tristram Kenton

Foto: Pascal Victor

Peter BROOK

Peter Brook este născut la Londra în 1925.

De-a lungul carierei sale, s-a distins în genuri diverse: teatrul, operă, cinematografie și literatură.

A pus în scenă numeroase texte ale lui Shakespeare pentru Royal Shakespeare Company: *Chinurile zadarnice ale dragostei* (1964), *Măsură pentru măsură* (1950), *Titus Andronicus* (1955), *Regele Lear* (1962) și *Visul unei nopți de vară* (1970).

În 1971, Peter Brook fondează la Paris *Centrul Internațional de Cercetări Teatrale* care devine, odată cu deschiderea teatrului Bouffes du Nord, *Centrul Internațional de Creație Teatrală*.

Producțiile sale se remarcă prin aspectele iconoclaste și anvergura internațională: *Marat Sade*, *Timon din Atena*, *Familia Iks*, *Ubu la Bouffes*, *Conferința păsărilor*, *Osul*, *Livada de vișini*, *Mahabharata*, *Woza Albert!*, *Furtuna*, *Impresiile lui Peleas*, *Omul care*, *Cine-i acolo?*, *Ce zile frumoase!*, *Sunt un fenomen*, *Costumul*, *Tragedia lui Hamlet*, *Far Away*, *Moartea lui Krishna*, *Mâna ta într-a mea*, *Tierno Bokar*, *Sizwe Banzi a murit* și *Fragmente*.

A montat mai multe opere: *Boema*, *Boris Godunov*, *Salomea*, *Nunta lui Figaro* la Covent Garden din Londra, *Faust* și *Evgheni Oneghin* la Metropolitan din New York, *Tragedia lui Carmen* la Bouffes du Nord și *Don Giovanni* pentru festivalul de la Aix en Provence.

Principalele sale cărți sunt: *Spatiul gol*, *Puncte de suspensie*, *Plictiseala e diavolul*, *Cu Shakespeare* și recent, *Să uiți timpul*.

Peter Brook a realizat și o serie de filme: *Împăratul muștelor*, *Marat Sade*, *Regele Lear*, *Moderato cantabile*, *Mahabharata* și *Întâlniri cu oameni remarcabili*.

Marie-Hélène ESTIENNE

Marie-Hélène Estienne a participat, în calitate de autor sau asistent de producție, la numeroase proiecte de teatru și cinema. După ce a lucrat ca jurnalist la *Nouvel Observateur* și *Nouvelles Littéraires*, devine asistenta lui Michel Guy și colaborează cu el la programul *Festivalului de toamnă* de la Paris.

În 1997, se alătură *Centrului Internațional de Creație Teatrală* colaborând la spectacolul *Ubu la Bouffes* și devine asistent de producție la toate proiectele ce au urmat.

Este asistenta lui Peter Brook la *Tragedia lui Carmen* și *Mahabharata*, apoi colaborează la montarea unor spectacole: *Impresiile lui Peleas*, *Woza Albert*, *Tragedia lui Hamlet* (2000). Lucrează la textul *Cine e acolo?*. Scrie, împreună cu Peter Brook, *Omul care* și *Sunt un fenomen* prezentate la Bouffes du Nord. A realizat adaptarea din limba engleză a pieselor *Costumul* (The Suit) după Can Themba, montată în 1999 și *Far Away* de Caryl Churchill, montată în ianuarie 2002.

Colaborează la punerea în scenă și semnează, alături de Claude Carrière, textul în franceză al *Tragediei lui Hamlet* realizată în 2002, ca și textul pentru *Moartea lui Krishna*.

Realizează apoi adaptarea în franceză a piesei *Mâna ta într-a mea* de Carol Rocamora și semnează în 2003 adaptarea dramatică a *Marelui Inchizitor* de Dostoievski, urmată de cea pentru spectacolul *Tierno Bokar* după Amadou Hampate Bâ.

Bruce MYERS

Născut în Anglia, Bruce Myers studiază la Royal Academy of Dramatic Art înainte de a lucra, timp de trei ani, la Liverpool Everyman. Membru al Royal Shakespeare Company din 1967 până în 1970, se alătură în 1974 *Centrului Internațional de Creație Teatrală* fondat de Peter Brook și participă la: *Orgast*, *Timon din Atena*, *Familia Iks*, *Ubu la Bouffes*, *Măsură pentru măsură*, *Conferința păsărilor*, *Mahabharata*, *Furtuna*, *Omul care*, *Cine-i acolo?*, *Sunt un fenomen*, *Tragedia lui Hamlet*. Scrie și montează *Un dibbuk pentru doi* în 1979 apoi pune în scenă *Fântânile sfinților* în 1992.

Bruce Myers a interpretat nenumărate roluri în cinematografie și televiziune și realizează numeroase workshop-uri în diverse țări.

3 mai, ora 19,
Craiova,
Sala Amza
Pellea

6 mai, ora 18.30
București,
Teatrul
Bulandra,
sala Izvor

Meno Fortas
(Vilnius, Lituania)

MENOFORTAS

Trilogia Shakespeare:

Macbeth

Piesă în 3 acte

Regie: **Eimuntas Nekrošius**
Scenografie: **Marius Nekrošius**
Costume: **Nadezda Gultiajeva**
Compzitor muzică: **Faustas Latėnas**
Lumini: **Audrius Jankauskas**
Asistent regie: **Tauras Eizas**
Sunet: **Viktor Arefjev**
Manager scenă: **Genadij Virkovskij, Vladimir Frolov**
Garderobă: **Irena Mikoliuniene**
Regizor tehnic: **Dziugas Vakrinas**

Distribuție:

Macbeth - **Kostas Smoriginas**
Lady Macbeth - **Dalia Zykuviene-Storyk**
Vrăjitoarele - **Viktorija Kuodytė, Margarita Ziemelyte, Gabrielia Kuodyte**
Banquo - **Vidas Petkevicius**
Duncan - **Ramunas Rudokas**
Soldați și alții - **Kestutis Jakštas, Povilas Budrys, Tomas Kizelis, Salvijus Trepulis**

Durata spectacolului: 3 ore și 50 de minute

„Primul lucru pe care l-am văzut a fost un cazan... Mi l-a arătat Eimuntas Nekrošius într-o zi însorită de mai. Cazanul de fier fusese aruncat cu susul în jos într-un colț; alături era un băț, sprijinit de un pervaz. Nekrošius și-a aprins o țigară și a spus: «Așa va fi povestea lui Macbeth... creată dintr-un cazan și un băț... O capcană în care un om și-a prins mâna.»”

Audronis Liuga

„Coregrafia fiecărui rol, fiecare mișcare în orice loc al scenei, prezența unui actor sau a unui obiect, fiecare sunet – frază muzicală, ciocănitură ori respirație – fac parte din planul clar și precis al regizorului. Acest plan este flexibil și nu limitează nici actorul, nici spectatorul.”

Ruta Oginskaite

„Eimuntas Nekrošius ne-a obișnuit cu miracole. [...] De fiecare dată ne lasă spațiu pentru încă o meditație, încă o revelație uimitoare. În acest spectacol trăirile interioare ale lui Macbeth se reflectă ca într-o oglindă întunecată – aceasta este tragedia unui individ sumbru sortit să decadă printre forțe întunecate.”

Sergio Colomba

„*Macbeth-ul* lui Eimuntas Nekrošius a apărut din insomnie. Deși această afirmație poate părea o simplificare exagerată, ea este necesară în încercarea de a înțelege sau interpreta întregul. [...] Macbeth este dominat de cea mai opresivă și intimă stare umană – insomnia care nu cunoaște secrete. Ea roade din rațiune și te aruncă într-un abis de “dorințe negre și adânci”, conjură “imagini înfricoșătoare”, invocă vrăjitoare, fantome și dă naștere unor “imagini intangibile”. Este o stare între real și aparent, între lumea aceasta și o alta, între somn și moarte.”

Linas Vildziunas

„Vremea în *Macbeth* este de-a dreptul lituaniană. Când Macbeth, jucat de Kostas Smoriginas apare pe scenă și își stoarce mânușile ude learcă, îți repeți cu convingere fermă: da, regizorul Eimuntas Nekrošius este un hyper-realist foarte consistent care aduce pe scenă abilitatea sa uimitoare de a face “vremea rea” tangibilă, ca chiar iritant de evidentă. Este dificil să găsești loc pentru complimente suplimentare pe această temă. La fel și pentru greșeli.”

Rasa Paukštyte

Meno Fortas
(Vilnius, Lituania)

8 mai, ora 18.30,
București,
Teatrul
Bulandra,
sala Izvor

Trilogia Shakespeare:

Hamlet

Piesă în 3 acte

Regie: **Eimuntas Nekrošius**
Scenografie: **Nadezda Gultiajeva**
Costume: **Nadezda Gultiajeva**
Compzitor muzică: **Faustas Latenas**
Lumini: **Audrius Jankauskas, Romas Treinys**
Asistent regie: **Tauras Eiras**
Sunet: **Viktor Arefjev**
Manager scenă: **Genadij Virkovskij, Vladimir Frolov**
Garderobă: **Irena Mikoliuniene**
Regizor tehnic: **Dziugas Vakrinas**

Distribuție:
Claudius - **Vytautas Rumšas**
Gertrude - **Dalia Zykuvienė-Storyk**
Hamlet - **Andrius Mamontovas**
Fantoma - **Vidas Petkevicius**
Horatio - **Ramunas Rudokas**
Ophelia - **Viktorija Kuodytė**
Laertes - **Kestutis Jakštas**
Polonius - **Povilas Budrys**
Actori - **Gabrielia Kuodytė, Algirdas Dainavičius, Vladimiras Jefremovas**
Muzician - **Tadas Šumskas**
Durata spectacolului: 3 ore și 30 de minute

“Să spui că Nekrošius a produs un spectacol bun sau a oferit o interpretare bună ar însemna să nu spui nimic. Să spui că Mamontovas unul dintre cele mai spectaculoase roluri din ultima vreme ar fi iarăși banal. Când Nekrošius era în plină ascendență în perioada sa de regizor la Youth Theatre, definiția *aici și acum* a căpătat statusul de criteriu artistic și valoare estetică. Regizorul căuta un nou *aici și acum* de mai multă vreme, chiar divagând la ornamentațiile Veronei reînnoite. Este o surpriză pentru noi că el a găsit asta în *Hamletul* său.”

Ramune Marcinkeviciute

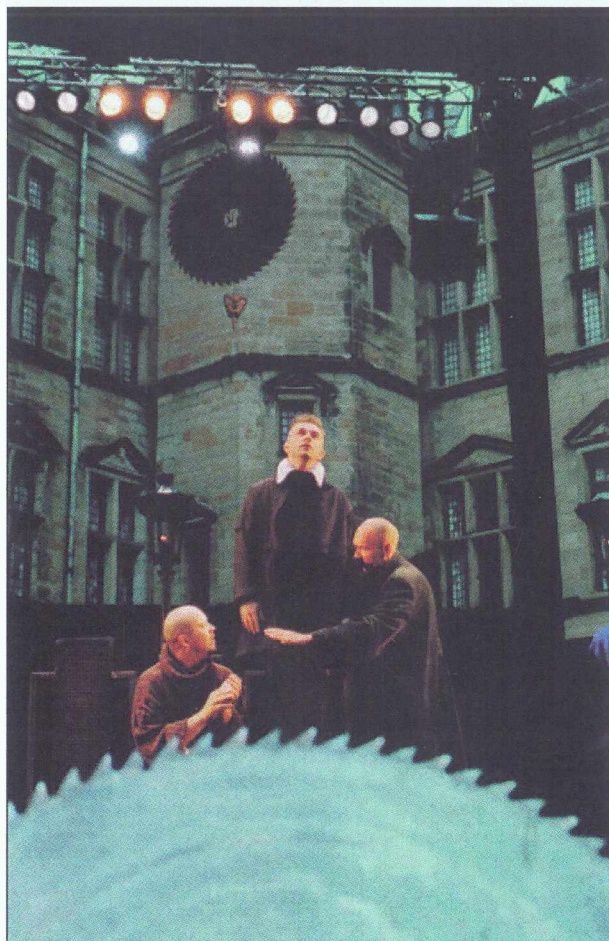
“Foarte mișcătoare este imaginea timpului distrugând toate iluziile, țelul necondiționat al unui artist, de a folosi cuvintele lui Hamlet către actorii ambulanți, “to hold a mirror up to nature” (*să ții o oglindă în fața naturii*). Fără vreo actualizare artificială, Nekrošius ne revelă un Elsinore plin de așchii din diferite epoci și încă și mai multe trăsături neschimbate ale existenței tragice. Trebuie să te obișnuiești cu viziunea sa. Nu ca să fii împăcat cu tine însuși, ci mai degrabă ca să înveți să privești în față esența existenței, revelată de către artă. Nu îți aduce bucurii gratuite. Dar îți aduce înțelepciunea necesară.”

Dovydas Judeleviciu

Interviul lui Ramunė Marcinkeviciūtė cu regizorul Eimuntas Nekrošius, “Hamlet is Young” (*Hamlet este tânăr*).

R.M.: Credeți că veți reuși să îl cuceriti pe Hamlet?

E.N.: Nu! Este imposibil. Cu cât repet mai mult, cu atât mai ferm mă conving că numai un regizor tânăr și cu totul neexperimentat poate să facă un „Hamlet” excelent. La fel pentru a-l juca.

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL
SHAKESPEARE

10 mai, ora 18.30,
București,
Teatrul
Bulandra,
sala Izvor

Meno Fortas
(Vilnius, Lituania)

Trilogia Shakespeare:

Othello

Piesă în 3 acte

Regie: **Eimuntas Nekrošius**
Scenografie: **Nadezda Gultiajeva**
Costume: **Nadezda Gultiajeva**
Compzitor muzică: **Faustas Latenas**
Lumini: **Audrius Jankauskas**
Asistent regie: **Tauras Eizas**
Sunet: **Viktor Arefjev**
Manager scenă: **Genadij Virkovskij, Vladimir Frolov**
Garderobă: **Irena Mikoliuniene**
Regizor tehnic: **Dziugas Vakrinas**

Distribuție:

Othello - **Vladas Bagdonas**
Desdemona - **Egle Špokaite**
Iago - **Rolandas Kazlas**
Emilia - **Margarita Ziemelyte**
Cassio - **Kestutis Jakštas**
Roderigo - **Salvijus Trepulis**
Brabancio - **Povilas Budrys**
Bianca - **Edita Zizaite**
Muzician - **Tomas Kizelis**
Brothers - **Viktoras Baublys, Jonas Baublys**

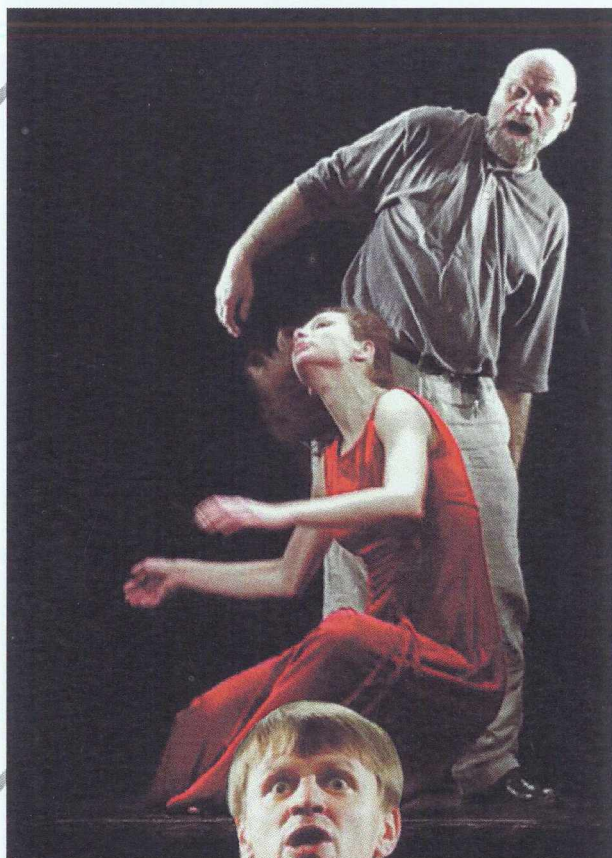
Durata spectacolului: 4 ore și 10 minute

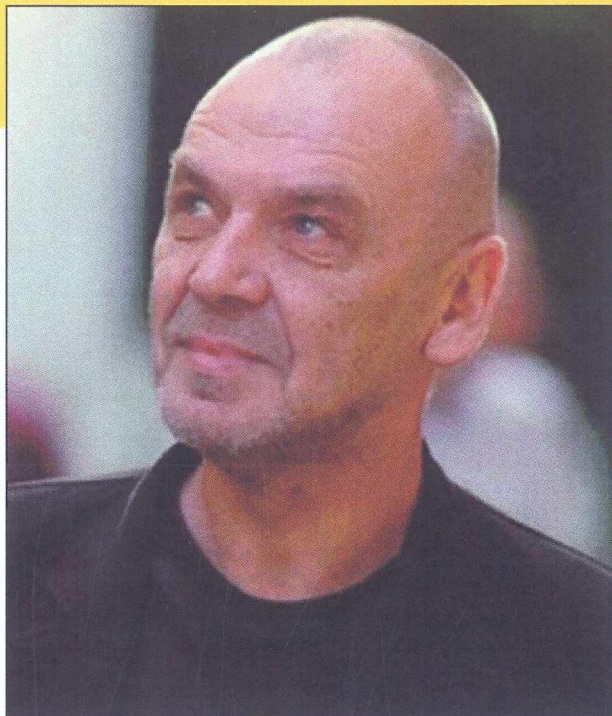
„Niciodată vreun spectacol în regia lui Nekrosius nu a mai conținut atât spațiu liber și gol pentru personaje și actori. Acest spațiu este dominat de elementele naturii, care la rândul lor pun în acțiune forțele naturii umane. Marea calmă sau furtonuasă, marea, căldura de după-amiază și răcoarea nopții: marea, soarele, vântul – toate acestea fie grăbesc, fie încetinesc gândurile, faptele personajelor și acțiunea întregii piese. Muzica acestui spectacol, ca o simfonie a naturii neîmblânzite, dă viață spectacolului și o lasă să respire în propriul ei ritm – uneori calm și languros, alteori amenințător și periculos de sacadat.”

Rasa Vasinauskaite

„Care este principala țintă a spectacolului „Othello” a lui Eimundas Nekrosius – o entitate teatrală vie? Spectacolul ocupă întregul spațiu al scenei, dând naștere tuturor iluziilor și susținându-le, acolo unde personajele sunt create [...]. Pasiune, gelozie, încredere, dezamăgire, lumină și întuneric, iubire și ură, tinerețe și bătrânețe – se află toate aici; laolaltă cu batista cu maci roșii ca sângele a Desdemonei și găsesc un înțeles în fiecare notă a unui vals brutal de tandru, în agitația febrilă a lui Iago, în cuvinte, mișcări, obiecte... Dar imaginea generală a spectacolului, ce reiese numai în unele momente (memorabile), este creată într-o clipire fugară, într-un salt reținut și în mișcarea și străduința sufletului spre ceva ce ESTE întotdeauna acolo, dincolo de orizont.”

Vlada Kalpokaite

Eimuntas NEKROŠIUS

Născut în 1952

1978: a absolvit Lunacharsky Art Institute, Moscova
 1978-1979 și 1980-1991: a lucrat la State Youth Theatre
 1979-1980: a lucrat la Kaunas National Drama Theatre
 1991-1997: a lucrat ca director al festivalului LIFE
 1998-prezent: lucrează în teatrul-studio "Meno fortas"

Piese regizate:

1977: S. Delaney "A Taste of Honey", State Youth Theatre
 1978: S. Šaltenis "The Ballads of Duokiškis", Kaunas National Drama Theatre
 1978: A. Chekhov "Ivanov", Kaunas National Drama Theatre
 1980: G. Kanovišius, S. Šaltenis "The Cat Behind the Door", State Youth Theatre
 1980: E. Nekrošius "The Quadrate", State Youth Theatre
 1981: V. Korastyliov "Pirosmeni, Pirosmeni...", State Youth Theatre
 1982: K. Antanelis, S. Geda "Love and Death in Verona", State Youth Theatre
 1983 C. Aitmatov "A Day Long as a Century", State Youth Theatre
 1986: A. Chekhov "Uncle Vanya", State Youth Theatre
 1991: N. Gogol "The Nose", State Youth Theatre
 1994: A. Pushkin "Mozart and Salieri. Don Chuan. The Plague", LIFE festival
 1994: A. Pushkin "The Little Tragedies", LIFE festival
 1995: A. Chekhov "Three Sisters", LIFE festival
 1996: K. Antanelis, S. Geda "Love and Death in Verona", LIFE festival
 1997: W. Shakespeare "Hamlet", LIFE festival
 1999: W. Shakespeare "Macbeth", Meno fortas
 2000: W. Shakespeare "Othello", Meno fortas
 2000: A. Chekhov "The Seagull", the project of Ecole des Maitres actors and Eimuntas Nekrošius
 2002: A. Chekhov "Ivanov", Teatro Argentina, Rome, Italy
 2002: G. Verdi "Macbeth", Teatro del Maggio Musicale Fiorentino, Florence, Italy
 2003: G. Verdi "Macbeth", Teatro Massimo di Palermo, Palermo, Italy
 2003: G. Verdi "Macbeth", Great Theatre, Moscow, Russia
 2003: "K. Donelaitis. The Seasons. The Joys of Spring", Meno fortas
 2003: "K. Donelaitis. The Seasons. Autumn Wealth", Meno fortas

2003: A. Chekhov "The Cherry Orchard", National K. Stanislavsky Fund, Meno fortas
 2004: "Song of Songs" (based on the motif of the poem of The Old Testament), Meno fortas
 2005: L. Desiatnikov "The Children of Rosenthal", Great Theatre, Moscow, Russia
 2006: J. W. Goethe "Faust", Meno fortas
 2007: R. Wagner "Valkyrie" (opera), Lithuanian National Opera and Ballet Theatre

2008: L. Tolstoi "Anna Karenina", Teatro Storchi, Modena, Italy

Premii:

1988: Premiul ziarului "Politiki" pentru cel mai bun regizor, Belgrad, Yugoslavia
 1991: premiul special al Taormin Arts Faculty (Italy)
 1994: premiul pentru cel mai bun regizor al anului din partea Lithuanian Theatre Union
 1995: premiul pentru cel mai bun regizor al festivalului "Baltijskij dom", St. Petersburg, Russia
 1997, 1999 & 2004: The "Golden Mask" (Moscow) premii pentru cele mai bune spectacole străine jucate în Rusia
 1998: premiul pentru regizorul anului din partea Lithuanian Theatre Union
 1999: premiul din partea Guvernului Republicii Lituania
 1999: premiul pentru cel mai bun spectacol la festivalul "Kon-takt", Torun, Poland
 2001: premiile pentru cel mai bun spectacol și cel mai bun regizor al festivalului "Mess", Sarajevo, Bosnia-Herzegovina
 2001: premiul International K. Stanislavsky Fund, Moscow, Russia
 2004: premiul special din partea jurnaliștilor și criticilor de teatru "Golden Mask" (Moscow) pentru cel mai bun spectacol jucat în Rusia
 2007: premiu din partea Asociației Criticilor Italiani (Italian Critics Association) pentru cel mai bun spectacol străin jucat în Italia

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL
 SHAKESPEARE

4 mai, ora 19,
Craiova, Sala
Amza Pellea

18 mai, ora 17 și 20,
Sala mare a
Teatrului
Național
București

Teatrul Național "Marin Sorescu" Craiova

Măsură pentru măsură

„Natura ludică a lui Purcărete îmbracă parcă împreună cu Ducele alte haine decât cele cu care ne-a obișnuit: cele ale tristeții fără leac, născute pe locul de unde se vede limpede că „în viață tănuite sunt mii de morți”. Construit cu profesionalism și expresivitate, cu o tăietură simplă și semne ușor de descifrat, spectacolul are o dinamică antrenantă, limpezind ideile-forță.”

Magdalena Boiangiu, „Zidurile mobile ale răului”,
Adevărul literar și artistic, 5 martie, 2008

„*Măsură pentru măsură* e un text care vorbește, în același timp, despre o mie de lucruri (printre altele, dacă cineva ar fi căutat cu adevărat o dramă despre onoare și respectarea jurămintelor, aici ar fi găsit-o fără îndoială). La Purcărete, această imposibil de arborescentă piesă despre un duce care-și pune supușii la încercare, pentru ca, în final, el însuși să cadă proba, devine un eseu dintre cele mai rafinate despre dorința de putere și despotism, în jurul tipului de morală care ar trebui să guverneze o societate. Nu pentru că ar fi un spectacol grandios e *Măsură pentru măsură* un eveniment teatral al primăverii românești. Să fie oare pentru că Silviu Purcărete e un regizor adevărat?”

Iulia Popovici, „Iubitul nostru dictator”,
Ziua, 8 martie 2008

„Sentimentul e de teatru adevărat. Cei care oficiază *se joacă* pe ei, dar *ne joacă* și pe noi. În viziunea lui Silviu Purcărete, *Măsură pentru măsură* este un recviem tragic și bufon al unor vremuri de crepuscul. Viena din piesa lui Shakespeare devine o lume naufragiată pe scena istoriei. Regizor și scenograf, Purcărete construiește o montare șocantă, pe cât de simplă și austeră, pe atât de elaborată și elevată. Are rigoare, suplețe, o coeziune perfectă a tuturor elementelor în care recunoaștem un autor, un stil.”

Ludmila Patlanjoglu, „*Măsura*” lui Purcărete”,
Jurnalul Național, 7 martie, 2008

„Lubrică, scârboasă și fără nici un petic de lumină e lumea comediei lui Shakespeare, *Măsură pentru măsură* în viziunea lui Silviu Purcărete, la Teatrul Național din Craiova. Dar consecvență cu obișnuita substanță purcăretiană: bătrâni scabroși cu bale concupiscente, puritate zero, grotesc sută la sută. Cum consecvent rămâne regizorul construcției și decupajului matematic pe text, aici voit plat, fără vultele shakespeariene, fără efuziuni, fără calambururi. Chiar fără accente. O poveste care se derulează și atât, lipsită de clasicul final terapeutic în care binele e salvagardat. [...] Fidel rămâne Silviu Purcărete și simplității soluției scenografice. Simplă, dar totdeauna de mare efect.”

Cristina Rusiecki, „În bordel, la noi acasă. Ce bordel!”
Cultura, nr 10, martie 2008

„Regizorul Silviu Purcărete a oferit, prin spectacolul remarcabil al Teatrului Național «Marin Sorescu», din Craiova, o interpretare de o logică impecabilă a piesei, într-un fel superioară textului. El face să reiasă, cu mai multă claritate decât rezultă din text, perfidia manevrelor ducelui, care joacă mereu dublu.

Valentin Mihali este admirabil în rolul lui Angelo. El exprimă cu talent convingător amestecul subtil de ambiție, fanatism, radicalism și slăbiciune, care formează substanța personajului său.”

Adrian Mihalache, „Politică perfidă”,
Teatrul azi, nr 3-4, 2008

În românește de **Ioana Ieronim**
Versiune scenică, regie, light-design de **Silviu Purcărete**
Asistent Regie – **Rareș Zaharia**
Scenografia și costumele – **Silviu Purcărete și Gabriel Mănescu**
Muzica – **Vasile Șirli**

Lumini – **Dodu Ispas**
Regia tehnică – **George Dulămea**
Sufleor – **Bogdana Dumitriu**

Foto: Florin Chirea

VINCENȚIO – Ducele – **Ilie Gheorghe**
ANGELO – Locuitorul – **Valentin Mihali**
CLAUDIO – Un tânăr – **Adrian Andone**
LUCIO – Un tânăr cochet – **Sorin Leoveanu**
ESCALUS – Un sfetnic în vârstă – **Valeriu Dogaru**
DOMNI – **Călin Băicuș, Marian Politic, Dragoș Măceșanu, Cosmin Rădescu**
TEMNICERUL – **Angel Rababoc**
THOMAS și PETRE – Doi călugări – **Tudorel Petrescu**
ELBOW – Polițai – **Constantin Cicort**
FROTH – Un domn sărac cu duhul – **Mircea Tudosă**
POMPEY – Un slujitor la MADAM OVERDONE – **Nicolae Poghiric**
ABHORSON – Călău – **Ion Colan**
BARNARDINE – Un pușcăriaș decăzut – **Valer Dellakeza**
ISABELLA – Sora lui CLAUDIO – **Ana Ularu / Valentina Popa**
MARIANA – Logodnica lui ANGELO – **Cerasela Iosifescu**
JULIETA – Iubita lui CLAUDIO – **Romanița Ionescu**
CĂLUGĂRIȚE – **Geni Macsim, Anca Dinu**
MADAM OVERDONE – Codoașă – **Iulia Lazăr**
UN BĂIAT – **Gina Călinoiu**
FEMEIA DE SERVICI – **Lili Sârbu**

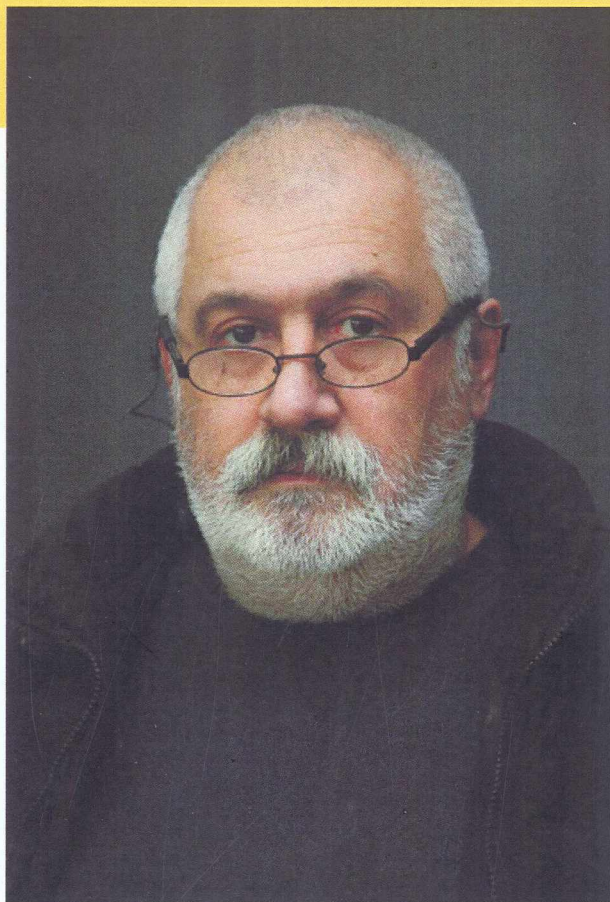

Foto: Florin Chirea

Silviu PURCĂRETE

Născut în București în 1950, a absolvit în 1974 IATC, secția regie-teatru.

Spectacolele sale au obținut numeroase premii și au fost elogiate atât în România cât și în străinătate, câștigându-și faima prin caracterul lor puternic vizual și prin tratarea liberă a textelor dramatice.

Fertila activitate internațională a Teatrului Național din Craiova din ultimul deceniu este strâns legată de creația, pe această scenă, a unor spectacole de referință realizate de importantul regizor: *Piticul din grădina de vară* de D. R. Popescu (1989), *Ubu rex cu scene din Macbeth* după Alfred Jarry și W. Shakespeare (1990), *Titus Andronicus* de W. Shakespeare (1992), *Phaedra* după Seneca și Euripide (1993), *Danaidele* (1995) și *Orestia* (1998), ambele după Eschil, *A douăsprezecea noapte*, după W. Shakespeare (2004). Ele au fost prezentate la cele mai importante festivaluri internaționale, fiind distinse cu premii precum Premiul criticii și Premiul pentru excelență artistică al Fundației Hamada (Festivalul internațional de la Edinburgh, 1991), Premiul pentru cel mai bun spectacol străin la Festivalul Americilor de la Montreal (1993), Premiul criticii la Festivalul de teatru de la Dublin (1996), Premiul special al juriului la Festivalul Internațional Shakespeare, Gdansk (2006), Premiul pentru regie pentru *Cum doriți sau noaptea de la spartul târgului*, MESS Sarajevo (2006). În 2007 a montat pe scenele diverselor teatre din lume *Metamorfozele*, după Ovidiu (Abazia Neumunster, Luxemburg), *Macbett*, de E. Ionesco (Royal Shakespeare Company) sau opera *Gianni Schicchi* (Teatrul Maghiar din Cluj), iar în 2008 va monta *Lulu*, de Franz Wedekind, la Teatrul Național din Sibiu. Multe dintre spectacolele sale montate la Craiova (*Titus Andronicus*, *Ubu Rex*, *Phaedra*, *A douăsprezecea noapte*) au fost invitate la numeroase festivaluri din întreaga lume (Avignon, Edinburgh, Tokio, Melbourne, Montreal, Glasgow, Bath, Varna, Gdansk, Gyula, Zagreb). Între 1996-2002 a condus Centrul Dramatic Național din Limoges.

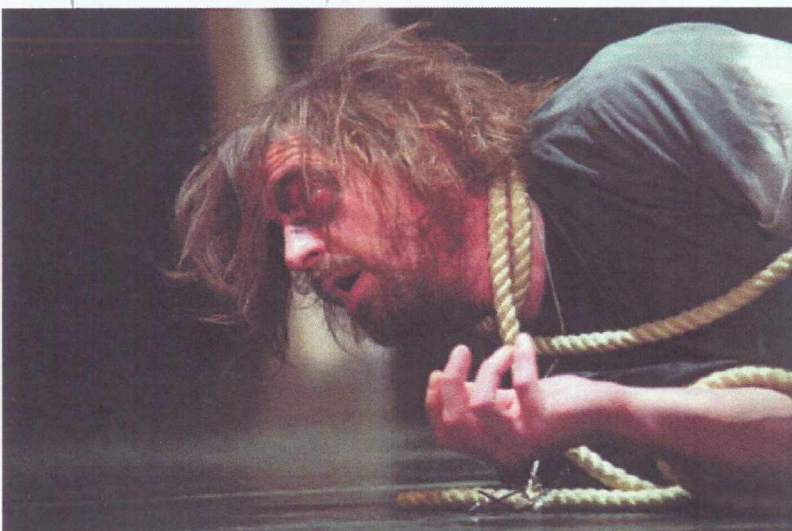
Foto: Constantin Pădureanu

6 mai, ora 19,
Craiova, Sala
Amza Pellea

9 mai,
10 mai,
11 mai, ora 18.30,
Sala mare a
Teatrului
Național
București

Teatrul Maly
(Sankt-Petersburg, Rusia)

Regele Lear

Traducere în rusă: **Dina Dodina**
Regie: **Lev Dodin**
Decor și costume: **David Borovsky**
Asistent regie: **Valety Galendeev**
Igor Nikolaev
Director tehnic: **Vladimir Gladchenko**
Constructor decoruri: **Evgeniy Nikiforov**
Lumini: **Ekaterina Dorofeeva, Vitaliy Skorodumov**
Sunet: **Uriy Vavilov**
Supervizor costume: **Irina Zvetkova**
Garderobă: **Maria Fomina, Galina Ivanova, Natalia Selezneva**
Recuzită: **Svetlana Tretiakova**
Machiaj: **Galina Varuchia**

Manager scena: **Olga Dazidenko**

Distribuție:

Lear, Regele Britaniei - **Petr Semak**
Regele Franței - **Igor Ivanov**
Ducele de Burgundia - **Alexey Zubarev**
Ducele de Cornwall - **Alexey Morozov/ Igor Chernevich**
Ducele de Albany - **Georgy Tsnobiladze**
Earl of Kent - **Sergey Kozyrev**
Earl of Gloucester - **Sergey Kuryshv**
Edgar, fiul lui Gloucester - **Danila Kozlovskiy**
Edmund, fiul bastard al lui Gloucester - **Vladimir Seleznev**
Bufonul lui Lear - **Alexey Devotchenko**
Oswald - **Oleg Dimitriev**
Servitorul - **Vladimir Zakharyev**
Fiicele lui Lear - Goneril - **Elizaveta Boyarskaya**
Regan - **Elena Solomonova**
Cordelia - **Daria Rummyantseva**

„Dodin prezintă felul în care păcatele părinților îi rănesc pe copii, cum copiii devin arma Destinului. Si principala temă a spectacolului sunt căile lui Lear și Gloucester spre propriile crucificări. Lear-ul lui Piotr Semak scoate în evidență faptul că după ani de umbră, teatrul rusesc a dat în sfârșit un mare actor de tragedie: prezența, temperamentul tragic, o fenomenală paletă de mijloace expresive.”

„Novie Izvestia”, Moscova

„Domnul Dodin își vede „Regele Lear” între o generație și următoarea. Ceea ce vede publicul este anarhie domestică. Pentru Dodin, conflictul major se află în lupta dintre bătrâni și tineri. Această versiune a Teatrului Maly este îndrăzneată și provoacă spectatorii să se regândească la o piesă care a devenit prea încrustată în clișee.”

„The Economist”, Londra, UK

„Acest regizor rus a triumfat încă o dată la Milano, pe scena Teatrului Grassi cu viziunea sa asupra acestei faimoase piese a lui Shakespeare despre destinul omului și bătrânețe... Dodin însuși a spus la conferința de presă – „Să regizezi *Regele Lear* este o sarcină imposibilă”. Dar ca să dovedească acest lucru, Dodin a trebuit să facă o încercare – să dovedească imposibilitatea acestei sarcini prin regia sa minunată. Îmbarcându-se la un lucru imposibil, Dodin a creat ceva splendid. Sub privirea sa atentă și pătrunzătoare, personajele bine-cunoscute răsar sub o nouă și proaspătă viață.”

„Avvenire”, Italia

„Uimitoarea producție a „Regelui Lear” de către Lev Dodin si Teatrul Maly din St. Petersburg. Acest regizor – care nu degeaba este cunoscut ca fiind varianta rusească a lui Peter Brook – a pus în scenă piese ale multor autori, dar acesta este primul Shakespeare pe care îl vedem la el. Producția își creează propria lume ciudată, ireală... E acolo o lipsă de inhibiție combinată cu disciplină și superba sincronizare a unui maestru. Spectacolul dezvelește la sfârșit pe „omul neacomodat” cu un fel de delicatețe nepăsătoare. Dă senzația că celelalte puneri în scenă ale lui Lear sunt mai degrabă încorsetate.”

„The Independent”, Londra, UK

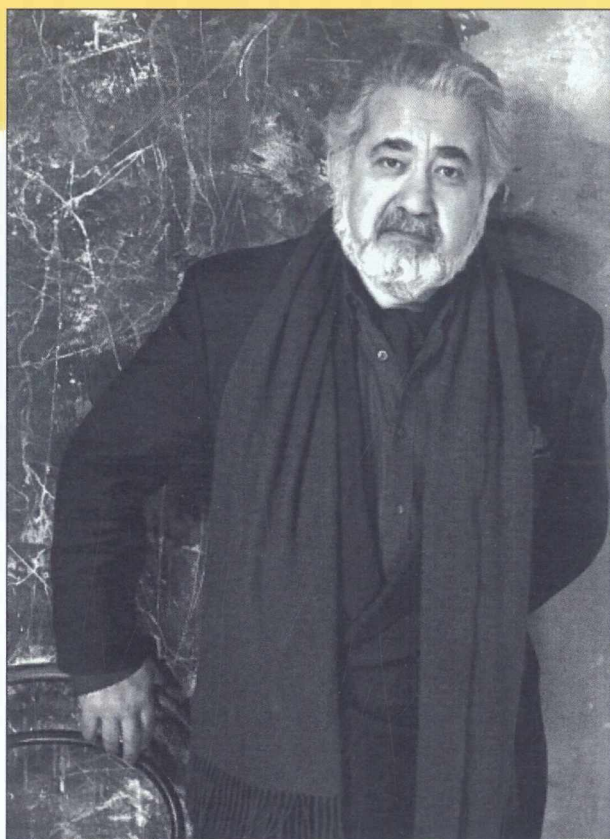

Foto: Victor Vasilev

Lev Abramovici DODIN

S-a născut în 1944 în Siberia, unde familia sa era evacuată. Din anii copilăriei a început formarea în teatru frecventând cursuri la *Teatrul de Creație al Tineretului* al cărui conducător era maestrul Matvei Grigorevici DUBROVIN. După terminarea școlii a intrat la Institutul de Teatru din Leningrad la clasa renumitului regizor și pedagog Boris Vulfovici ZON. Debutul regizoral al lui Lev DODIN a avut loc în 1966 cu spectacolul de televiziune *Prima iubire* după povestirea lui I.S. TURGHENIEV.

A pus în scenă:

Neisprăvitul de D.I. FONVIZIN și *Roza Berndt* (Teatrul de Dramă și Comedie din Leningrad), *Sfioasa* după F. M. DOSTOIEVSKI cu actorul Oleg BORISOV (Teatrul Mare de Drama - BDT și MHAT), *Domnii Golovliov* după SALTĂCOV-ȘCEDRIN cu Innkenti SMOKTUNOVSKI (MXAT). Piesa *Falt-meul* la Teatrul Național Finlandez. Operele *Electra*, la Festivalul de la Salzburg în colaborare cu Claudio ABADO. *Lady Macbeth din Gubernia Mțensc* și *Othello* la Festivalul Muzicii de la Florența din luna mai, *Dama de pică*, la Amsterdam, Florența și Paris, în colaborare cu Semion BĂCICOV, *Mazeppa* la Scala din Milano cu Mstislav ROSTROPOVICI și *Demonul* la Teatrul Chatlet din Paris împreună cu Valerii GERGHIEV.

Colaborarea cu Maly Dramaticheski Teatr (MDT) din Sankt Petersburg a început încă din anul 1975 cu spectacolul *Tâlharul* de Karel Čapek. Montare piesei *Casa* după romanul lui F. Abramov a determinat destinul creator a lui Lev DODIN și al Teatrului Mic de Dramă (MDT) din Petersburg. Din 1983 a devenit Directorul artistic al teatrului, iar în 2002 directorul general al MDT. În acești ani s-au creat spectacolele:

Frați și surori
Împăratul muștelor
Stele pe cerul dimineții
Gaudeamus
Demonii
Patima de sub ulmi
Claustrofobia
Cevengur
Viață și destin
Regele Lear ... și altele

Din spectacolele montate după piesele lui Cehov a montat:

Livada de vișini, Piesa fără titlu, Pescărușul și Unchiul Vania.

În 1992 Teatrul sub conducerea lui Lev DODIN a fost invitați să se alăture Uniunii Teatrale Europene, iar în septembrie 1998 Teatrul lui Dodin a câpătat statutul de TEATRU EUROPEAN, al treilea după Teatrul Odeon din Paris și Piccolo Teatro din Milano. Lev DODIN este membru al Consiliului de conducere al UTE. Încă din 1967 DODIN a început să predea arta actorului și regie de teatru. În prezent este profesor la Academia de Artă Teatrală din Sankt Petersburg, unde conduce catedra de regie.

Lev DODIN a format generații de actori și regizori, a condus multe ateliere de creație teatrală (masterclass) în școlile de teatru din Marea Britanie, Franța, Japonia, SUA. Actualmente, majoritatea regizorilor din Sankt Petersburg a trecut într-un fel sau altul prin școala lui. Un din ultimele premiere ale MDT este spectacolul *Moskovski khor* al regizorului I. CONIAEV, elev a lui Dodin, în care maestrul îl secundează – spectacol considerat de critica rusă ca fiind cea mai impresionantă montare din stagiunea trecută, răsplătit cu Premiul de Stat al Rusiei.

Activitatea teatrală a lui Lev DODIN precum și creațiile sale regionale au fost încununate cu numeroase premii și distincții naționale și internaționale, printre care:

Premii de Stat ale URSS și Rusiei

În 1988 - Premiul *Laurence Olivier*

Premiul *MASCA DE AUR* – la Festivalul Național de Teatru al Rusiei

În anul 2000 a primit **PREMIUL EUROPA PENTRU TEATRU** iar în anul 2001 a primit Premul Președinției Rusiei pentru merite excepționale

Alte premii pe parcursul carierei sale:

1986 – premiul de stat al URSS
 1992 – Premiul Criticilor de Teatru și de Muzică din Franța
 1992 – Premiul de teatru englez
 1992 – Premiul Independent TRIUMF din Rusia
 1993 – Premiul de Stat al Rusiei
 1994 – Premiul Italian UBU
 1996 – Premiul Fondului C.S. Stanislavski, pentru merite deosebite în activitatea profesională
 1996 – premiul *Sofita de aur*
 1977, 1997, 1999 și 2004 Premiul MASCA DE AUR,
 1998 – Premiul Criticilor italieni ABBIATI, pentru cel mai bun spectacol de operă
 1994 – Ordinul de literatură și artă în rang de Ofițer pentru aportul deosebit adus colaborării dintre culturile rusă și franceză
 2002 – Premiul G.A.Tostonogov pentru aportul remarcabil adus dezvoltării artei teatrale
 2003 - Premul de stat al Rusiei
 2003 – Premiul Independent de Teatru *Pescărușul* din Moscova
 2004 – Premiul Național al Asociației Criticilor de Teatru din Italia pe stagiunea 2003 -2004
 2004 – Premiul Guvernului Sankt Petersburgului pentru Cultură, Literatură și Arhitectură
 2005 – Medalia Guvernului Maghiar pentru Aporul adus Dezvoltării Culturii Ungariei
 Membru permanent al Juriului concursului de opere literare PALMIRA NORULUI
 Membru în Juriul Festivalului *Sofita de aur* – premiul pentru teatru din Sankt Petersburg
 Membru în Colegiul de redacției al almanahului *Stagiuni Baltice*

8 mai, ora 21,
Craiova,
Sala I. D. Sîrbu
12 mai, ora 18.30,
13 mai, ora 18.30,
București,
Teatrul
Metropolis

William Pennington
(Royal Shakespeare Company, UK)

Nobile William

**recitalul actorului
Michael Pennington**

„Un actor classic magnific, în perioada sa de înflorire. În extraordinarul său *one man show* îmbină îndemânarea și cunoștințele sale practice pentru a ne oferi un portret complet al lui Shakespeare și a artei sale așa cum ți-ai dori-o pentru un spectacol de două ore. Fie în rolul lui Mamillius în *Poveste de iarnă*, Mistress Quickly, sau senilul Shallow și Silence în *Henry al IV-lea*, el îmbrățișează infinita variație din lumea lui Shakespeare.”

Michael Billington, „The Guardian”

„Este plin de cunoștințe shakespeareane, și le împarte cu tine cu modestia generoasă a unui prieten de pahar... ești hipnotizat. Acest spectacol este o piatră prețioasă. Dacă nu aș fi fost dependent de Shakespeare, Pennington m-ar fi transformat în unul.”

Paul Taylor, „The Independent”

„Un mare salut curajos către „talentul fără precedent, de ne-supus” al lui Shakespeare din partea unui actor mare... grație și incisivitate... câtă încântare..”

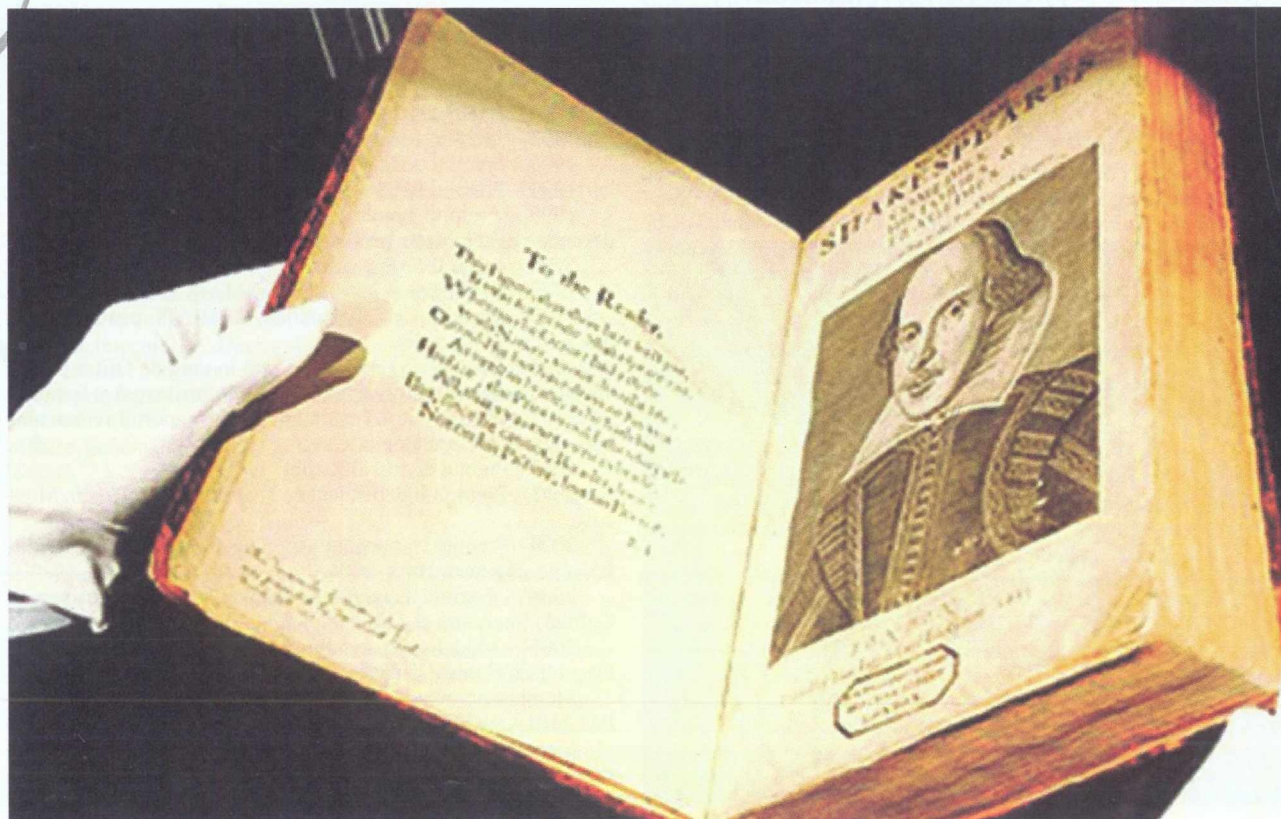
Benedict Nightingale, „The Times”

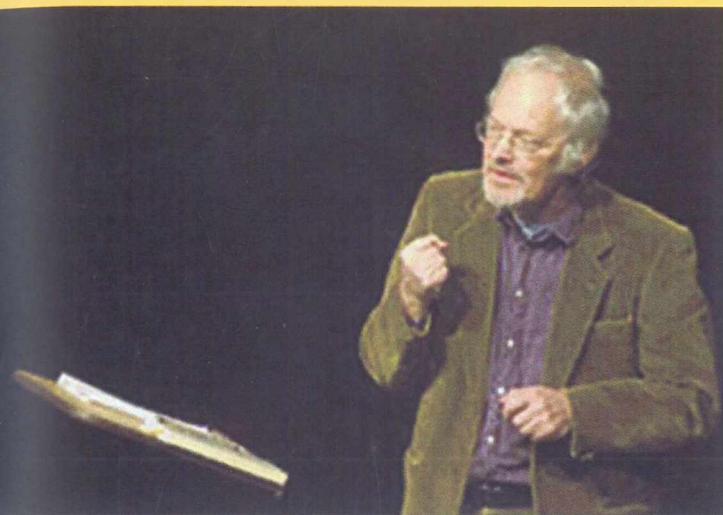
„Un spectacol edificator jucat cu un extraordinar farmec. Ideile lui Pennington – adesea originale și proaspete – se împletesc grațios cu puținul pe care îl știm despre viața lui Shakespeare. Spectacolul acesta este un tonic. A vedea sau a nu vedea? Vedeti-l, dacă aveți posibilitatea.”

Kate Kellaway, „The Observer”

„Într-adevăr încântător și revelator... celebrează înălțimile eterice ale lui Shakespeare și coborârile sale pământești, un rang de umanitate care doboară secolele. Și face asta cu o voce și o cadență care mângâie fiecare frază cu delicioase inflexiuni și înțelesuri.”

Graydon Royce, „Minneapolis Star Tribune”

Michael PENNINGTON

Născut pe 7 iunie, 1943, la Cambridge, Cambridgeshire, Anglia. Este regizor și actor britanic.

1964-1966: Lucrează două sezoane la Royal Shakespeare Company - Fortinbras în „Hamlet”, Dumaine în „Love’s Labour’s Lost”, Mathias în „The Jew of Malta”.

1966-1973: West End - Laertes în „Hamlet”, „A Woman of No Importance” de Oscar Wilde, Andrei în „Trei surori” de Cehov, Ferdy Gadd în „Trelawny of the Wells” de Pinero

1974-1980. Următoarele sezoane la RSC: Angelo în „Măsură pentru măsură”, Ferdinand în „Furtuna”, Mercutio în „Romeo și Julieta”, Edgar în „Regele Lear”, Hector în „Troilus și Cressida”, etc.

1981-1983: joacă în „Crimă și pedeapsă” la Lyric Theatre, Televiziune: Posthumus în „Cymbeline”, Jung în „Freud”.

1984: Pentru Teatrul Național - Jaffier în „Venice Preserv’d”, și rolurile principale în „Strider și Anton Chekhov” (one man show).

1985: Televiziune: rol principal în „Oedip rege”, Henry în „The Real Thing” (Strand Theatre).

1986-1992: este co-fondator al English Shakespeare Company și lucrează ca Director Artistic și are rol principal în trei turnee mondiale al unui întreg ciclu al „Shakespeare’s Histories The Wars of the Roses”, jucându-i pe Henry al V-lea și Richard al II-lea; joacă de asemenea pe Leontes în „Poveste de iarnă” și are rolurile principale în „Macbeth” și „Coriolanus; regizează „A douăsprezecea noapte”.

1992-1998: Archie Rice în „The Entertainer”, Claudius și Fantoma în „Hamlet”, Major Arnold în „Taking Sides” Oscar Wilde în „Gross Indecency”, Sir John Brute în „The Provok’d Wife”, Henry Trebell în „Waste”, Trigorin în „Pescărușul” de Cehov, regizează „A douăsprezecea noapte” pentru Haiyuza Company Tokyo (1993) și pentru Chicago Shakespeare Theater (1995).

1999-2000: Lucrează în continuare la RSC, cu rolul principal în „Timon din Atena”.

2000: joacă în „What the Butler Saw” de Joe Orton (turneu național).

2001: rol principal în „The Guardsman” de Molnar (la West End) și în „The Shawl” de David Mamet (la Crucible Theatre Sheffield).

2002: Walter Burns în „The Front Page” (la Chichester Festival Theatre).

2003: regizează „Visul unei nopți de vară” in Regent’s Park Open Air Theatre. Joacă rolurile principale din „John Gabriel Borkman” de Ibsen and „The Madness of George III” de Alan Bennett. Este Dr Dorn în „Pescărușul”.

2004: RSC: „Venus și Adonis”

2005: joacă în „Ultimul mesaj al cosmonautului” de David Creig (la Donmar Warehouse); „Mai rece decât aici” de Laura Wade (la Soho Theatre), rolul principal în „Nathan Înțeleptul” de

Lessing (la Hampstead Theatre).

2006: Sidney Cockerell în „The Best of Friends” de Hugh Whitemore (la Hampstead Theatre). În același an are loc premiera spectacolului „Sweet William”.

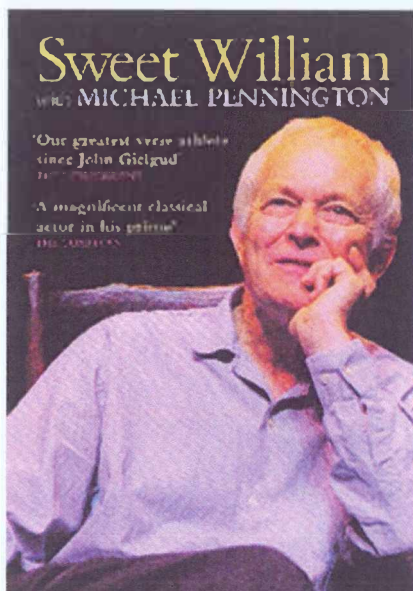
2007: Robert Maxwell în „The Bargain” de Ian Curteis. Charles Dickens în „Little Nell” de Simon Grey.

Apariții în film includ: „Hamlet”, „Return of the Jedi”.

Publicații:

- The English Shakespeare Company - „The Wars of the Roses” (cu Michael Bogdanov - Nick Hern Books 1990)
- „Hamlet - A User’s Guide” (Nick Hern Books 1996)
- „Twelfth Night - A User’s Guide” (Nick Hern Books 2000)
- „A Midsummer Night’s Dream - A User’s Guide” (Nick Hern Books 2005)
- „Are You There Crocodile - Inventing Anton Chekhov” (Oberon Books 2003)
- „Pocket Guide to Ibsen, Chekhov and Strindberg” (cu Stephen Unwin), (Faber 2004)
- „From Page to Stage - Three Sisters” (Nick Hern Books 2006)

Cinci dintre cei mai importanți cunosători ai lui Shakespeare, între care Sir John Gielgud, au apreciat, potrivit săptămânalului britanic „The Times”, că Michael Pennington face parte dintr-un select clasament al celor mai buni interpreți ai lui Hamlet din toate timpurile. În același clasament, Ion Caramitru este, potrivit directorului artistic al Royal Shakespeare Company, alături de Toby Stephens, pe primele locuri.

10 mai, ora 19,
Craiova,
Teatrul Național
Marin Sorescu,
Sala Amza Pellea

15 mai, ora 18.30,
16 mai, ora 18.30,
București,
Teatrul Național
I.L. Caragiale,
Sala Mare

Robert Wilson

Femeia Mării

ROBERT WILSON
LADY FROM THE SEA

Text de **SUSAN SONTAG**
bazat pe piesa lui Henrik Ibsen
Traducere: **Marta Pessarrodona**

Design și regie: **Robert Wilson**
Muzica: **Michael Galasso**
Costume: **Giorgio Armani**
Lumini: **A.J. Weissbard**

Colaborator regie scenă: **Sue Jane Stoker**
Colaborator scenografie: **Peter Bottazzi**
Machiaj: **Luc Verschuere**
Coregrafie: **David Krugel**
Asistent regie: **Pablo Viar**
Asistent lumini: **Marcello Lumaca**
Asistent scenografie: **Valentina Tescari**

Producător delegat: **Savina Figueras**
Regizor tehnic: **Ion Anibal**
Manager scenă: **Mónica Huerta**
Tehnician sunet: **Nadia El-Khalil**
Electrician șef: **Antonio Serrano**
Tâmplar șef: **Ramón Valencia**
Tâmplar: **Raúl Carazo**
Tehnician sunet: **Mariano Espineira**
Spoturi lumină: **Enrique Ballesteros, Ricardo Santana, Francisco Javier Munoz**
Costumier: **Gurutze Esteban**
Machior: **Samuel Fernandez**

Distribuție:

Ellida Wangel - **Ángela Molina**
Hartwig Wangel - **Manuel de Blas**
Bolette Wangel - **Lara Grube**
Hilde Wangel - **Carlota Gavino**
Arnholm - **Agustín Sasián**
Străinul - **Damia Plensa**

Produs de **Elsinor** și **Change Performing Arts**
Co-produs cu **Teatro Lope de Vega de Sevilla** și **Centre d'Arts Esceniques de Reus**

În colaborare cu **Teatro Espanol de Madrid**

“De ce am ajuns să aparținem uscatului? De ce nu aerului? De ce nu apei?”

Dorința de a avea aripi. Ciudatele vise în care zbori fără ca asta să te mire – nu zice și asta ceva? Sunt oameni care cred că aparțin mării.”

(Susan Sontag, extras din “Doamna Mării”)

Lady from the Sea

Adaptarea clasicei piese a lui Ibsen de către scriitoarea Susan Sontag explorează într-o manieră modernă povestea Ellidei, o femeie care cunoaște de mică libertatea de a trăi în mijlocul mării norvegiene, împreună cu tatăl ei. Libertate pe care o pierde când, după moartea tatălui, se căsătorește cu un văduv mai în vârstă și cu două fiice.

Muzica lui Michael Galasso crează un piesaj marin, străbătut de pescăruși, unduit de o singură vioară și invadat de muzica tradițională norvegiană.

Ángela Molina, Foto: Luis Castilla

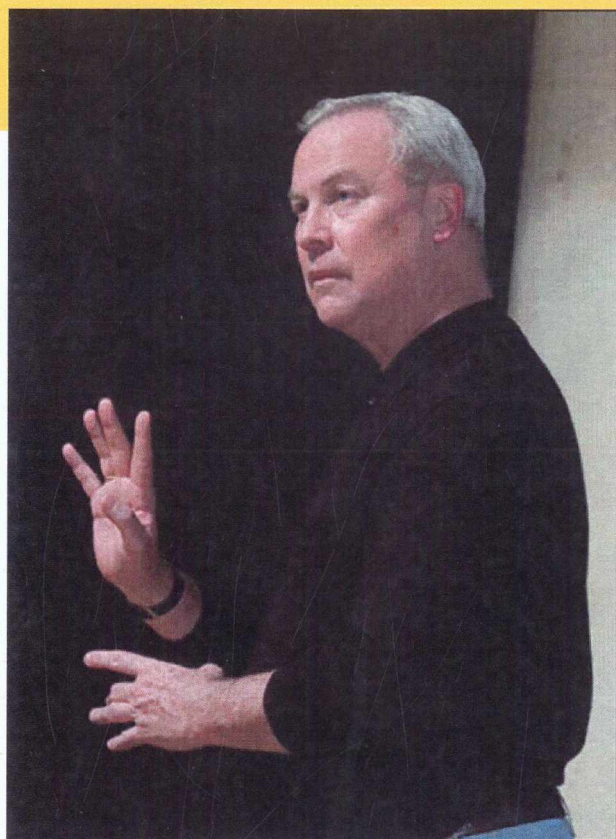

Foto: Lesley Leslie-Spinks

Robert WILSON

Născut în 1941 în Waco, Texas, la 21 de ani se mută la New York pentru a studia design și arhitectură la institutul Pratt. Două din operele sale majore apar în 1969 la New York: "The King of Spain" și "The Life and Times of Sigmund Freud". Pleacă la Paris pentru a studia pictura, dar rămâne legat de scenă. Primul său succes internațional este *Deafman Glance*, o operă tăcută, realizată în colaborare cu Raymond Andrews, un copil surd, pe care Rob Wilson l-a și adoptat. Au susținut un turneu în toată Europa și au primit Premiul Criticii Franceze pentru Cea Mai Bună Piesă Străină.

În 1972 crează *KA MOUNTAIN AND GUARDENIA TERRACE*, un spectacol care a durat 7 zile neîntrerupte și a avut loc pe șapte dealuri din Iran. În 1973 începe o colaborare cu Christopher Knowles, un copil autist de 14 ani, pe un text scris și improvisat de copil, susținând turnee în 5 locații diferite timp de 6 ani. Cei doi încă mai colaborează. În 1976 Wilson crează, împreună cu Philip Glass, una din operele vitale pentru teatrul și opera moderne: "Einstein on the Beach" (Einstein pe Plajă), pusă în scenă la Festival d'Avignon și la Metropolitan Opera House din New York. În 1981 inițiază proiectul "CIVIL wars: a tree is best measured when it is down" (Războaie CIVILE: copacul se măsoară mai bine când e la pământ), o operă uriașă împărțită pe secțiuni ce susțin turnee separate, în Olanda, Germania, Italia și Statele Unite.

În 1998 instalează *Memory / Loss* (Memorie / Pierdere) i se acordă Leul de Aur în cadrul Binaliei de la Veneția.

Lista artiștilor cu care a lucrat de-a lungul timpului este impresionantă și aproape imposibil de alcătuit. O mică parte, deloc neînsemnată, ar fi: William Burroughs, Tom Waits, Lou Reed, Meredith Monk, David Byrne, Ryuichi Sakamoto și Davin Byrne.

Deși opera sa epică nu a putut fi vreodată vizualizată în totalitatea ei, artistul a fost nominalizat pentru prestigiosul Premiul Pulitzer. Pune în scenă adaptări inedite ale unor teste aparținând scriitorilor Virginia Woolf, Henrik Ibsen și Gertrude Stein. Deasemenea, de douăzeci de ani încoace, Robert Wilson aruncă o nouă lumină asupra repertoriului muzicii de operă, regizând opere pentru La Scala, Metropolitan Opera, Opera Bastille și multe altele, montând opere precum *Parsifal*, *Inelul Nibelungilor*, *Lo-*

hengrin de Wagner, *Madama Butterfly* de Puccini și *Flautul Fermecat* de Mozart. Deși este recunoscut și apreciat în special pentru contribuția sa în teatru, Wilson are rădăcini solide și în artele plastice, operele lui fiind expuse la Museum of Fine Arts din Boston, Centrul Georges Pompidou din Paris, Contemporary Arts Museum din Houston și Institutul de Valencia de Arte Moderno. Desenele, sculpturile, creațiile video și printurile sale sunt în colecții particulare și muzee din întreaga lume.

Una din cele mai recente creații ale sale, de anul trecut, este expoziția *VOOM Portraits*, subiectele lucrărilor incluzându-i pe Winona Ryder, Mikhail Baryshnikov, Gao Xingjian și Brad Pitt.

Și pentru că toate acestea nu sunt de ajuns pentru un artist precum Rob Wilson, fondează *Watermill Center*, un spațiu care găzduiește în fiecare vară studenți și artiști profesioniști din întreaga lume în cadrul International Summer Arts Program – un laborator interdisciplinar pentru arte și științe umaniste.

Robert Wilson este subiectul recentului documentar *Absolute Wilson*.

Susan Sontag

Susan Sontag (1933-2004) este o scriitoare americană de o forță deosebită, atât în scris, cât și în activitatea sa de activist pentru drepturile omului. Spre exemplu, în 1993, în Sarajevo-ul asediat și în flăcări, ea pune în scenă "Așteptându-l pe Godot" de Samuel Beckett. Mai mult decât atât, rămâne în oraș în următorii trei ani, timp în care primește titlul de cetățean de onoare al orașului.

Opera sa conține 4 romane, o colecție de nuvele, câteva piese de teatru și 8 cărți de non-fiction, iar cărțile dănei sunt traduse în 32 de limbi.

Dna. Sontag a scris și regizat și patru filme: "Duet for Cannibals" (Duet pentru caibali, 1969), "Brother Carl" (Frate Carl, 1971), "Promised Lands" (Pământuri Făgăduite, filmat în Israel în timpul Războiului din Octombrie, 1973) și "Unguided Tour" (Tur fără Ghid, 1983, adaptarea unei nuvele care îi aparține).

Una din cele mai publicate nuvele ale ei, "The way we live now" (Cum trăim acum), este inclusă în antologia "The Best American Short Stories of the Century" editată de John Updike.

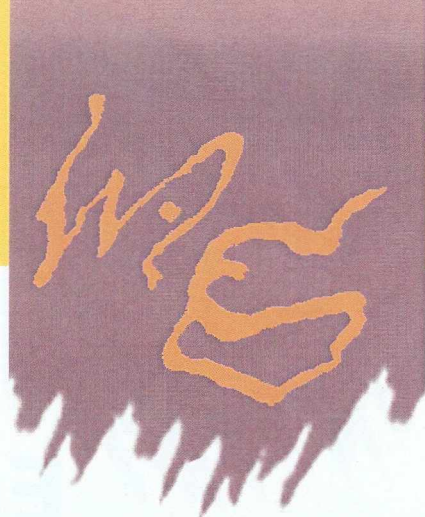
"Lady from the Sea" (Doamna Mării) este una din cele mai recente piese de teatru ale sale, o adaptare a clasicei piese cu același nume a lui Henrik Ibsen. Piesa a fost pusă în scenă în Italia, Franța, Elveția, Korea și acum și în România.

Michael Galasso

Compozitorul, violonistul și regizorul musical s-a născut în Louisiana în 1949 dintr-un tată violonist și o mamă oboistă.

Michael Galasso și-a început cariera în 1972 compunând pentru "Overture" (Uvertura) lui Robert Wilson. Cei doi au mai lucrat împreună în 2004 la "Les Fables de La Fontaine" pentru Comedie-Francaise, un spectacol care a avut un enorm succes la critică și la public, și la "Peer Gynt" care a avut premiera la Oslo în februarie 2005.

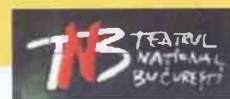
Galasso face cu foarte mare succes instalații de sunet și muzică, cum a fost *Giorgio Armani Retrospective*, prima instalație din istoria Muzeului Guggenheim din New York.

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL
SUAKESTPĂRI

6 mai, ora 18.30,
Sala mare a
Teatrului
Național
București

Teatrul Național "I.L. Caragiale"
București

premiera pe țară

Eduard al III-lea

Traducerea: **George Volceanov**

Regia: **Alexandru Tocilescu**
Regizor secund: **Gabriel Iencek**
Scenografia și lighting design: **Dragoș Buhagiar**
Muzică originală și ritmuri: **Iosif Herțea**
Mișcarea scenică și coregrafia: **Păstorel Ionescu**
Coloana sonoră: **Gabriel Bassarabescu**
Multimedia: **Daniel Gontz**
Benzi desenate în spectacol: **Valentin Petuhov**
Documentare și schițe: **Andrei Mențeanu**
Producător delegat: **Ionuț Corpaci-Teodorescu**
Regia tehnică: **Viorel Florea, Silviu Negulete**
Sufleur: **Angelica Manciu**
Operator orgă lumini: **Mircea Mitroiu**
Proiecție: **Constantin Șimon**
Retroproiecție: **Ion Gheorghiu, Laurențiu Andrei**
Operator sonorizare: **Bogdan Vladu**

Distribuția:

Englezii

REGELE EDUARD AL III-LEA -

Ion Caramitru

REGINA Philippa, soția lui - **Simona Bondoc**

Eduard, PRINȚ de Wales, fiul lor - **Daniel Badale**

Contele de SALISBURY - **Mircea Anca**

CONTESA de Salisbury, soția lui - **Crina Mureșan**

Contele de WARWICK, tatăl contesei - **Eusebiu Ștefănescu**

Sir William MONTAGUE, nepotul lui Salisbury - **Mihai**

Munteniță

Contele de DERBY - **George Paul Avram**

Lordul AUDLEY - **Constantin Dinulescu, Alexandru Georgescu**

Lordul PERCY - **Mircea Nicola**

John COPLAND, boiernaș de țară, ulterior numit Sir John

Copland - **Nucu Stîngaci**

LODOWICK, secretarul regelui Eduard - **Andrei Aradits,**

Axel Moustache

Doi SCUTIERI - **Marius Mihăilă, Andrei Dobrin**

Un SOL - **Adrian Borcea**

Aliații englezilor

Robert, conte de ARTOIS și conte de Richmond -

Marcelo Cobzariu

Lordul MOUNTFORD, duce de Bretania - **Emil Mureșan**

Francezii

REGELE IOAN AL II-LEA - **Șerban Ionescu**

Prințul CHARLES, duce de Normandia, fiul său mai mare -

Dragoș Stemate, Răzvan Oprea

Prințul PHILIP, fiul său mai tânăr - **Răzvan Hâncu**

Ducele de LORENA - **Liviu Lucaci**

VILLIERS, un nobil din Normandia - **Alexandru Bogdan**

Un CĂPITAN - **Radu Cernat Dan**

Doi SOLI - **Andrei Dobrin, Adrian Borcea**

Doi TÂRGOVEȚI din Crécy - **Adrian Drăgănescu,**

Andrei Dobrin

Doi FRANCEZI - **Marius Mihăilă, Alexandru Bogdan**

O FEMEIE - **Aristița Diamandi**

cu doi copii - **Ștefan Velichiu, Maria Velichiu**

Marinarul - **Dani Popescu**

TÂRGOVEȚII bogați din Calais - **Adrian Drăgănescu, Marius**

Mihăilă, Mihai Munteniță, Ninel Surdu, Viorel Florea

SĂRACII din Calais - **Marius Mihăilă, Adrian Drăgănescu,**

Eduard Cîrlan, Ninel Surdu, Adrian Borcea

Aliații francezilor

Regele BOEMIEI - **Ninel Surdu**

Un CĂPITAN POLONEZ - **Ștefan Opreanu**

Scotienii

REGELE DAVID Bruce al Scoției - **Mihai Verbițchi**

Sir William DOUGLAS - **Dani Popescu**

Un MESAGER - **Adrian Borcea**

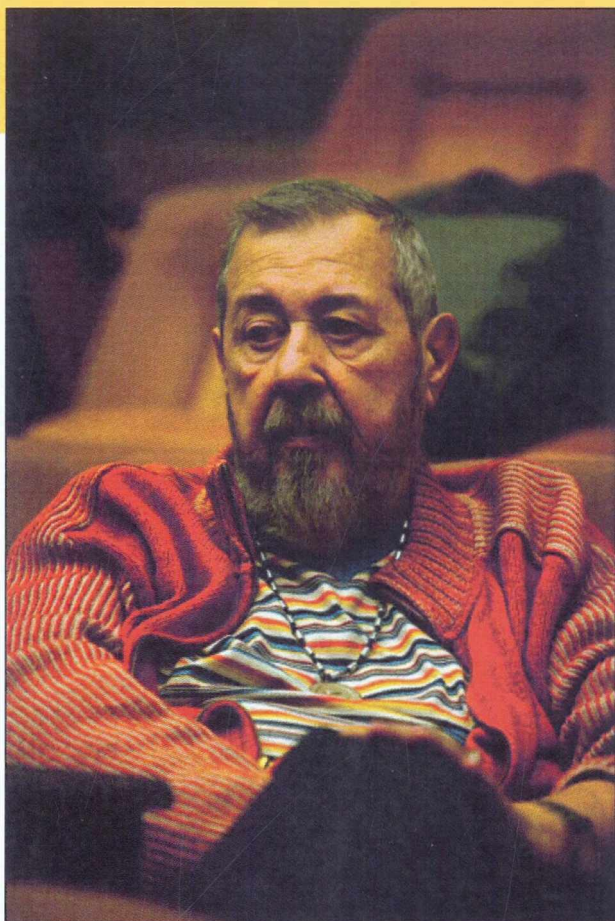
Toboșarii englezi - **Andrei Stoleriu, Marius Mihăilă,**

Andrei Dobrin, Alexandru Mărculescu, Mircea Nicola

Toboșarii francezi - **Mihai Munteniță, Radu Cernat Dan,**

Alexandru Bogdan, Eduard Cîrlan, Ștefan Opreanu

La corn englez și oboi - **Cristina Bot**

Alexandru TOCILESCU

S-a născut la 27 iulie 1946. A pus în scenă:

Sânziana și Pepelea de Vasile Alecsandri, Studioul Casandra, 1971
Războiul vacii de Roger Avermaete, Teatrul de Nord din Satu Mare, 1973

Swanewitt de August Strinberg, Teatrul Maria Filotti Brăila, 1974

Fire de poet de Eugene O'Neill, Teatrul Maria Filotti Brăila, 1974

Amurgul unui cocor de Junji Kinos Kinoshita, Teatrul Alexandru Davilla, Pitești, 1976

Nevestele vesele din Windsor de William Shakespeare, Teatrul Tineretului din Piatra Neamț, 1978

Maria și copiii ei de Osvaldo Dragun, Teatrul Alexandru Davilla, Pitești, 1978

Paradis de ocazie de Tudor Popescu, Teatrul Ion Vasilescu, 1979

Haina cu două fețe de Stanislav Stratiev, Teatrul Giulești, 1979

Concurs de frumusețe de Tudor Popescu, Teatrul de Comedie, București, 1980

Program special L.B. de Stephen Poliakoff, Teatrul Tineretului din Piatra Neamț, 1980

Occisio Gregorii in Moldavia Vodae tragedicae expresă de Samuil Vulcan și Barbul Văcărescul, vânzătorul țării de Iordache Golescu, Teatrul Bulandra București, 1982

Tartuffe de Moliere, Teatrul Bulandra, București, 1982

Cabala bigoșilor de Mihail Bulgakov, Teatrul Bulandra, București, 1982

Hamlet de William Shakespeare, Teatrul Bulandra, București, 1985

Io, Mircea Voievod de Dan Tărchilă, Teatrul Bulandra, București, 1986

Antigona de Sofocle, Teatrul Bulandra, București, 1993

Mireasa mută după Femeia mută de Ben Jonson, Teatrul de Comedie, București, 1995

Poate Eleonora... de Gellu Naum, Theatrum Mundi, București, 1997

Faust de Charles Gounod, Opera Națională Română, 1998

Libertinul de Eric Emmanuel Schmitt, Teatrul Bulandra, București, 1998

O scrisoare pierdută de I. L. Caragiale, Teatrul Național București, 1999, premiul UNITER pentru cel mai bun spectacol

Amanții însângerați de Chikamatsu Monzaemon, Teatrul Național București, 2001

Oblomov, după Goncharov, 2003, premiul UNITER pentru Cel mai bun spectacol

Elizaveta Bam, operă bufă de Irinel Anghel, pe textul lui Daniil Harms, 2006

Comedie roșie de Constantin Turturică, Teatrul Național București, 2006

Eduard al III-lea de William Shakespeare, Teatrul Național București, 2007

În anul 2002 i s-a acordat premiul UNITER pentru întreaga activitate.

15 mai, ora 18.30,
București,
Teatrul de
Comedie

Teatrul de Comedie din
București

Doi tineri din Verona

George Ivașcu

„Întreaga poveste stă sub semnul devisei „nesăbuită e iubirea”, replica unuia dintre personaje, construcția are un aer sumbru, iar „happy-end-ul” shakespearean, în care toată lumea se împacă vărând sub preș trădări devastatoare, este tratat cu sarcasm. Această atmosferă este cea care, dând peste cap coerent și argumentat sensurile piesei, înscrie spectacolul în actualitate, o actualitate nu căutată sau provocată, ci una conținută. Modernitatea viziunii regizorului vine din conștientizarea faptului că în lumea de azi lucrurile sunt imposibil de văzut în alb și negru, mai ales atunci când intervine o serioasă pată de roșu, acea flămă ce cuprinde ființa pe neștiute, scoțând la iveala cele mai neașteptate reacții.”

Gândul, 8 aprilie, 2006, **Cristina Modreanu**

„Departe de a fi o feerie tezistă depre dragoste și capriciile sentimentelor, piesa pune în evidență aspecte grave ale existențialului. De ieri și de azi. De aici, poate, și vigoarea întregii producții a acestei versiuni. Un spectacol modern și plin de prospețime. Vorbe, desigur, ce ne-am face fără ele? Delia Nartea și Mihaela Teleoaca, o Silvie și o Lucetta amuzant-simpatice, completează o distribuție care joacă pentru efectul întregului.”

Ziua, 8 aprilie, 2006, **Bedros Horasangian**

La reușita noii montări de la Teatrul de Comedie cu „Doi tineri din Verona” contribuie doi creatori care au depășit vârsta debutului, dar par sortiți unei tinereți continue: Felix Alexa și Diana Ruxandra Ion. O echipă regizor-scenograf care are la activ numeroase montări de succes în București la Național (O noapte furtunoasă, Visul unei nopți de vară, Gândirea), la Nottara (Hora iubirilor, Leonce și Lena) și în țară, dar care lucrează pentru prima dată la teatrul condus de George Mihăiță. Al treilea tânăr este Shakespeare, mereu contemporan cu noi, și cu care cei doi realizatori se întâlnesc a doua oară după „Visul...” Dar la fel de tineri și destul de neliniștiți de rolurile importante primite sînt actorii aproape debutanți care compun majoritatea distribuției acestui spectacol. Ideea de a-i pune în valoare este generoasă și fertilă, căci ei au vârsta personajelor din piesa marelui Will.

Revista Drama, nr. 1-2/2007, **Horia Gârbea**

Traducerea **Mihnea Gheorghiu**
Versiunea scenică **Felix Alexa**

Regia **Felix Alexa**
Scenografia **Diana Ruxandra Ion**
Fotografii **Florin Biolan**

Speed
Ducele Milanului
Proteus
Valentin
Silvia
Iulia
Launce
Lucetta
Thurio
Antonio
Panthino
Proscrișii

George Ivașcu
Doru Ana
Mihai Bendeac
Vlad Logigan
Delia Nartea
Andreea Samson
Bogdan Coteț
Mihaela Teleoacă
Aurelian Bărbieru
Eugen Racoti
Andrei Barbu
Marius Drogeanu, Gabriel Călinescu,
Andrei Barbu
căinele Crab

Crab

Doru Ana

„Felix Alexa este atent la detalii, își așează personajele în scene statice minuțios construite, ceea ce conferă spectacolului perfecțiune estetică, dar și o anume răceală, improprie comediei. Cred că regizorul a ținut prea mult să illustreze propria concluzie despre piesă: Nostalgia se amestecă cu gustul amar al deziluziilor. În ciuda oricăror rezerve, „Doi tineri din Verona” este un spectacol marcat de gândirea unui regizor prominent.

Cronica Română, 5 mai, 2006, **Eugen Comarnescu**

Felix Alexa

Născut la 18 noiembrie 1967, București, absolvent al Academiei de Teatru și Film, Facultatea de regie teatru, clasa profesor Cătălina Buzoianu. Cavaler al Ordinului Meritul Cultural. Societar al Teatrului Național, din 2004.

A regizat (selectiv):

1991 - „Pe cheiul de Vest” de Bernard Marie Koltes, la Studioul Casandra; „Vrăjitoarele din Salem” de Arthur Miller, la Teatrul Național din București;

1992 - „Zoo Story” de Edward Albee, la Teatrul Mic;

1993 - „Vizita bătrânei doamne” de Fr. Durrenmatt, la Teatrul „Bulandra”;

1994 - „Casa Bernardei Alba” de F.G. Lorca, la Teatrul Național București;

1995 - „Roberto Zucco” de B.M. Koltes, la Teatrul Național București;

1996 - „Paracliserul” de Marin Sorescu, la Teatrul Național București;

1997 - „Arta comediei” de Eduardo de Filippo, la Teatrul „Toma Caragiu” Ploiești;

1999 - „Nunta lui Krecinski” de Suhovo-Kobelin, la Teatrul Național București;

2000 - „Filumena Marturano” de Eduardo de Filippo, la Teatrul „Sică Alexandrescu” Brașov;

2001 - „Jocul dragostei și al întâmplării” de Marivaux, la Teatrul Național București;

2002 - „O noapte furtunoasă” de I.L. Caragiale, la Teatrul Național București;

„Hora iubirilor” de Arthur Schnitzler, la Teatrul „Nottara”;

2003 - „Visul unei nopți de vară” de Shakespeare, la Teatrul Național București;

2004 - „Chip de foc” de Marius von Mayenburg, Teatrul Odeon;

„Scaunele” de Eugen Ionesco, Teatrul Bulandra;

2005 - „Gandirea” de Leonid Andreev, la Teatrul Național București;

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL
SHAKESPEARE

2006 - „Doi tineri din Verona” de W. Shakespeare, Teatrul de Comedie din București; „Neînțelegerea” de Albert Camus, la Teatrul Național București;

2007 - „În rolul victimei” de Vladimir și Oleg Presniakov, Teatrul Metropolis din București;

2007 - „Jocul regilor” de Pavel Kohout, Teatrul Evreiesc de Stat;

2008 - „Moartea unui comis voiajor” de Arthur Miller, Teatrul Bulandra;

Premii (selectiv):

1991 - Premiul Criticii pentru „Opera Prima”, spectacolului „Pe cheiul de Vest”, Studioul Casandra;

2000 - Premiul Criticii pentru „Nunta lui Krecinski”, Teatrul Național, la Gala UNITER;

Nominalizare la Premiile UNITER pentru regia spectacolului „Nunta lui Krecinski”, TNB;

2001 - Premiul pentru cel mai bun spectacol, „Filumena Marturano” și Premiul pentru cel mai bun regizor, la Festivalul de Teatru Contemporan, Brașov;

2002 - Premiul Ministerului Culturii – Premiul pentru cel mai bun regizor, „Jocul dragostei și al întâmplării”, realizat la Teatrul Național;

Premiul pentru cel mai bun spectacol - „Jocul dragostei și al întâmplării”, la Festivalul de Comedie.

2003 - Premiul Criticii AICT, Gala Premiilor UNITER, pentru cel mai bun spectacol din Anul Caragiale: „O noapte furtunoasă” la Teatrul Național „I.L. Caragiale”;

Premiul Ministerului Culturii pentru cel mai bun spectacol: „Visul unei nopți de vară”, la Teatrul Național „I.L. Caragiale”.

Participări internaționale:

1992 - workshop la Viena cu Peter Brook - invitat de Peter Brook să-i fie asistent de regie la spectacolul „Impresiile lui Peleas” de Claude Debussy, la Teatrul Bouffes du Nord, Paris;

1993 - Turneu european cu „Impresiile lui Peleas”: Zurich, Glasgow, Barcelona, Hamburg;

1990 - Festivalul de la Avignon, Franța;

1991 - Festivalul Lift de la Londra, Anglia;

1992 - Wiener Festwochen, Austria;

1993 - UTE Festival, Budapesta, Ungaria;

2004 - Festivalul de la Avignon, Sankt Petersburg;

2005 - Festivalul Americilor, Montreal;

2007 - Workshop internațional „Eugen Ionesco”, la Academile de Teatru din New Delhi, Singapore, Sydney, Beijing, Shanghai, Seul.

17 mai, ora 18.30,
18 mai, ora 18.30
**Opera
Națională
București**

Opera Națională București

premiera

Macbeth

Dirijor: **Iurie Florea**
Regia: **Petrică Ionescu**
Scenografia: arh. **Cătălin I. Arbore**
Maestru de cor: **Stelian Olaru**
Corul și Orchestra Operei Naționale București.

„Am asistat la una din cele mai valabile, valoroase lecturi ale Operei Naționale. Un concert pregătit exemplar din punct de vedere muzical, demers cu atât mai remarcabil, cu cât eforturile la care sunt supuse ansamblurile – cor, orchestră – sunt maxime. Totul a funcționat (aproape) ca un ceasornic. Sigur că meritul revine în primul rând dirijorului Iurie Florea, dar un substanțial – aș spune – esențial aport a sosit și din partea venerabilului maestru Stelian Olariu, al cărui cor a cântat cu stupefiantă omogenitate, când masiv, când aerisit, cu culori variate (tablourile vrăjitoarelor) și nuanțe subtile (*Patria oppressa*). Scenele „concertato” au avut pulsația optimă, grație unor tempi echilibrați, bine aleși și încadrați dramaturgic într-un întreg pe care Iurie Florea l-a tălmăcit energic, dinamic. Sigur că adânciri ideatice exprimate prin sunetul instrumentiștilor pot fi adăugate oricând, după cum alăturările pot să ia aminte (pentru actul al IV-lea) de la colegii lor aparținători altor partide orchestrale la sporirea atenției în atacuri.

Vocea Silviei Sorina Munteanu sună strălucitor pe toată întinderea ambitusului, pătrunzător și voluminos, cu egalitate între registre și înfățișare optimă a agilităților dramatice. Se simte că rolul a fost studiat în cele mai mici detalii, de la riscanta declamație a citirii scrisorii (bine rezolvată de soprână), trecând prin infernala *Vieni! t'affretta!*, prin duetul cu soțul ei, prin tulburătoarea *La luce langue*, prin Brindisi-ul *Si colmi il calice* și până la ultima piatră de încercare, aria *Una macchia e qui tutto* din scena „sommambulismului” Lady-ei Macbeth. Urmăresc de mult evoluția Sorinei Munteanu și observ că progresele ei sunt evidente, vădind o artistă serioasă, preocupată de asimilarea stilisticilor pretențioase. Nu mă feresc, nu mă hazardez să afirm că poate cânta în acest moment partitura verdiană oriunde în lume, pe scene oricât de mari. Mai există un pas de finețe și sunt convins că soprana îl va face cât de curând: imposibilul Re bemol supra-acut al ultimei arii trebuie servit în pianissimo nu numai singular ci împreună cu întregul arc ascendent-descendent al frazei care-l încadrează. Verdi a notat în partitură, cu cruzime, *un fil di voce*. Opțiunea Sorinei Munteanu (atac în pianissimo – crescendo – filaj), cu toată spectaculozitatea ei, trebuie adusă la această cerință.

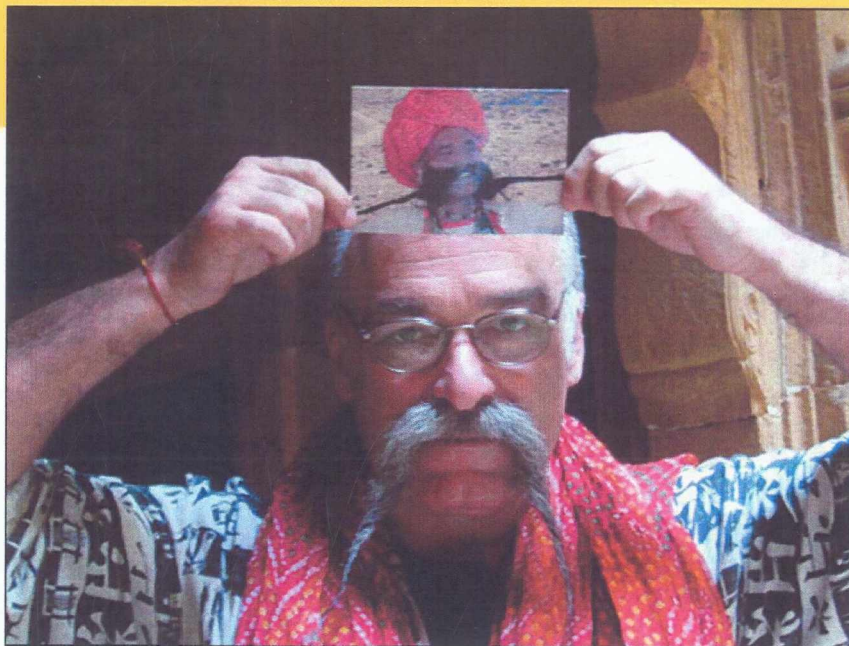
Expunând un glas de calitate, Sergey Murzaev a impresionat de la prima notă: generozitate timbrală, penetrantă, linie vocală impecabilă, acute dominante. Un bariton tipic verdian. A propus un Macbeth balansând între contorsionarea psihică, dorințele de mărire, sângeroasele decizii, labilitatea amestecată cu frica. Totul a fost exprimat prin glas, pe traiectul rolului, cu remarcabile momente în *Due vaticini compiuti or sono. Fatal mia donna! un murmure. Fuggi, regal fantasima* (scena „aparitiilor”) sau în aria *Pietà, rispetto, amore*. Am punctat cu totul alcator doar câteva exemple. Deși ușoare inflexiuni de sorginte slavă se strecoară în emisia vocală, baritonul rus simte fraza italiană și o redă autoritar, cu aplomb și energie. Un artist pe care îl vom revedea oricând cu plăcere și interes pe scena bucureșteană.

În rolul Banquo, basul Horia Sandu a cântat urmând cu frumos legato portativele ariei *Come dal ciel precipita* dar notele de Mi acut se cer servite fără brutalitate, în contextul desenului

melodic romantic al maestrului de la Busseto. Tenorul Marius Manea a interpretat bine aria lui Macduff *Ah, la paterna mano* deși nu ne-a scutit de oarecare emoții venind din stabilitatea sunetului în registrul înalt. În alte roluri au evoluat promițătorul tenor Liviu Indricău (Malcolm), Antonela Bărnat (Doamna de companie), Ștefan Schuller (Doctorul), Ștefan Petrescu (Spiritul II). Fructificând „avantajul” versiunii concertante, Ionuț Gavrilă a abordat nu mai puțin de patru roluri episodice, Servitorul, Asasinul, Mesagerul și Spiritul I.”

(Costin Popa - Din nou premieră concertantă la operă.
9 martie 2008, Cronica muzicala on-line)

Petrică IONESCU

Se naște la 13 octombrie 1946, la București.

Este regizor al unor spectacole de Shakespeare, Kafka, Mrozek, Caragiale la Universitatea București.

1969 - World Theater Festival, Nancy, France: *The Last Lesson*

Conu' Leonida față cu Reacțiunea, la Teatrul Nottara, București (spectacol cenzurat de regim)

1970 - Florence Theater Biennale (părăsește România ulterior)

1973-1990 - montează multe spectacole de teatru în Franța, Anglia, Germania, Irlanda (Shakespeare, Kleist, Gozzi, Ionesco, etc.)

Autor al altor spectacole, cum ar fi propria creație, *L'Atlantide*, la Teatrul Chaillot, Paris, și *L'enfance de Vladimir Kobalt*, la Paris/Teatrul Nanterre.

Face regia și scenografia unor spectacole de operă și musical-uri al celor mai prestigioase companii internaționale: Operă la Paris Garnier și Paris Bastille, Bordeaux, Nice, Marseille, Avignon; Orange; Toulouse, Nancy, Lyon, Lille; Metropolitan N.Y.; Scala, Milan, Veneția, Roma, Catania, Spoleto Italia și USA; Viena; Geneva; Stuttgart, Nurenberg; Liceo Barcelone; Santiago de Chile; Monte-Carlo; Amsterdam; Liege-Belgium; București; Tokyo; Helsinki.

Este regizor și scenograf pentru spectacolele de balet de Nureev, Caroline Carlson.

Își produce propriile filme, cât și spectacole ale Carolinei Carlson.

În ultimii ani apar spectacole autorizate la Amsterdam, Dusseldorf, Genf, Melbourne, Hamburg, Hanovra, Munchen – *Aida*, pe Stade de France, Paris (83.000 de spectatori pe noapte).

Este implicat în musical-uri: *Romeo and Juliet*, care a adus mai mult de 1.000.000 de oameni în sălile de concert franțuzești.

În România a regizat *Oedip*, de George Enescu, în timpul Festivalului Internațional "George Enescu" (2003), la Opera din București. De asemenea, a regizat *The Bourgeois Gentleman*, de Moliere, ca parte a "Sommet de la francophonie 2006", ce a avut loc la București.

A făcut scenografia pentru evenimente speciale, spectacole, parade pentru: Disneyland, Paris; Orlando; Los Angeles.

Scenograf pentru: *Space Festival* – Disneyland, Paris.

Scenograf pentru: *The Philips Angkor Wat Project*.

„Strălucită ideea Operei Naționale București de a prezenta unele opere în concert - cu soliștii, corul și orchestra pe scenă. Cenușăreasa de Rossini, Samson și Dalila de Saint-Saëns, iar de curând (duminică, 2 martie 2008) *Macbeth* de Verdi, iată o listă pe care, eu unul, aș dori-o îmbogățită. Motivul principal ar fi că, din punct de vedere muzical, operele în concert, fără excepție, ating un nivel superior de realizare. De ce se întâmplă astfel? Poate din cauza concentrării sporite asupra partiturii muzicale, atunci când nu mai există obligația jocului de scenă, a numeroaselor mișcări și expresii corporale ce trebuie adecvate sensului muzical (îi rog pe spectatorii împătimiți ai spectacolelor de operă să mediteze puțin la spusele mele înainte de a le condamna). Reprezentațiile din martie (a mai fost una sâmbătă, 1 martie 2008) constituie o avanpremieră a noii producții, ce va vedea lumina rampei în luna mai, în regia lui Petrică Ionescu, în cadrul Festivalului Internațional Shakespeare.

Corul (pregătit admirabil de Stelian Olariu) și orchestra au alcătuit un monolit sub bagheta dirijorului Iurie Florea, în spectacolul la care am asistat, cel din 2 martie 2008. Firește, corul și orchestra susțin și completează intervențiile soliștilor, dar atunci când cântă împreună dobândesc o individualitate aparte, sunt scene întregi în care cele două ansambluri contopite creează parcă o operă de sine stătătoare. Dirijorul moldovean stăpâna perfect imensul material muzical al partiturii verdienne, și a fost o plăcere să-l văd conducând: neobosit, decis, elegant, marcând și linia mare a dramei, și cel mai mic amănunt al fiecărei scene.

Remarcabilă evoluția orchestrei, întărind, o dată în plus, adevărul potrivit căruia orchestra cântă mai bine sau mai rău în funcție de dirijorul care se află la pupitrul.

Dintre soliști, cea mai impresionantă apariție a fost cea a baritonului Serghei Murzaev (de la Teatrul Mariinski din Sankt Petersburg), în rolul *Macbeth*, cu o voce superbă și un control perfect al expresiei vocale. Baritonul rus are, de altfel, o carieră remarcabilă nu numai în teatrele din țara sa natală, dar și la Scala din Milano, Opera Bastille din Paris, Teatrul Regio din Parma, Deutsche Oper Berlin. Pe deasupra, Serghei Murzaev își interpretează rolul și în sens teatral, nu numai muzical, lăsând să plutească îndoiala asupra caracterului lui *Macbeth*: este el un om slab, copleșit de forțele răului care-l îndeamnă la împlinirea unor crime repetate, sau firea sa, singură, e vinovată de acest derapaj moral îngrozitor?

O voce foarte frumoasă, de asemenea, ne-a arătat tenorul Teodor Ilincăi, în rolul mai puțin întins al lui *Macduff*. Mariana Colpoș, interpreta *Lady-ei Macbeth*, n-a fost la înălțimea partenerului său, și nici a rolului.

(Dan Scurtulescu - *Opere în concert - Macbeth*, Agenda LiterNet)

9 mai, ora 19,
Sala Filarmonicii
„Oltenia”
Craiova

Filarmonica „Oltenia” Craiova

Concert extraordinar **Shakespeare în muzică**

Dirijor: ALAN TONGUE (Anglia)

În program:

Felix Mendelssohn-Bartholdy
Visul unei nopți de vară

Își dau concursul actorii:
SORIN LEOVEANU - Puck
OANA STANCU - Oberon

Corul de femei al Filarmonicii „Oltenia”
Maestru de cor: **ALEXANDRU RACU**

Serghei Prokofiev
Romeo și Julieta

Își dau concursul actorii:
CĂTĂLIN BĂICUȘ - Romeo
CLARA VULPE - Julieta

Alan TONGUE

Dirijorul Alan Tongue este originar din Bath. A urmat *Kingswood School* și a obținut masteratul la *Colegiul "Jesus"* din Cambridge. De asemenea, a obținut Diploma în specializarea dirijat orchestră în cadrul *Academiei Musicale Chigiana*, ca discipol al lui Sergiu Celibidache.

Alan Tongue deține o bogată experiență în muzica simfonică, de operă și balet, fiind preocupat, totodată, de jazz și muzică ușoară. Aceasta este a 22-a vizită în România, țară în care a colaborat cu *Filarmonicile* din București, Cluj-Napoca, Timișoara, Constanța, Târgu Mureș, Oradea, Satu Mare și Ploiești.

A dirijat numeroase orchestre din Anglia, Argentina, Irlanda, Ungaria, Italia, Cehia. Este directorul *Școlii Internaționale de Vară "Annaghmakerrig Sinfonia"* pentru interpreții instrumentelor cu corzi și pentru dirijori, situată în districtul Monaghan din Irlanda.

“Sunt încântat să pot lucra din nou cu Filarmonica Oltenia, în a 22-a mea călătorie în România. Destul de bizar, după concerte în București, Cluj, Constanța, Craiova, Iași, Oradea, Ploiești, Satu Mare, Timisoara și Targu-Mures, acesta este unul dintre puținele concerte fără muzică engleză. Prima mea experiență legată de Teatrul Național din Craiova a fost în orașul meu natal, Cambridge, și am vizionat o producție senzațională a lui *Titus Andronicus*, de Shakespeare. Prin urmare, mă simt privilegiat să lucrez alături de Național cu această ocazie. De fiecare dată când văd vreo producție de-a lui Shakespeare, aud fraze care au intrat în limbajul de zi cu zi, citate pe care le cunoaștem atât de bine: din *Visul unei nopți de vară* “Cursul dragostei nici că a mers vreodată mai lin”, “Doamne ce nebuni sunt acești muritori”, sau “Ce discordie muzicală, ce tunet dulce”, iar din *Romeo și Julieta* “Despărțirea e o durere atât de dulce”, “Ciumă pe casele voastre!”, sau “Romeo, Romeo, unde ești tu Romeo?”

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL SHAKESPEARI

5 mai, ora 19,
Portul Cultural
Cetate

Filarmonica „Oltenia” Craiova

Concert de muzică renascentistă

prezentat de Corala Academica a Filarmonicii
„Oltenia” Craiova

Dirijor: Alexandru Racu

În program:

*** Greensleeves (cântec din perioada dinastiei Tudor
- curtea Regelui Henry VIII)

J. DOWLAND: Come again (din *Prima Colecție de Arie*, 1597)

J. WILLBYE: Adieu, sweet Amaryllis

J. FARMER: Fair Phyllis (madrigal la patru voci, 1599)

*** Rejoice in the Lord alway (cântec religios din perioada dinastiei Tudor, sec. XVI)

J. BENNET: Weep, O mine eyes

TH. MORLEY: Fire, fire

J. WILLBYE: Alas, what hope of speeding
(din primul set de madrigaluri, 1598)

TH. MORLEY: Sing we and chat it (Balet - Villanelle
“*The First Book of Balets*”, 1595)

TH. FORD: Almighty God, who has me brought

*** Psalmul nr. 3 “Jehova, quam multi sunt hostes”

TH. WEELKES: Alleluia, I heard a voice

“Orchestra craioveană s-a dovedit a fi un ansamblu bine echilibrat din punct de vedere sonor.” (*Darmstädter Echo*)

“Extrem de omogene sunt compartimentele individuale ale orchestrei; un ansamblu de minunată armonie. Este vorba de o importantă orchestră românească.” (*Rhein-Neckar Zeitung*)

“Întreaga orchestră a dovedit un înalt profesionalism.” (Luciano Acocella)

“Seriozitate, interes, muzicalitate, toate au dus la un randament excepțional al orchestrei.” (Erich Bergel)

“Sunt remarcabile calitățile orchestrei, care se situează la nivelul celor mai bune colective artistice din țară.” (Eugen Sârbu)

“Am cântat cu multă plăcere în compania acestei orchestre.” (Silvia Marcovici)

“Craiova, oraș frumos, orchestra - de rang superior.” (Lory Wallfisch)

“La Craiova am cunoscut muzicieni extraordinari, o orchestră și un cor de prima linie.” (Bruce Polay)

“Remarc întreaga orchestră, care și-a dăruit toată energia și atenția, realizând o interpretare splendidă.” (Vincenzo Balzani)

Orchestra simfonică și Corala academică ale Filarmonicii „Oltenia”

Instituție de prestigiu în peisajul muzical românesc, *Filarmonica „Oltenia”* din Craiova a fost fondată în 1904 și reorganizată prin decret regal în 1947. În prezent, activitatea artistică se desfășoară pe mai multe compartimente, cuprinzând Orchestra simfonică, Orchestra de cameră, Corala Academică și mai multe grupuri camerale.

Peste 80 de instrumentiști profesioniști formează Orchestra simfonică; repertoriul acestui reputat ansamblu cuprinde capodopere ale muzicii simfonice, opere, oratorii, recviemuri, bijuterii muzicale, aranjamente ale unor lucrări de jazz, acoperind o perioadă istorică amplă, din Baroc până în zilele noastre.

Permanent preocupată de acuratețea interpretărilor, constant apreciată de public și critica muzicală, Orchestra simfonică a *Filarmonicii „Oltenia”* a fost invitată să susțină concerte pe cele mai importante scene din România și a efectuat turnee de mare succes în Franța, Italia, Germania, Olanda, Spania, Elveția, Gibraltar, ex-Iugoslavia, spațiul ex-sovietic, Bulgaria, Republica Islamică Iran, Grecia.

De-a lungul timpului, Orchestra simfonică a fost dirijată de prestigioși maeștri ai baghetei, precum Alexandr Dmitriev (Rusia), Kurt Adler (S. U. A.), Wolfgang Gröhs (Austria), Carmen Moral (Peru), Ivan Marinov (Bulgaria), André Nève (Belgia), Stanislav Wislocki (Polonia) și a colaborat cu renumiți soliști: Pavel Kogan (Rusia), José Manuel Esteban (Spania), Thierry de Brunhoff (Franța), Weimer Stanley (S. U. A.) ș. a.

Bogatul palmares discografic a fost realizat cu sprijinul casei de discuri Electrecord - București, V. D. Gallo - Lausanne, Doron (Elveția), R. Z. - Berlin, Disk Makers, Pennsauken, New Jersey - S. U. A., Technical and Musical Company - Arad, România.

Orchestra simfonică a susținut concerte estivale în compania celebrei soprane Katia Ricciarelli, a participat la cursurile internaționale pentru tinerii dirijori de la Manfredonia, Alessandria (Italia), Corsica (Franța), la Concursurile Internaționale (finale cu orchestră) „G. B. Viotti” - Varallo, „Rodolfo Lipizer” - Gorizia, „Città di Cantù” - Como, la Festivalul Internațional „Les Nuits Pianistiques” - Aix-en-Provence și la festivaluri de operă în Germania și Italia (Spoleto).

Corală Academică a Filarmonicii „Oltenia” din Craiova, unul dintre cele mai valoroase colective artistice de acest gen din țară, a fost creată în anul 1953.

Repertoriul coralei cuprinde cele mai reprezentative compoziții ale artei renaștentiste, baroce, clasice, romantice și contemporane. Se poate vorbi de un imens repertoriu - peste 1000 de lucrări.

Activitatea corului vizează două dimensiuni importante: concerte corale a cappella și concerte vocal-simfonice. În concerte a cappella sunt prezentate lucrări din toate epocile și stilurile de creație, într-o diversitate și dificultate tehnică specifică ansamblurilor profesionale de primă linie. În cadrul concertelor vocal-simfonice se regăsesc capodopere ale literaturii muzicale universale și românești: pasiuni, misse, requiem-uri, oratorii, cantate etc.

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL
SHAKESPEARE

3 mai/4 mai,
ora 21,
Piața „George
Enescu”
București

Preludiu la ediția 2010 a Festivalului -
„Shakespeare și noua teatralitate”

Teatrul Biuro Podrózy (Polonia)

invitat special al Primăriei Municipiului București
și al Centrului de Proiecte Culturale ArCuB

Macbeth

Who is that Bloodied Man?

- spectacol în aer liber -

„Mai mult oasele muncite ale lui Shakespeare decât carnea, spectacolul lui Podrozy îți lasă în nări mirosul acru al unor poduri arzând. Este o explozie lungă de imagini învelită în jurul unei muzici tunătoare, a unor flăcări serpuitoare și fum. Marele truc al abordării acestei companii poloneze este acela că face piesa să pară atât medievală cât și de-a dreptul contemporană, conjurând dictatorii sângeroși al ultimului secol, fără ca măcar să menționeze vreun nume. Totul este ingenios general și specific în același timp, lăsând spațiu publicului să interpreteze cum vrea. Imagistica spectacolului este foarte bine gândită: începând într-o pădure devastată, trunchiurile carbonizate sunt doborâte pe măsură ce victimele lui Macbeth dispar, numai pentru a se ridica la sfârșit, devenind pădurea Birnam (Birnam Wood) avansând spre castel. Este un spectacol ce înfățișează această companie poloneză la potențialul său maxim.”

Lyn Gardner, *The Guardian*

„Concentrându-se mai degrabă pe textură decât pe text, această reinterpretare a *piesei scoțiene* este un spectacol cu momente de extraordinar lirism. Doar câteva discursuri familiare au rol de stâlpi narativi în această poveste ce combină thrillerul psihologic, drama Celui de-al Doilea Război Mondial, tragedia domestică și teatrul ritualistic, dar asta nu împiedică spectatorul să urmărească firul poveștii. Imagistica izbitoare abundă, iar efectul său este înălțat și mai mult de acompaniamentul musical plin de simțire al lui Malgorzata Wilczynska.”

Duska Radosavljevic, *The Stage*

„Așezat într-o curte în apropiere de castelul Edinburgh, spectacolul, ce imaginează un peisaj mistuit de foc, are înfățișare industrială cu uriași stâlpi de fier de-a lungul scenei și actori ce călăresc motociclete. Dar în cea mai mare parte, spectacolul lui Pawel Szkotak cu viziunea sa coșmarescă este prea bizară pentru a se încadra cu ușurință în referințe politice.”

Jason Zinoman, *The New York Times*

„Cele trei vrăjitoare aduc aminte de măicuțele catolice sau de femeile musulmane sub vălurile lor, și iau înfățișarea unor copaci ciudați pe măsură ce se ascund în jurul stâlpilor, sărind înapoi cu obrăznicie atunci când arma lui Macbeth se îndreaptă spre ele. Focul este o prezență constantă, de la melancolica nebunie a Lady-ei Macbeth, în cușca sa luminată de lumânări și până la scena apocaliptică de la final. Spectacolul acesta îți amintește de capacitatea teatrului de a evoca oroarea la fel ca și încântarea; aceasta este o companie de teatru în dialog cu lumea de afară care folosește fiecare instrument teatral pentru a-și exprima viziunea.”

Lucy Ribchester, *Evening News*

„Compania poloneză Biuro Podrózy a făcut vâlvă la Edinburgh acum 10 ani cu spectacolul *Carmen Funebre*, ce evoca terorii conflictului iugoslav. Acum, cu decorul său minimalist, catalige, stâlpi telegrafici, foc și muzică hipnotică, ei își lasă imaginația liberă cu *piesa scoțiană*. Cu o locație ambiguă, spectacolul ar putea fi despre orice perioadă sau loc unde setea de putere, crima și conflictul își îndreaptă răutatea. Distribuția excelentă seacă intrigă comprimată de ultima picătură de răutate. Spectacolul, folosind fragmente de text, durează abia o oră, și totuși rezultatul este unul visceral.”

Lynne Walker, *The Independent*

Regizor: Pawel Szotak
Muzica: Wiki Nowikow
Scenografie: Teatrul Biuro Podrozy si Iza Kolka
Producător: Jaroslaw Siejkowski

DISTRIBUȚIE:

Macbeth - Michal Kaleta
Lady Macbeth - Barbara Krasinska
Vrăjitoarele: Barbara Pradzynska, Marta Strzalko, Krystian Wiczynski
Vrăjitoarea II - Bartosz Borowski, Lukasz Kowalski / Tomasz Wrzalik, Jaroslaw Siejkowski
Banquo - Piotr Kazmierczak
Fiul lui Banquo - Ewa Pradzynska
Regele - Tomasz Wrzalik
Mesagerii - Piotr Kazmierczak, Bartosz Borowski, Michal Kaleta
Adjutant - Krystian Wieszynski
Gărziile - Jaroslaw Siejkowski, Bartosz Borowski
Ucișorii - Jaroslaw Siejkowski, Bartosz Borowski
Regii în Procesiune - Barbara Pradzynska, Marta Strzalko, Bartosz Borowski, Lukasz Kowalski, Jaroslaw Siejkowski
Servitorii - Barbara Pradzynska, Marta Strzalko, Krystian Wieszynski, Lukasz Kowalski, Jaroslaw Siejkowski, Tomasz Wrzalik
Regele Invins - Jaroslaw Siejkowski
Fantoma lui Banquo - Tomasz Wrzalik
Hecate - Magdalena Wilczynka Gos (mezzo - soprana)

Colaboratori - Lukasz Misiorny, Tomasz Ziminski

Sunet și Lumini - Lukasz Jata

În afară de „Macbeth”, colectivul teatral are în repertoriu piesele „Pigs”, „Carmen funebre”, „Manuscript by Alfonso van Worden”, „Moonsailors”, „Millenium”, „Mysteries drink vin-negar”, „Gentelman”, „Not of us”, „Giordano”

Paweł SZOTAK

Născut în 1965, la Bydgoszcz. A urmat cursurile facultății de psihologie a Universității „Adam Mickiewicz” din Poznań. Fondator și director al teatrului Biuro Podróży din anul 1988, regizor al Teatrului Polonez din Poznań din 2003, director al Festivalului de Teatru „Masca” din Poznań din 1997.

A semnat regia pieselor:

„Giordano” – 1992, la Teatrul Biuro, Podróż
 „Carmen Funebre” – 1994, la Teatrul Biuro, Podróż
 „Not of Us” – 1997, la Teatrul Biuro, Podróż
 „Drink Vinegar, Gentlemen” – 1998, la Teatrul Biuro, Podróż, după proza lui Danil Kharns
 „Moonsailors” – 1999, la Teatrul Biuro, Podróż
 „By the Door” – 2000, la teatrul Współczesny din Wrocław
 „Millennium Mysteries” – 2000, coproducție a Teatrelor Biuro, Podróż, și cel din Belgrade, în Coventry, MB)
 „Manuscript by Alfonso van Worden” – 2001, la Teatrul Biuro, Podróż
 „Dead Princess” – 2001, la Teatrul Polonez din Poznań
 „The Family of Vampire” – 2002, la Teatrul Polonez din Bydgoszcz
 „Belzebub's Sonate” – 2002, la Teatrul Współczesny din Wrocław
 „Eclipse” – 2003, la Teatrul Biuro, Podróż
 „Pigs” – 2003, la Teatrul Biuro, Podróż
 „Lament” – 2004, la Teatrul Polonez din Poznań
 „The Common Insanities” – 2005, Teatrul Polonez
 „Macbeth: Who Is that Bloodied Man” – 2005, la Teatrul Biuro, Podróż
 „Carmen” – operă, la Gliwice Opera House, 2006
 „Seagull” – Teatrul Polonez - 2007
 „H.o.f.D.” – 2007, la Teatrul Biuro, Podróż
 „Stiffelio” – operă, la Poznań Opera House, 2007

Premii:

Premiul orașului Poznań – 1991
 Premiul pentru regia spectacolului „Giordano”, la festivalul Łódzkie Spotkania Teatralne – 1992
 Premiul Arta Tânără – 1993
 Fringe First (1995), Premiul criticii (1995) și Premiul Hamada (1996) pentru „Carmen Funebre” la Festival Fringe din Edinburgh.
 Premiul pentru regia spectacolului „Drink Vinegar, Gentlemen” la Festivalul de Comedie din Tarnów – 1998
 Premiul Ministerului de Externe (2002)

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL
 SHAKESPEARE

Premiul Ministerului Culturii (2002)
 Marele Premiu pentru „Dead Princess” la „Kontrapunkt” Festival din Szczecin, 2002.
 Premiul Publicului pentru „Dead Princess”, la „Kontrapunkt” Festival din Szczecin, 2002.
 Premiul pentru regia spectacolelor „Dead Princess” și „The Family of Vampire” la Festivalul World Premieres din Bydgoszcz, 2002;
 Premiul pentru regia spectacolelor „Dead Princess” și „Interpretacje” la Festivalul din Katowice, 2003.
 Premiul Publicului pentru „Dead Princess” și „Interpretacje”, la Festivalul din Katowice, 2003.
 Premiul Anual ITI (Polonia, 2004).
 Premiul „Theatre For All” la cea de-a 23-a ediție a festivalului de Teatru de la Fajr (Tehran, 2005)
 Premiul pentru cel mai bun scenariu pentru spectacolul „Pigs” (Tarnów, 2005)
 Premiul pentru regia spectacolului „Macbeth: Who Is that Bloodied Man” (Tehran, 2008).

Piese montate de Paweł Szotak au fost prezentate în 40 țări din toată lumea, la marile festivaluri din Bogota, Bombay, Buenos Aires, Delhi, Cairo, Chicago, Mexico, Minneapolis, Moscow, New York, Perth/Australia, Phoenix, Sao Paulo, Seoul, Singapore, St. Petersburg, Tehran ca și în majoritatea țărilor din Europa.

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL SHAKESPEARE

EDIȚIA a VI – a

CRAIOVA, 1-10 MAI 2008

PROGRAM

JOI, 1 MAI

ora 19³⁰

Teatrul Național „Marin Sorescu”, Sala „Amza Pellea”

DESCHIDEREA OFICIALĂ
A FESTIVALULUI INTERNAȚIONAL
SHAKESPEARE LA CRAIOVA

ora 20⁰⁰

TROILUS ȘI CRESIDA

regia: DECLAN DONNELLAN

Compania „Cheek by Jowl”, Londra (Marea Britanie)

durata: 3h30' (cu pauză)

Teatrul Național „Marin Sorescu”, Foaier
(în pauza spectacolului):

Vernisajul expoziției:

***Spectacole shakespeareene pe scenele
Convenției Teatrale Europene***, realizată cu
concursul teatrelor membre ale Convenției

Vernisajul expoziției de carte:

O viață închinată lui Shakespeare
studii critice și ediții îngrijite de Stanley Wells,
Președinte al Trustului „Casa lui Shakespeare”
din Stratford upon Avon, Editor general al
Ediției Oxford a Operelor Complete ale lui
William Shakespeare

Vernisajul expoziției de artă plastică:

Universul lui Shakespeare
realizată de tinerii artiști craioveni Rozalia
Martin, Robertina Martin, Liana Ionescu, Alin
Totescu, Mircea Cârtoag, Florin Grădinaru

Vernisajul expoziției:

Shakespeare în filatelie
realizată de colecționarul Nicu Răducanu

ora 22³⁰

**Decernarea Premiului Internațional
Shakespeare**

acordat de Festivalul Internațional Shakespeare,
Uniunea Teatrală din România și Banca
Comercială Română

Trofeu conceput de Dragoș Buhagiar
Prezintă: George Banu, profesor la Universi-
tatea Sorbonne Nouvelle din Paris, Președin-
tele Juriului Internațional

VINERI, 2 MAI

ora 9⁰⁰

Teatrul Național „Marin Sorescu”, Bibliotecă
ATELIER DE TEATROLOGIE

realizat în colaborare cu Asociația Internațio-
nală a Criticilor de Teatru A I C T, în partene-
riat cu A I C T – Secția Română
Participă studenți de la:

– Universitatea Națională de Artă Teatrală și
Cinematografică „I.L.Caragiale” București,
catedra de Teatrologie, Management cultu-
ral, Jurnalism teatral

– Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu, ca-
tedra de Artă teatrală, Facultatea de litere și
artă

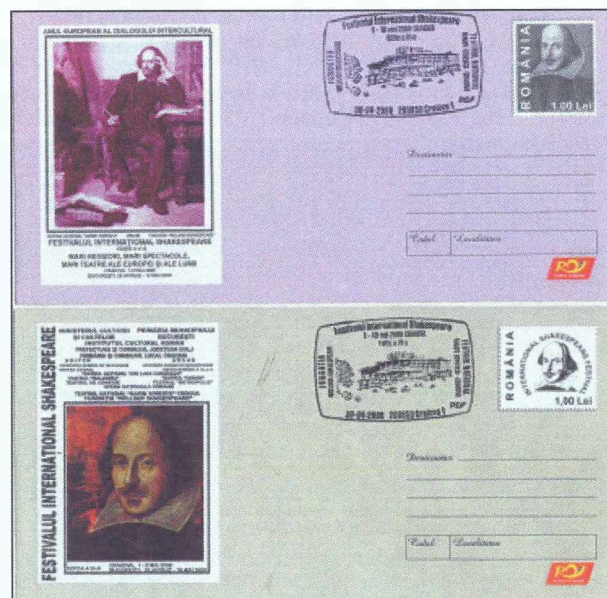
– Universitatea „Babeș – Bolyai” din Cluj

– Universitatea „George Enescu” din Iași

– Universitatea de Artă Teatrală din Târgu
Mureș

– Academia Națională de Teatru și Film din
Sofia

Îndrumător: LIS HELLSTROM SVENINGSON

Stampila filatelică specială concepută și
machetată cu ocazia Festivalului Shakespeare,
ediția a VI-a, de Nicu Răducanu

ora 10³⁰

Teatrul Național „Marin Sorescu”, Sala de repetiții

ATELIER DE REGIE-TEATRU

organizat în cadrul Grant-ului de cercetare teatrală

coordonat de prof.univ. Ludmila Patlanjoglu
Participă studenți și tineri absolvenți ai facultăților de Regie-Teatru. Piese de studiu: *Cum vă place, Troilus și Cresida, Hamlet, Furtuna*

Coordonator: DAVID ESRIG

ora 11⁰⁰

Teatrul Național „Marin Sorescu”, Foaier
Lansarea volumelor:

Shakespeare pentru toate timpurile de Stanley Wells, Editura Lider și ***Este adevărat ce se spune despre Shakespeare ?*** de Stanley Wells, Editura Scrisul Românesc

Lansarea volumului:

Introducere în Shakespeareologie de Dan Amedeo Lăzărescu, Editura AIUS

Lansarea casetei:

Comediile lui Shakespeare (Îmblânzirea Scorpiei, Mult zgomot pentru nimic, Neguțătorul din Veneția, Furtuna, Troilus și Cresida), ediție bilingvă englezo-română în format liliput, Editura Fortuna. Traducerea: Dan Amedeo Lăzărescu

Participă: Stanley Wells, Adriana Munteanu, Casandra Enescu, Florea Firan, Nicolae Marinescu, Emil Catrinoiu, Iolanda Mănescu
Prezintă: Marina Constantinescu

ora 17⁰⁰

Cinematograful Modern

Proiecția înregistrării spectacolului:

TRAGEDIA LUI HAMLET

regia: Peter Brook, de la Teatrul „Bouffes du Nord”, Paris

proiecția filmului:

SHAKESPEARE - REGI ÎN FURTUNĂ

Scenariul: George Banu; regia: Claude Mourières

Prezintă: George Banu

ora 21⁰⁰

Teatrul de Operă și Operetă Craiova

MARELE INCHIZITOR

regia: PETER BROOK

Teatrul „Bouffes du Nord”, Paris (Franța)
spectacol invitat în afara programului shakespearean
durata: 55'

SÂMBĂTĂ, 3 MAI

ora 9⁰⁰

Teatrul Național „Marin Sorescu”, Bibliotecă

ATELIER DE TEATROLOGIE

îndrumător: LIS HELLSTROM SVENINGSON

ora 10³⁰

Consiliul Județean Dolj, Sala de conferințe

SESIUNE DE SHAKESPEAREOLOGIE

realizată în colaborare cu Asociația Internațională a Criticilor de Teatru – A I C T. Cuvânt de deschidere: Yun Cheol Kim, Președintele A I C T

Moderatori: John Elsom, Președinte de Onoare al A I C T, Michel Vais, Secretar general al A I C T, Ludmila Patlanjoglu, Președintele A I C T – Secția Română

Lansarea cărții:

Cursa de șoareci și alte eseuri shakespeareene de Mihai Măniuțiu, Editura „Casa Cărții de Știință”, Cluj Napoca

Lansarea DVD-urilor: ***Hamlet***, înregistrare document, spectacol antologic realizat de Teatrul „L.S. Bulandra” din București

Regia: Alexandru Tocilescu, imaginea: Nicolae Niță, Hamlet: Ion Caramitru. Editura TVR Media

Constelația Shakespeare - Festivalul Internațional Shakespeare

edițiile I-V, un film realizat de: Laurențiu Damian, Ilarian Ștefănescu, Ana-Marina Constantinescu. Editura Video

Prezintă: Cristina Modreanu

ora 19⁰⁰

Teatrul Național „Marin Sorescu”, Sala „Amza Pellea”

TRILOGIA SHAKESPEAREANĂ – MACBETH

regia: EIMUNTAS NEKROŠIUS

Teatrul „Meno Fortas”, Vilnius (Lituania)

durata: 4h (cu două pauze)

DUMINICĂ, 4 MAI

ora 9⁰⁰

Teatrul Național „Marin Sorescu”, Bibliotecă

ATELIER DE TEATROLOGIE

îndrumător: LIS HELLSTROM SVENINGSON

ora 10³⁰

Consiliul Județean Dolj, Sala de conferințe

SESIUNE DE SHAKESPEAREOLOGIE

realizată în colaborare cu Asociația Internațională a Criticilor de Teatru - AICT

Moderatori: Ian Herbert, Președinte de Onoare

re al AICT, Don Rubin, editor al Enciclopediei Universale a Teatrului Mondial Contemporan, Ludmila Patlanjoglu, Președintele Secției Române a AICT

ora 19⁰⁰

Teatrul Național „Marin Sorescu”, Sala „Amza Pellea”

MĂSURĂ PENTRU MĂSURĂ

regia: SILVIU PURCĂRETE

Teatrul Național „Marin Sorescu” Craiova

durata: 2h20' (cu pauză)

LUNI, 5 MAI

ora 9⁰⁰

Teatrul Național „Marin Sorescu”, Foaier

ATELIER DE TEATROLOGIE

îndrumător: LIS HELLSTROM SVENINGSON
(finalizare)

ora 10³⁰

Teatrul Național „Marin Sorescu”, Sala de repetiții

ATELIER DE REGIE-TEATRU

coordonator: DAVID ESRIG

ora 10³⁰

Teatrul Național „Marin Sorescu”, Sala „I.D. Sârbu”

ATELIER TEATRAL INTERNAȚIONAL DE ARTA ACTORULUI

realizat în colaborare cu CATEDRA UNESCO - I.T.I. București

Romeo și Julieta

Participă studenți de la: Școala Dramatică „Ludwik Solski” din Cracovia (Polonia), Academia de Dramă din Beijing (China), Universitatea Națională de Teatru, Cinema și Televiziune din Kiev (Ucraina)

Coordonator: CORNELIU DUMITRIU

ora 12.⁰⁰

Aula Universității din Craiova

Decernarea titlului de Doctor Honoris Causa al Universității din Craiova

Profesorului emerit STANLEY WELLS

ora 19⁰⁰

Portul Cultural Cetate

CONCERT DE MUZICĂ RENASCENTISTĂ

prezentat de Corala Academica a Filarmonicii „Oltenia” Craiova

dirijor: ALEXANDRU RACU

MARȚI, 6 MAI

ora 10³⁰

Teatrul Național „Marin Sorescu”, Sala de repetiții

ATELIER DE REGIE-TEATRU

coordonator: DAVID ESRIG

ora 10³⁰

Teatrul Național „Marin Sorescu”, Sala „I.D. Sârbu”

ATELIER TEATRAL INTERNAȚIONAL DE ARTA ACTORULUI

realizat în colaborare cu Catedra UNESCO - ITI București

Romeo și Julieta

Participă studenți de la: Academia de Teatru din Sankt Petersburg (Rusia), Academia de Teatru din Shanghai (China), Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L. Caragiale” București

Coordonator: CORNELIU DUMITRIU

ora 17⁰⁰

Teatrul Național „Marin Sorescu”, Foaier
Călătorie fără sfârșit – reflecții și memorii de Lev Dodin

Editura „Fundatia Culturală Camil Petrescu - Teatrul Azi”

Calea spre performanță– Dodin și Malii
Teatr de Maria Shevtsova, Editura „Fundatia Culturală Camil Petrescu - Teatrul Azi”

Participă: Lev Dodin, Maria Shevtsova, John Elsom, Florica Ichim, Oana Borș, Andreea Dumitru.

Prezintă: Liliana Alexandrescu

ora 19⁰⁰

Teatrul Național „Marin Sorescu”, Sala „Amza Pellea”

REGELE LEAR

regia: LEV DODIN

Teatrul Malii, Sankt Petersburg (Rusia)

durata: 3h (cu pauză)

MIERCURI, 7 MAI

ora 13⁰⁰

Teatrul Național „Marin Sorescu”, Foaier
Lansarea volumului:

Dictionarul pieselor și personajelor lui Shakespeare de Corneliu Dumitriu. Colaborator: Florica Ichim - Cronologia spectacolelor Shakespeare în România, Editura „Institutul Internațional de Teatru - Catedra UNESCO- ITI”

Participă: Corneliu Dumitriu și Florica Ichim
Prezintă: Ludmila Patlanjoglu

ora 19⁰⁰

Teatrul Național „Marin Sorescu”, Sala „I.D. Sârbu”

ATELIER TEATRAL INTERNAȚIONAL DE ARTA ACTORULUI

realizat în colaborare cu Catedra UNESCO-ITI București

Romeo și Julieta

participă studenți de la: Colegiul de Muzică și Dramă „Toho Gakuen” din Tokio (Japonia), Școala Națională Superioară de Artă Dramatică din Lima (Peru), Universitatea din Craiova - Departamentul de Teatru
Coordonator: CORNELIU DUMITRIU

JOI, 8 MAI

ora 19⁰⁰

Teatrul Național „Marin Sorescu”, Sala „I.D. Sârbu”

NOBILE WILLIAM

recitalul actorului MICHAEL PENNINGTON
Royal Shakespeare Company (Marea Britanie)

durata: 2h (cu pauză)

VINERI, 9 MAI

ora 10³⁰

Teatrul Național „Marin Sorescu”, Sala „I.D. Sârbu”

Proiecția înregistrării spectacolului

Hamlet - Monolog

Regia: Robert Wilson

proiecția filmului documentar

Absolute - Wilson

de Katarina Otto-Bernstein

ora 19⁰⁰

Filarmonica „Oltenia” Craiova

SHAKESPEARE ÎN MUZICĂ

concert extraordinar cuprinzând lucrări inspirate din creația shakespeariană prezentat de Orchestra Simfonică a Filarmonicii „Oltenia” din Craiova

În program:

Visul unei nopți de vară de Felix Mendelssohn-Bartholdy

Romeo și Julieta de Serghei Prokofiev
dirijor: ALAN TONGUE (Marea Britanie)

SÂMBĂTĂ, 10 MAI

ora 11⁰⁰

Teatrul Național „Marin Sorescu”, Foaier
Lansarea volumelor:

Întâlnire cu Robert Wilson

Editura „Fundăția Culturală Camil Petrescu - Teatrul azi”

Jucând transversal-Reimaginându-l pe Shakespeare și viitorul critic, de Bryan Reynolds, Editura Casa Cărții de Știință din Cluj Napoca

Participă: Florica Ichim, Oana Borș, Andreia Dumitru, Ozana Oancea.

ora 12⁰⁰

Teatrul Național „Marin Sorescu”, Sala „I.D. Sârbu”

Proiecția filmului:

Shakespeare in life

scenariul și regia: Bogdan-Cristian Drăgan

ora 19⁰⁰

Teatrul Național „Marin Sorescu”, Sala „Amza Pellea”

FEMEIA MĂRII

regia: ROBERT WILSON

Compania „Change Performing Arts”, Milano (Italia), în colaborare cu Teatrul „Lope de Vega”, Sevilla, Centrul de Arte Scenice Reus și Teatrul Spaniol, Madrid (Spania)

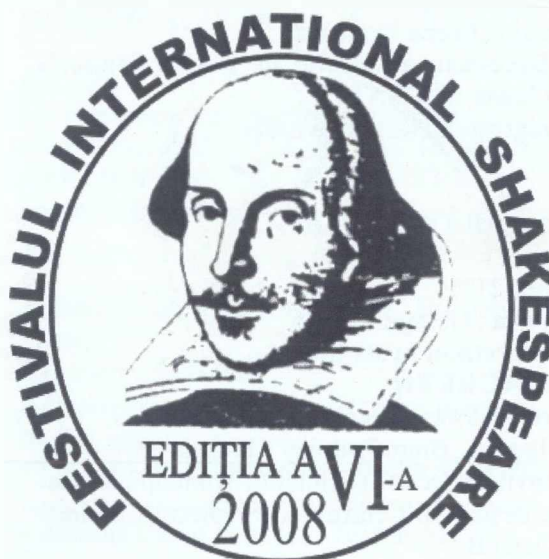
Spectacol invitat în afara programului shakespearian

durata: 1h40’

ora 21³⁰

ÎNCHIDEREA OFICIALĂ

A FESTIVALULUI INTERNAȚIONAL SHAKESPEARE LA CRAIOVA

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL SHAKESPEARE

EDIȚIA a VI – a

BUCUREȘTI, 28 APRILIE - 18 MAI 2008

PROGRAM**LUNI, 28 APRILIE**ora 18⁰⁰Teatrul Național „I.L. Caragiale” București,
Sala Mare**DESCHIDEREA OFICIALĂ**
A FESTIVALULUI INTERNAȚIONAL
SHAKESPEARE LA BUCUREȘTIora 18³⁰**TROILUS ȘI CRESIDA**regia: DECLAN DONNELLAN
Compania „Cheek by Jowl”, Londra (Marea
Britanie)
durata: 3h30' (cu pauză)**MARȚI, 29 APRILIE**ora 18³⁰Teatrul Național „I.L. Caragiale” București,
Sala Mare**TROILUS ȘI CRESIDA**regia: DECLAN DONNELLAN
Compania „Cheek by Jowl”, Londra (Marea
Britanie)
durata: 3h30' (cu pauză)**MIERCURI, 30 APRILIE**ora 18⁰⁰Universitatea Națională de Artă Teatrală și
Cinematografică „I.L. Caragiale” București
Sala „Ileana Berloga”**Decernarea Titlului de Doctor Honoris**
Causa al UNATC
regizorului ROBERT WILSON**SÂMBĂTĂ, 3 MAI**ora 21⁰⁰Piața „George Enescu”
- spectacol în aer liber -**MACBETH**regia: PAWEŁ SZKOTAK
Teatrul „Biuro Podróży”, Poznań (Polonia),
invitat special al Primăriei Municipiului Bu-
curești și al Centrului de Proiecte Culturale
ArCuB
durata: 1h**DUMINICĂ, 4 MAI**ora 21⁰⁰

Piața „George Enescu”

MACBETHregia: PAWEŁ SZKOTAK
Teatrul „Biuro Podróży”, Poznań (Polonia)
- spectacol în aer liber -
invitat special al Primăriei Municipiului Bu-
curești și al Centrului de Proiecte Culturale
ArCuB
durata: 1h**LUNI, 5 MAI**ora 18³⁰

Teatrul Odeon

MARELE INCHIZITORregia: PETER BROOK
Teatrul „Bouffes du Nord”, Paris (Franța)
spectacol invitat în afara programului shake-
spearean
durata: 55'**MARȚI, 6 MAI**ora 18³⁰

Teatrului „L.S. Bulandra”, Sala Izvor

TRILOGIA SHAKESPEAREANĂ –
MACBETHregia: EIMUNTAS NEKROŠIUS
Teatrul „Meno Fortas”, Vilnius (Lituania)
durata: 4h (cu două pauze)ora 18³⁰

Teatrul Odeon

MARELE INCHIZITORregia: PETER BROOK
Teatrul „Bouffes du Nord”, Paris (Franța)
spectacol invitat în afara programului shake-
spearean
durata: 55'ora 18³⁰Teatrul Național „I.L. Caragiale” București,
Sala Mare**EDUARD AL-III-LEA**regia: ALEXANDRU TOCILESCU
Teatrul Național „I.L. Caragiale” București
durata: 3h30' (cu pauză)

MIERCURI, 7 MAI

ora 11⁰⁰

Librăria „Mihail Sadoveanu”, București
Lansarea volumelor:

Shakespeare pentru toate timpurile de Stanley Wells, Editura Lider

Este adevărat ce se spune despre Shakespeare? de Stanley Wells, Editura Scrisul Românesc

Introducere în Shakespeareologie de Dan Amedeo Lăzărescu, Editura AIUS

Lansarea casetei:

Comediile lui Shakespeare

ediție bilingvă engleză - română în format lili-put, traducerea: Dan Amedeo Lăzărescu, Editura Fortuna

Participă: Stanley Wells, Adriana Munteanu
Casandra Enescu, Florea Firan, Nicolae Marinescu, Emil Catrinioiu

Prezintă: Marina Constantinescu

ora 11⁰⁰

Teatrul Metropolis

ATELIER DE REGIE - TEATRU

coordonator: DAVID ESRIG

ora 18³⁰

Teatrul Odeon

MARELE INCHIZITOR

regia: PETER BROOK

Teatrul „Bouffes du Nord”, Paris (Franța)
spectacol invitat în afara programului shake-
spearean
durata: 55'

JOI, 8 MAI

ora 10⁰⁰

Universitatea Națională de Artă Teatrală și
Cinematografică „I.L. Caragiale” București

ATELIER DE REGIE - TEATRU

coordonator: DAVID ESRIG

organizat în cadrul Grant-ului de cercetare
teatrală, coordonat de prof.univ.dr. Ludmila
Patlanjoglu

Participă studenți și absolvenți ai facultăților
de regie-teatru

Piese de studiu: *Cum vă place, Troilus și
Cresida, Hamlet, Furtuna*

ora 18³⁰

Teatrului „L.S. Bulandra”, Sala Izvor

**TRILOGIA SHAKESPEAREANĂ –
HAMLET**

regia: EIMUNTAS NEKROŠIUS

Teatrul „Meno Fortas”, Vilnius (Lituania)

durata: 4h (cu două pauze)

VINERI, 9 MAI

ora 10⁰⁰

Universitatea Națională de Artă Teatrală și
Cinematografică „I.L. Caragiale” București

ATELIER DE REGIE - TEATRU

coordonator: DAVID ESRIG

ora 18³⁰

Teatrul Național „I.L. Caragiale” București,
Sala Mare

REGELE LEAR

regia: LEV DODIN

Teatrul Malii, Sankt Petersburg (Rusia)

durata: 3h (cu pauză)

SÂMBĂTĂ, 10 MAI

ora 10⁰⁰

Universitatea Națională de Artă Teatrală și
Cinematografică „I.L. Caragiale” București

ATELIER DE REGIE - TEATRU

coordonator: DAVID ESRIG

conferențiază: BEATRICE PICON-VALLIN

ora 18³⁰

Teatrului „L.S. Bulandra”, Sala Izvor

**TRILOGIA SHAKESPEAREANĂ –
OTHELLO**

regia: EIMUNTAS NEKROŠIUS

Teatrul „Meno Fortas”, Vilnius (Lituania)

durata: 4h30' (cu două pauze)

ora 18³⁰

Teatrul Național „I.L. Caragiale” București,
Sala Mare

REGELE LEAR

regia: LEV DODIN

Teatrul Malii, Sankt Petersburg (Rusia)

durata: 3h (cu pauză)

DUMINICĂ, 11 MAI

ora 10⁰⁰

Universitatea Națională de Artă Teatrală și
Cinematografică „I.L. Caragiale” București

ATELIER DE REGIE - TEATRU

coordonator: DAVID ESRIG

ora 17⁰⁰

Teatrul Național „I.L. Caragiale” București,
Foaier

Lansarea volumelor:

Călătorie fără sfârșit -reflecții și memorii
de Lev Dodin

**Calea spre performanță – Dodin și Malii
teatr** de Maria Shevtsova, Editura „Fundația
Culturală Camil Petrescu -Teatrul Azi”

Participă: Lev Dodin, Maria Shevtsova, Florica Ichim.

ora 18³⁰
Teatrul Național „I.L. Caragiale” București, Sala Mare
REGELE LEAR
regia: LEV DODIN
Teatrul Mafii, Sankt Petersburg (Rusia)
durata: 3h (cu pauză)

ora 20⁰⁰
Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L. Caragiale” București
LUMEA ÎNTREAGĂ E O SCENĂ
regia: RODICA MANDACHE
Spectacol susținut de studenții anului III, clasa prof.univ.dr. Eusebiu Ștefănescu, prof. asoc. Rodica Mandache – Universitatea Hyperion
Atelier teatral de Arta Actorului – Spectacole Shakespeare
durata: 1h20'

LUNI, 12 MAI

ora 10⁰⁰
Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L. Caragiale” București
ATELIER DE REGIE - TEATRU
coordonator: DAVID ESRIG

ora 18³⁰
Teatrul Metropolis
NOBILE WILLIAM
recitalul actorului MICHAEL PENNINGTON
Royal Shakespeare Company (Marea Britanie)
durata: 2h (cu pauză)

ora 18³⁰
Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L. Caragiale” București
A DOUĂSPREZECEA NOAPTE
regia: prof.asoc. LIVIU LUCACI
Spectacol susținut de studenții anului III, clasa prof.univ.dr. Adriana Popovici
Atelier teatral de Arta Actorului – Spectacole Shakespeare
durata: 2h20' (cu pauză)

MARȚI, 13 MAI

ora 10⁰⁰
Uniunea Teatrală din România
ATELIER DE REGIE - TEATRU
coordonator: DAVID ESRIG

ora 18³⁰
Teatrul Metropolis
NOBILE WILLIAM
recitalul actorului MICHAEL PENNINGTON
Royal Shakespeare Company (Marea Britanie)
durata: 2h (cu pauză)

ora 19⁰⁰
Teatrul Mic
A DOUĂSPREZECEA NOAPTE
regia: prof.asoc. MIHAI CONSTANTIN
Spectacol susținut de studenții anului IV, clasa prof.univ.dr. Florin Zamfirescu
Atelier teatral de Arta Actorului – Spectacole Shakespeare
durata: 3h (cu pauză)

MIERCURI, 14 MAI

ora 10⁰⁰
Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L. Caragiale” București
ATELIER DE REGIE - TEATRU
coordonator: DAVID ESRIG

JOI, 15 MAI

ora 11⁰⁰
Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L. Caragiale” București
ATELIER DE REGIE - TEATRU
coordonator: DAVID ESRIG

ora 17⁰⁰
Foaierul Teatrului Național „I.L. Caragiale” București
Lansarea volumelor:
Întâlnire cu Robert Wilson, Editura „Fundatia Culturală Camil Petrescu-Teatrul azi”
Jucând transversal - Reimaginându-l pe Shakespeare și viitorul critic de Bryan Reynold, Editura Casa Cărții de Știință, Cluj Napoca

ora 18³⁰
Teatrul Național „I.L. Caragiale” București, Sala Mare
FEMEIA MĂRII
regia: ROBERT WILSON
Compania „Change Performing Arts”, Milano (Italia), în colaborare cu Teatrul „Lope de Vega”, Sevilla, Centrul de Arte Scenice Reus și Teatrul Spaniol, Madrid (Spania)
Spectacol invitat în afara programului shakepearean
durata: 1h40'

ora 18³⁰
Teatrul de Comedie
DOI TINERI DIN VERONA
regia: FELIX ALEXA
Teatrul de Comedie
durata: 2h

VINERI, 16 MAI

ora 18³⁰
Teatrul Național „I.L. Caragiale” București,
Sala Mare
FEMEIA MĂRII
regia: ROBERT WILSON
Compania „Change Performing Arts”, Mila-
no (Italia), în colaborare cu Teatrul „Lope de
Vega”, Sevilla, Centrul de Arte Scenice Reus
și Teatrul Spaniol, Madrid (Spania)
Spectacol invitat în afara programului shake-
spearean
durata: 1h40'

SÂMBĂTĂ, 17 MAI

ora 18³⁰
Opera Națională București
MACBETH
operă de Giuseppe Verdi
regia: PETRICĂ IONESCU
Opera Națională București

ora 19⁰⁰
Studioul Casandra (Sala fostului Teatru Mas-
ca – Bucureștii Noi)
CUM VĂ PLACE?
regia: FLORIN ZAMFIRESCU
spectacol susținut de studenții anului IV, cla-
sa prof.univ.dr. Florin Zamfirescu
Atelier teatral de Arta Actorului – Spectaco-
le Shakespeare
durata: 2h15' (cu pauză)

DUMINICĂ, 18 MAI

ora 17⁰⁰
Teatrul Național „I.L. Caragiale” București,
Sala Mare
MĂSURĂ PENTRU MĂSURĂ
regia: SILVIU PURCĂRETE
Teatrul Național „Marin Sorescu” Craiova
durata: 2h20' (cu pauză)
ora 19³⁰
Foaierul Teatrului Național „I.L. Caragiale”
București
Lansarea DVD-urilor:
Hamlet, spectacolul realizat la Teatrul „L.S.
Bulandra”, regia: Alexandru Tocilescu, ima-

ginea: Nicolae Niță, Hamlet: Ion Caramitru,
Editura TVR Media

Constelația Shakespeare - Festivalul Inter-
național Shakespeare, edițiile I-V
Producția și regia: Laurențiu Damian, produ-
cător asociat: Ilarian Ștefănescu, Editura Vi-
deo a Ministerului Culturii și Cultelor

Lansarea volumului:
**Dicționarul pieselor și personajelor lui
Shakespeare** de Corneliu Dumitriu
Colaborator: Florica Ichim-Cronologia spec-
tacolelor Shakespeare în România, Editura
„Institutul Internațional de Teatru - Catedra
UNESCO - ITI
Participă: Alexandru Tocilescu, Ion Carami-
tru, Anca Dragomir, Laurențiu Damian, Ilari-
an Ștefănescu, Corneliu Dumitriu, Florica
Ichim

ora 20³⁰
Teatrul Național „I.L. Caragiale” București,
Sala Mare
MĂSURĂ PENTRU MĂSURĂ
regia: SILVIU PURCĂRETE
Teatrul Național „Marin Sorescu” Craiova
durata: 2h20' (cu pauză)

ora 23⁰⁰
Teatrul Național „I.L. Caragiale” București,
Sala Mare
ÎNCHIDEREA OFICIALĂ
A FESTIVALULUI INTERNAȚIONAL
SHAKESPEARE LA BUCUREȘTI

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL
SHAKESPEARE

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL SHAKESPEARE – ediția a VI-a 2008

Producători asociați: **Fundația Shakespeare** **Teatrul Național „Marin Sorescu” - Craiova**

ARCUB - București

Președinte de onoare: Radu Beligan

Consiliul Director:

- **Emil Boroghină** – Directorul Festivalului, președintele Fundației William Shakespeare
- **Mircea Cornișteanu** – Director General al Teatrului Național „Marin Sorescu” Craiova
- **Ilarian Ștefănescu** – Director Executiv al Festivalului
- **Mihaela Păun** – Director Centrul de Proiecte Culturale ArCub - București
- **John Elsom** – consultant internațional
- **Claudia Woolgar** – consultant internațional

Consiliul executiv

- Carmen Ștefănescu – director economic
- Gabriel Mănescu – director de producție
- Nicolae Boangiu – referent literar
- Tudora Popa – contabil șef, Fundația Shakespeare
- Mircea Demetrescu – șef serviciu aprovizionare-transport
- Florin Măndruțoiu – șef serviciu administrativ
- Mircea Vărzaru – șef serviciu scenă
- George Dulămea – șef serviciu regizorat
- Dodu Ispas – maestru de lumini
- Florin Iancu – șef serviciu tehnic
- Valentin Pârlogea – maestru de sunet
- Dumitru Glodeanu – șef serviciu organizare spectacole
- Sorina Folea – consilier juridic

Coordonatori de proiecte

Ateliere teatrale și expoziții:

- Alexandru Boureanu
- Protocol - Nicolae Poghiric*
- Lansări de carte, conferințe, proiecții video, tipărituri, relații cu presa:*
- Nicolae Boangiu
- Relații internaționale:* Ozana Oancea
- Iolanda Mănescu
- Vally Predoaica
- Regizorat tehnic:*
- George Dulămea
- Mircea Vărzaru
- Serviciu tehnic:* Florin Iancu
- Servicii producție:* Marian Mandache
- Servicii financiar-contabile:*
- Adela Lascu - șef serviciu financiar contabil
- Carmen Gane – audit financiar
- Doina Rababoc
- Ioana Mitrache
- Luminita Cițu
- Servicii tehnice de scenă:*
- Paradigma Production
- Traduceri simultane și servicii de organizare:*
- Ramona Dragomirescu
- Andrei Dragomirescu
- Răzvan-Damian Irimescu
- Logistică:*
- Wens Tour

Personalul tehnic de scenă

Mașiniști:

- Ion Fierbințeanu – șef echipă
- Nicolae Guran
- Cristian Petec
- Constantin Miu
- Alin Stan
- Marinel Stan
- Marian Camen
- Toma Stratonie
- Nicușor Stana
- Cabiniere:*
- Mariana Săceanu
- Mihaela Guran
- Elena Cotea
- Mirela Nicolae
- Machiaj:*
- Minela Popa
- Alexandrina Lican
- Recuzită:*
- Ion Pășescu
- Viorel Dulămea
- Marieta Mierlă
- Nicolita Răducanu
- Lumini:*
- Dodu Ispas -șef echipă
- Ștefan Rezeanu
- Marius Joita
- Ruiu Vilică
- Sunet:*
- Pirlogea Valentin – șef echipă

Gruia Sorin

Asistență tehnică:

- Ion Obretin – șef echipă
- Dan Stuncă
- Foto – video:*
- Florin Chirea
- Serviciul organizare spectacole*
- Dumitru Glodeanu – șef serviciu
- Jeni Nuțuluiu
- Constantin Negrescu
- Aprovizionare-transporturi:*
- Mircea Demetrescu – șef serviciu
- Mica Ciobanu
- Eugen Ghiță
- Valentin Mitroi
- Mircea Glăvan
- Ion Glăvan
- Serviciul Administrativ:*
- Florin Măndruțoiu – șef serviciu
- Secretariat tehnic:*
- Denisa Pârlogea – secretar coordonator
- Silvia Constantin
- Servicii de sală:*
- Vasile Preduț șef echipă
- Florentina Ștefan
- Florica Fierbințeanu
- Claudia Damian
- Mihaela Matei
- Georgeta Camen
- Mirela Nicolae
- Marian Constantin

Prieteni Festivalului: Ion Colan

Colectiv de redacție: Nicolae Boangiu, Lia-Elena Boangiu, Iolanda Mănescu, Cristian Picu, Vally Predoaica

Design&Layout: Viorel Pirligras

Tiparul: Sim Art Craiova

ArCub – Centrul de Proiecte Culturale al Primăriei Municipiului București

Director: **MIHAELA PĂUN**

Director Artistic: **IRINA CORNIȘTEANU**

Director Adjunct: **ALINA TEODORESCU**

Serviciu Financiar Contabilitate: **DUMITRU BĂLĂȘOIU**

DEPARTAMENT PRODUCȚIE: Eliza Bercu – coordonator, Rodica Ferăscu, Victoria Lupașcu, Mariana Paraschiv

DEPARTAMENT PRESĂ ȘI PROMOVARE: Mirela Năstăsache – Coordonator, Olivia Pareșcura, Angela Petcu, Ligia Stan, Mara Grigore

MATERIALE PUBLICITARE: Mădălina Negrea – coordonator, Ina Ilie, Andreea Tincea

DEPARTAMENT PROTOCOL: Alina Mang – Coordonator, Tamara Susoi, Mirela Sandu, Monica Anastase, Ani Țigănuș

DEPARTAMENT ECONOMIC ȘI JURIDIC: Consilier juridic: Claudia Virlan, Elena Iacob, Veronica Abur, Doina Ciontu, Carmen Andrei, Ileana Ion

DEPARTAMENT LOGISTIC: Eva Simon – Traducere și operare subtitrări, Valeriu Bercu, Călin Bercu, Anamaria Antoci – Traduceri scenă, Ana Ivanov – Coordonator evenimente conexe (lansări cărți, DVD-uri), Daniela Rosetti – Secretariat

DEPARTAMENT TEHNIC: Cristian Puocaciu – Coordonator, Ilie Gheorghe, Dorinel Barbu, Petruța Birceanu, Geta Craciun, Marian Precup, Marin Preda, Lucica Țintoiu. Florin Mărgelatu, Toni Maxim - șoferi

CONCEPT GRAFIC: Cristina Topolski

FOTO: Sorin Toma, Cristian Mitrea, Steluța Popescu

Parteneri media:

Cuvântul Libertății

TVR

TVR
CRAIOVA

GAZETA de SUD
Cotidian al oltenilor de pretutindeni

PORT.ro

cinema tv teatru

RADIO
GUERRILLA

ELIBERADIO

TVS

EDITIE SPECIALĂ
editie.ro un ziar european

COMUNICATE DE PRESA.RO

1314 KHz
603 KHz

105 MHz
102,9 MHz

RADIO
OLTENIA
CRAIOVA

CEL MAI TARE GHID
24 - FUN
DIN ROMÂNIA

Partener: Casa de Cultură "Traian Demetrescu" a Municipiului Craiova

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL
SHAKESPEARE

SPONSOR PRINCIPAL AL FESTIVALULUI

Sponsori

Tot mai simplu

UNIREA

**Raiffeisen
BANK**

Reușim împreună.

DOMARCONS SA

ERPIA SA

ANACORAD OLTENIA SA

CIMORET SA

ELBOMIR SRL

FERAT CONSTRUCT

MERCUR SA

TEHNOTON GRUP SRL

GAUSS SRL

BRIARI'S

SC RIGCONSTRUCT SRL

OMNIASIG

SC MASERATTI

SC AUTOMOBILE SA

LUMILUX

SERPICO

PAN GROUP

GRONY

SC REMAMEDFARM

HOTEL JIUL

HOTEL GOLDEN HOUSE

HOTEL PARC